

fragm̄ta Sexti Pompeij festi xix. libz.

1125

1126

SEXTI POMPEII FESTI DE VER-
BORVM VETERVM SIGNI-
FICATIONE LIBER
PRIMVS.

Augustus Locus sanctus ab aurum gestu, id est quod ab auribus significatus est, sic dictus, siue ab aurum gestatu, quia aures pastae id ratum fecere. Augur ab auribus gerendoque dictus, quia per eum aurum gestus edicitur, siue ab aurum geritu. unde et augurium. Auspicium ab auro spicienda. Nam quod nos cum prepositione dicimus aspicio, apud ueteres siue a prepositione spicio dicebatur. Affectare est primum animum ad facendum habere. Aramilum uas unarium in sacris, dictum, quod armo id est humero deportetur. Aerarii tribuni a tribuendo aere sunt appellati. aeriarum sane populus Ro. in aede Saurni habuit. Aprilium locum a sole apertum a græco vocabulo φρίνη appellamus, quasi ἀφίνης id est sine horrore uidelicet frigoris, unde etiam putatur Africā appellari. Amoena dicta sunt loca, quæ ad se amanda allicitant. id est trahant. Affecta somnia uel in bonam partem dicitur, uel in honorata, uel in malam, quasi ad extrellum periculum adducta. Aquagium, quia si aquæ agum i. aquæ ductus appellatur. Aquælitum dicuntur, cum aqua pluvialis remedii quibusdam elicatur, ut quoniam (si creditur) manali lapide in urbem ducto. Aqua dicitur a qua innatur. aqua et igni interdici solet damnatis, quam accipiunt nuptæ, uidelicet quia haec duas res humanam uitam maxime continent. Itaq; funus prosecuti redeentes igne super grediebantur aqua aspersi, quod purgationis genus vocabat suffitionem. Axitiosi factiosi dicebantur, cum plures una quid agerent, facerentque. Axit autem antiquos dixisse pro egerit manifestum est. Unde axies mulieres siue dij dicebantur una agentes. Alteri uolata auspicia facientes istæ probabantur, bueto, sanqualis, immusculus, aquila, nulurius. Axamenta dicebantur carmina salaria, quæ a saliis sacerdotibus componebantur in uniuersos homines composita. Nam inde singulos uersus facti a nominibus eorum appellabantur, ut Ianuarij, Iunonij, Minerij. Axis quem græci ἄξων uocant, plures habet significationes. Nam et pars cœli septentrionalis, et spes teres circa quem rota uertitur, et tabula seculi axis appellatur. ador farris genus edor quondam appellatum ab edendo, uel quod duratur ut fiat tostum. unde in sacrificio mola salsa efficatur. adoriam laudem siue gloriam diabant, quia gloriosum eum putabant esse, qui farris copia abundaret. arma proprie dicuntur ab armis, id est humeris dependentia, ut scutum, gladius, pugio, scutum, ut ea, quibus procul preliamur tela. armata dicebatur uirgo sacrificans cui lacrima toga in humerum erat reiecta legibus etiam laurentum sanctum est, ne pomu ex alieno legitur in armum, id est quod humeri onus sit. armentum id genus pecoris appellatur, quod est idoneum ad opus armorum. Inuenies tamen generis armatis apud Ennium postum. album quod nos dicimus, a græco quod est ἄλφος est appellatum. Sabini tamen alpum dixerunt. Unde credi potest nomen alpium a candore nivium vocatum. albescia scuta dicebantur, quibus albenses sunt. Marsi generis usi sunt. hæc eadem decumana vocabantur, quæ essent amplissima. ut decumani fluctus. albionia ager trans tyberim dicitur, a luce albionarum, quo loca bos alba sacrificabatur. albula tyberis flumus dictus ab albo aquæ colore. Tyberis autem a Tyberino siluio rege albanorum, quod is in

eo extinctus est. ambo ex græco dictum uidetur, quod illi ἄλφω dicuntur. Ambactus apud Ennium lingua gallica actus dicitur. Am præpositio loquularis significat circum. unde supra seruus ambactus, id est circumactus dicitur. Am bestia tertia personæ uerbum est, ut nullam aliam habeat de clationem. ambeginibus et ueruex appellabantur, cum ad eorum utraq; latera agni in sacrificium ducebantur. ambidens siue bidens ouis appellabatur, quæ superioribus et inferioribus est dentibus. abemto significat demito uel aufero, emere enim antiqui dicebant pro accipere. ambarnales hostiae appellabantur, quæ pro aruis a duobus fratribus sacrificabantur. amburbiale hostiae dicebantur, quæ circum terminos urbis Rome ducebantur. ambustus circum uetus. ambitus proprius dicitur circuitus ædificiorum, patens in latitudinem pedes duos et semissim, in longitudinem idem quod ædificium, sed et eodem vocabulo crimen auaritia uel affectatio honoris appellatur. adolescit a græco ἀσολέχω id est ad crescere uenit. unde fiunt adultus, adolescentis. altare, eo quod in illo ignis excrescat, et exoleitus qui excessit olescendi, id est crescendi modum, et moleuit, id est crevit. altaria sunt in quibus ignis adoleuit. aliuta antiqui dicebant pro alter ex græco ἄλιτη uel ἄλιτος transferentes. Hinc est illud in legibus Numæ Pomplij. Siquis aliuta faxit, ipsius Ioni sacer esto. Astu apud poetas astutiam significat, cuius origo ex græco ab oppido ἄστυ deductur in quo qui conuersati assidue sint cauti, atque acuti esse uideantur. Astutus arte tutus. Algeo ex græco ἄλγος dicitur id est doleo ut sit frigus dolor quidam membrorum rigore coniectus. Ast significat at, uel aut. annus dicta est ab annorum multitudine quoniam antiqui non geminabant consonantes uel quod iam sit sine sensu, qui græce dicitur ροῦ. Amussim regulariter tractu a regula ad quam aliquid ex æquatur, quæ amussis dicitur. qdam amussim esse dicunt non tacite, quod matire interdum dicunt loqui. Ad gretus apud Ennium ad gretus fari pro eo, quod est agggressus ponitur, quod uerbum uenit a græco. Agnus ex græco ἄρνης deductur, quod nomen apud maiores cognitum erat generis sicut et lupus, quod uenit ex græco λύκος. Aegrum ex græco ἄγρος appellatur a quibusdam putatur a uoce doloris appellari, quod est αὐ. Annus ex græco uenit quem illi ἵππατος dicunt, et quod nos triennium illi dicunt τριετes. Alterum sinnius aut idem significare, quod apud græcos ἵππος. Quidam uero ex utroque esse compositum ἄλιτος, et ἵππος. Alter et pro non bono ponitur, ut in augurijs altera cum appellatur auius quæ utique prospera non est. Sic alter nonnunquam pro adverso dicitur et malo. Alliensis dies dicebatur apud romanos obscenissimum omnis. ab allia flumio scilicet ubi Romanus fuisus a gallis exercitus est. Adlechi dicebantur apud romanos qui propter inopiam ex equestri ordine in senatorum sunt numero assumti. Nam patres dicuntur qui sunt patritij generis. Conscripti qui in senatu sunt scriptis annotati. Alteratio iurgatio. Alteratio per uices successio. Alma sancta siue pulchra uel alens ab alendo scilicet. Altellus romulus dicebatur quasi altus in tellure, uel quod tellurem suam aleret, siue quod aleretur telis, uel quod a Tatio sabinorum rege postulatus sit in colloquio pacis et alternis uicibus audierit, locutusque fuerit, sicut enim fit diminutum a macro macelius, a nafro nafellus, ita ab alterno altellus. Altus ab alendo dictus, alias ab altitudine altus. Alter pliem duplicem. Alterta alterutra. Alcedo dicebatur ab antiquis pro halcyone, ut pro Ganymede catamitus, pro Nilo Melo. alicet dicitur quod alit corpus. alicet meretrices appellabantur in cam-

pania solita ante pistrina aliciorum uersari quæstus gratia sicut hæ, quæ ante stabula sedebant dicebantur prostibulae. Almitis habitus almarum rerum. Allus pollex scandens proximum digitum, quod uelut insiluisse in alium uideatur, quod græce diatur ἄλλεσθαι. Alueolum tabula aleatoria. Aliuus uenter fœminæ ab alendo dicta est. Angor, idest animi uel corporis cruciatus proprie à græco ἀγνοία, idest strangulatione dictus, unde & suacum dolor angina uocatur. Plau. Velle me in anginam uerti. quo huic animali fauces preoccuparem. Anacreon. Teren. pro antea ponit. Anteurbana prædia urbi propinquæ. Antarium bellum quod ante urbem geritur. Axare non inire. Antipagimenta ualuarum ornamenta, quæ antis appanguntur. idest affiguntur. Antefixa, quæ ex opere siglino tectis affiguntur sub sillicidio. Antigerio antiqui pro ualde dixerunt. Aureax auriga. Aureas enim dicebatur frenum quod ad aureas equorum religebatur, oreas quo ora coercebantur. Auritus à magnis auribus dicitur, ut sunt asinorum & leporum, alias ab audiendi facultate. Aurum dictum, quia præcipue custodiunt, græce enim ὁρη custodire dicuntur, unde & thesaurum. Hippocrates medicus, de nomine inuentoris, id dictum putat quem uocatum ait aurum, quidam ad similitudinem aurorum coloris nomen traxisse existimat. nonnulli qd mente hominum auertat. alijs à sabinis translatum putant, qd illi aurosum dicebant. Aurichalcum uel orichalcum quidam putant compositum ex ære & auro, siue quod colorem habeat aureum. Orichalcum sane dicitur, quod in montosis locis innuitur. Mons et enim græce ὁρη appellatur. Aca dicuntur quæ sarcinatrix uel etiam ornatix utitur paleæ etiā quædam de frumento acis dicuntur. Exercitus quoq; instruccióne quod ea pars militum uehementissima est ad hostem uulnerandum acutum telorum. Totum autem ex græco sermone trahitur, quo sarcire apud illos πάντες dicitur. Assiduus dicitur, qui in ea re quam frequenter agit, quasi confidisse uideatur. Alij assiduum locupletem, quasi multorum assium dictum putant. alijs eum qui sumptu proprio militabat ab affermando uocatum existimarent. Andruare idest recurrere à græco uerbo uenit, hinc & drua uocata est. Antroare gratias referre. triuant mouent, triuam quoq; uocat. quo peruenient consequentes exit. Acupedius dicebatur, cui præcipuum erat in currendo acumen pedum. Adrumaut rumorem fecit, siue commurmuratus est, quod uerbum quidam à rumine, idest parte gutturis putant deduci. Accris securis ærea, qua in sacrificiis utebantur sacerdotes. Aplustria nauium ornamenta, quæ quia erant amplius quæ esse necessaria usu, etiam ampliæ strætae dicebantur. Agina est quæ inseritur scapus trutinae, idest in quo foramine trutina se uertit. Unde agnatores dicuntur qui paruo lucro mouentur. Agonium dies appellabatur quo rex hostiam mimolabat. Hostiam enim antiqui agoniam uocabant. Agonium etiam putabant deum dictum præsidentem rebus agendis. Agonia eius festiuitatem, siue quia agnos dicebant montes. Agonia sacrificia, quæ siebant in monte. hinc Roma mons quirinalis egonis, & collina porta egonensis. Agonium, idest ludum ob hoc dictum, quia locus in quo ludi initio facti sunt, fuerit sine angulo cuius festa agonalia dicebantur. Agea uia in nauis dicta, quod in ea maxima, quæ res agi solet. Agonias hostias putabant ab agendo dictas. Albogalerus à galea nominatus. Est enim pileum capitii, quo diales flaminis, idest sacerdotes ioui utebantur siebat enim ex hostia alba ioui casu, cui affigebatur apex uirgula oleo agina. Apluda est genus multissimæ paleæ frumenti siue panica, de qua Nenius, Non her

ele apluda est hodie quæ m̄ tu nequior. Sunt qui apludam sorbitonis liquidissimum putent genū, quod flatu deictatur, & quasi aplodatur. Aridum proprie est quod naturalem humorem amisit. dicitur autem per contrariam significationem, quod irrigari desierit. Nam græce irrigare est ἀποει. Aptus cum propria significatione intelligatur, poni tamen solet pro adepto sicut apiscere pro adipiscere. Area proprie dicitur locus uacuus, quasi exaruerit, & non possit quicquam regenerare. Angulus à græco ἀγωνία siue ab eo, quod est ἔπος idest prope quod adducatur quod ex diuerso coacta faciunt anguli formam. Affines in agris uicini siue consanguinitate coniuncti. Antlare haurire à græco ἀγρῶ de scendit. Liuius, Florem antlabant liberi ex archesuis. Anclabris mensa ministeriis apta diuinis uasa quoq; in ea, quibus sacerdotes utuntur anclabria appellantur. Ancilente & fœmineæ menstruo tempore appellantur, unde trahitur inquinatum. Antras conuales uel arborum interualla. Arseria aqua, quæ inferis libabatur dicta à ferendo, siue uini quod sacris adhibebatur. Affatum dictum à copia fantasie siue abundantanter. Linus. Affatum edi, bibi, lusi. Terentius affatum dixit pro eo, quod est ad lassitudinem. Amenta, quibus ut muti possint inueniunt iacula, siue solearum lora ex græco, quod ἀμυκτα sic appellata, uel quia aptantes ea ad mentum trahunt. Adtegrare est minum in sacrificiis augere. Integrare enim & adtegrare minus factum est in statum redigere. Adtritum & tritum ex græco descendit, quia illi uestem tritam τριβόντι appellante. Adtestatu dicuntur fulgura, quæ iterato siebant uidelicet significationem priorum adtestantia. Adtribnalis habitator continue tabernæ. quod genus domiciliij antiquissimum Romanis siue testimoniis sunt exteræ gentes, quæ adhuc tribulatis habitant ædificiis. Unde etiam tecta castrensis quamvis pellibus conteguntur, tabernacula tamen dicuntur. Attæ appellantur qui propter uitium cyrurum aut pedum plantis infestunt, & attingunt magis terram, quam ambulant quod cognomem Quintio poetæ adhæsit. Attin pro reuerentia seu culibet dicimus quasi eum anu nomine appellemus. Adagia ad agendum apta. Ad Asia ouis uerula recentis partus. Abrogare infirmare. Ad aut proprie personam significat, ut eo ad Pompeium, aut locum, ut abiit ad theatrum. Apud murum loci & personæ coniunctionem significat, ut cum dicimus cano apud amicum. At differentiam rerum significat, ut cum dicimus, Scipio est bellator. at Marcus Cato orator. Addicere est proprie idem dicere & approbare dicendo alias addicere damnare est. Aedis domicalium in ædito positum simplex, atq; unus aditus, siue ideo ædis dicitur, quod in ea ænum degatur, quod græce ἀίδη uocatur. Itaq; ædificare cum sit proprie ædem facere, ponitur tamen pro omni genere constructionis. καταχρεῖσθαι. Aeditius sacræ ædis tutor, idest curam agens. Aeditius ædis intimus. Aedilis initio dictus est magistratus qui ædium non tantum sacrarum, sed etiam priuatarum curam gerebat. Postea hoc nomen et ad magistratus translatum est. Dictus est autem ædilis, quod facilis ad eum plebi aditus esset, sed & ædilatus dicebatur eadem dignitas, sicut pontificatus magistratus. Atrium proprie est genus ædificij ante ædem continens medianam aream, in quam collecta ex omni tecto pluvia descendit. dictum autem atrium uel quia id genus ædificij atræ primum in Hetruria sit insitum. uel quia terra oriatur quasi aterreum. Anus patris, matru'q; pater, dictus à græco uocabulo, quod est apud eos τάττος, mutatis quibusdam literis. alijs uolunt, quod ex ea uoce appellabatur, quod apud eosdem græcos τάτα appellatur,

appellatur, significatq; magnum, quoniam ueluti magnus patet sit auus. Alij putat uuum dictum esse quia ad duos attineat quasi ad diuum uel quia ad patrem sit additus. Abauis dicitur quia abest ab auo, & est auus avi. At auus quia tata est avi, id est pater, ut pueri usurpare solent. Auunculus matris meæ frater, traxit appellationem ab eo, quod æque tertius à me, ut auus est, sed non eiusdem iuris. ideoq; vocabuli facta diminutione, siue auunculus appellatur, quod avi locum obtinet & proximitate tueatur sororis filiam. Amata patris mei soror, quia similiter tertia à me sit, atq; uia uideri potest dicta ex eo, quod ab antiquioribus auita sit uocata, siue amata dicta est, quia à patre meo amata est. Nam plus sorores à fratribus quam fratres diligunt solentes, uidelicet propter dissimilitudinem personarum, quæ ideo minus habent dissensiones, quo minus emulationis. Auillas agnas recentis partus.

Agnus dicitur à græco ἄρνος quod significat castum eo, quod sit hostia pura et imolatiō apta. Auere nihil aliud est, q; cū pere. argumento est audiū et audiūtē ex quibus præcipua cupiditas intelligitur, cū significet et gaudere. Adscripti dicebantur, q; in colonias noīa dediſſent ut essent coloni. Adscribere est adiungere uel assumere. Adscriptiū uelutq; scripti dicebantur, qui supplendis legionibus adscribantur. Hos & aenatos dicebant, quod ad legionum censum essent adscripti. Quidam uelatos, qui a uelutina mermes sequerentur exercitum. Nonnulli ferentarios, quod fundis, lapidibusq; præliatur ea modo ferrent, quæ in hostes iacent. Alij rorarios, quod id genus hoium ante, quād acies coirent in modū rorantis tēpestatis dimicaret. Autariū dicebant antiqui, q; super mensurā uel pōdus iustū adiiciebatur, ut cumulus uocatur in modio. Auctum uocabatur spatiū circa, quod super definitū modum uictoriae adiungitur. Argenon argentū per candidū. Arbitrū dicitur index, q; totus rei habeat arbitriū & facultatē. Amicūnum utri pediculū ex quo uinum diffunditur. Arbosem pro arbo antiq; dicebant, & roboscem pro robore. Arbitriū dicitur sententia, quæ ab arbitrio statuitur. Arbitriū cum adhucres apud arbitriū geritur. Amicitia uocabulū ab amore deducitur, q; interdū uituperandus sit amor, ab antiquis autem amēc, & amēc per e literā efferebantur. Adpromisōrē est, qui quod suo nomine promisit, id est pro altero, quoq; promittit. Aduersus aut contrariū significat aut idem quod erget. Arcere est continere. Vnde & arcus in edificiis dictus est, quia se ipsum continent. Alij dicunt arcum dictum esse ab opere arrigendo in altitudinem. Arcaria genus plaustrī est modica, quo homo gestari possit. Argeos uocabant sc̄arpeas effigies, quæ per uirgines uestales annis singulis iacebantur in tyberim. Arcere prohibere est similiter, prohibet, porret, quo que dictum ab antiquis, quasi porro arcet. & pro eo, quod est continet ponitur. Vnde & coercere continere dicimus. Trahitur autem hoc uerbum à græcorum magistratu, quem illi ἄρχοντες uocant, in cuius potestate est cogere uel prohibere. Arcani sermonis significatio trahitur siue ab arce, quæ tutissima pars est urbis, siue à genere sacrificij, quod in arce sit ab auguribus adeo remorū a notitia uulgari, ut ne literis quidem mandetur, sed per memoriam successorū celebretur, siue ab arca in qua, quæ clausa sunt tutu manent ciuius ipsius origo ab arce do pendet. Arculum appellabant circulum, quæ capitū imponabant ad sustinenda cōmodius uasa, quæ ad sacra publica capite portabantur. Arculus putabatur etiam deus, qui tutam gereret arctarum. Arculata dicebantur circuli, qui ex farina in sacrificiis siebant. Arcula dicebatur auis, quæ in auspiciis uerbat aliquid fieri. Assēres dicti, quod assidēans pariēt, trahibusq;. Assaratu apud antiquos diceba-

tur genus quoddam potionis ex uino, & sanguine tēperatum, quod Latini prisca sanguinem asir vocarent. Ambices regule, que transuersæ afferibus, & tegulis interponuntur. Antes sunt extreū ordines uinearum. Vnde etiam nomen trahunt antæ, quæ sunt latera ostiorum. Ambitus propriæ dicitur inter uicinorū edificia, locus duorum pedū & sempedis ad circuēndi facultatē relictus, ex quo etiam honoris ambitus dici cōpus est, à circuēndo, supplicandoq;. Ambitus est ipsa actio ambientis. Amnis propriæ dicitur à circuāndo quoniam ex græca præpositione sumptum, quæ est à μηδι signifikat circum, & nare fluere. Ambiguū est, quod in ambas agi partes animo potest huiusmodi apud græcos à μηδι βολον dicitur. Ambrones fuerunt gens quædam gallica, qui subito inundatione maris cum amississent sedes suas, rapinis, et predationibus se, suosq; alere cōperunt eos, et cymbos, theutonesq; Marius deleuit, ex quo tractum est ut turpis uitæ homines ambrones dicerentur. Antæ muliebres capituli demissi in frontem appellari ex græco uidentur, quod enim nos contra illi ἄρτη dicunt. Amnenses appellantur uerbes sita propè amnem, ut à mari maritimæ. Vnde inter amnæ & antennæ dictæ sunt, q; inter amnes sunt positæ uel ante se habeant amnes. Antermi qui circat terminos prouinciarum manent. Vnde amiciri amburbium ambarualia amplexus dicta sunt. Angiportus iter cōpendiarium in oppido, eo q; sit angustus portus, id est aditus in portum. Angeronæ dea sacra à romanis instituta sunt cum angina omne genus animalium consumeretur. cuius festa angeronalia dicebantur. Actus modo significat in comœdijs & tragœdijs certa spatia cantorum, modo iter inter uicanos quatuor pedum latū, modo in geometrical minorē partē iugeri, id est centū uiginti pedum, modo motū corporis uis histriōnū et saltatorū, qui etiam ex hoc ipso acthos dicuntur. Auxiliare dicuntur in bello socii romanorū exteriarum nationum dicti ex græco uocabulo αὐγῆσις quod nos dicimus rerum crescentium auctionem. Ausoniām appellant Ausōnū lyssis, et Calypūs filius eā primū partē Italiæ, in qua sunt urbes beneuentum & Cales, deinde paulatim tota quoq; Italia, quæ apennino finit, dicta est ausonia ab eodem duce, à quo etiam conditam auruncam urbem ferunt. Alumento pro Laomedonte à ueteribus romanis, nec dum assuetis græcae lingue dictum est. Sic melo pro Nilo. Catamitus pro Ganimede. Alphius pro Alpheo dicebatur. Adensis dicebantur, qui in locum mortuorum militum subito subrogabantur dicto, ita quia ad censum adiabantur. Accerra ara, quæ ante mortuum poni solebat, in qua odores incendebant. Alij dicunt arcularum esse thurariam scilicet ubi thus reponebant. Apex, qui est sacerdotum īse gne, dictus est ab eo, quod comprehendere antiqui uinculo aperere dicebant. Vnde aptus, us, qui conuenienter aliqui iunctus est. Athanuum est poculi fictilis genus, quo in sacrificijs Romani utebantur sacerdotes pontij. Atroces appellantur ex græco, quia illi atrocia appellat, quæ cruda sunt siue atrox dicitur ab eo, quod nihil timeat. τρίω enim græci dicunt timere. Auguraculum appellabant antiqui, quam nos arcem dicimus, quod ibi augures publice auspicarentur. Arse uerse auerte ignem significat. Thusorū enim lingua arseauer te uerse ignem constat appellari. unde Afranius ait, inscribat aliquis in ostio arseuerse. Aborigines appellati sunt, quod errantes conuenerint in agrum, qui nunc est populi romani. fuit enim gens antiquissima Italiæ. Ab oloes dicebant, pro ab illis, antiqui enim literam non geminabant. Auentinus mons intra urbem dictus est, quod ibi rex albanorum Auentinus bello fuerit extinctus, atq; se pultus. Adorare apud anti-

quos significabat agere, unde et legati oratores dicuntur, quia mandata populi agunt. Armilistrum festum erat apud romanos quo res diuinis armati faciebant, ac dum sacrificarent tubis canebant. Adeo duas habet significaciones, nam cum prima acuta efficit, idem significat, quod accido, ut cum dicimus adeo praetorem. Cum autem secunda, id est, quousque non quidem secundum rationem, quia ad praeposito accusatis accomodata est, sed uetus quidem loquendi consuetudine. Argea loca romae appellantur, quae in his sepulti essent quidam arguorum illustres uiri. Asparagus herba dicta, quae in aspero uirgulto nascatur. Asidelæ mensæ uocantur ad quas sedentes flamines sacra faciunt. Anæps significare uidentur id, quod ex utraque parte caput habeat, ut securis, bipennis, sed magis a capiendo, quod ex utraque parte aequa captatur appellatum est. Ancus appellatur qui aduncu brachium habet ut exponri non possit. Anolle dicta ab Anco martio rege, quod is bello magnum faeminarum numerum cepit, siue ideo sic appellantur quæ antiqui ancillare dicebant, pro ministrare ex quo dixi quoque, ac deo seruntur colli, quibus nomina sunt anciliæ. Anæsa dicta sunt ab antiquis uasa, quæ cælatæ appellantur, quæ circu cædendo talia fiant. ipsum quoque cæla re uerbum ab eadem causa est dictum. d. litera cu. l. permixta. Aerofam appellantur antiqui insulam Cyprum, quæ in ea plurimum aeris nascatur. Aenei dicti sunt comites aenei. Aeneatores cornicines dicuntur, id est cornu canentes. Aenariam appellantur locum ubi aeneas classem a troia ueniens appulit. Audacia ab audire, id est cupide agendo dicta est. Aceratum lutum cum paleis mistum. Aclassis tunica ab humeris non consistit. Arrilator qui etiam coco appellatur dicitur uidentur a uoce græca, quæ est αριλη, id est tolle, quia se quitor merces, ex quibus quid cadens lucelli possit tellere. lucel lum enim diminutiu est a lucro. Artirus bonis instructus artibus. Arne agni caput. Arlineum ornamentum capituli mulierbris. Artus ex græco appellantur, quos illi ἄρθρα dicunt. siue artus dicti, quæ membra membris artentur. Arquites arcu præliantes qui nunc dicuntur sagittarii. Arbilla aruina. id est pinguedo corporis. Artifices dicti quæ scientiam suam per artus exercent siue quæ apte opera inter se artent, qua ex causa etiam artes appellantur sunt. Artenam siue artunam uas ab hauriendo sic appellabant. Amfegates dicuntur quorum ager uiam tangit. Amstes pertica aucipales. Ampe dices dicebantur ab antiquis, quæ circu penderent quos nunc appendices appellantur. Albegmina partes extorum, quæ dixi imolabant. Amia genus pisces. Ambulacra ambulationes. Ameria urbs in umbria, ab amero appellata. Adspicere et præspere dicebant antiqui a sapiendo, sicut nos quoque modo dicimus ab æquo iniquum. a querendo inquirere. Admissiæ aues dicebantur ab auguribus, quæ consulente iuberent. Adulari est compositu ex accendo et a ludendo. Addubanum danubium. Adulteriæ adultera dicuntur, quia et ille ad alteram, et haec ad alterum se conferunt. Aquilus color est fuscus et subniger a quo aquila dicta esse uidentur, quæ eam ab acute uolando dictam uolunt. Aquilus autem color ab aqua est noxius. Nam cu antiqui duos omnino naturales nosse. i. album et nigrum interuenient autem quod qui ita neurri similis est, ut tamen ab utroque proprietatem trahat, potissimum ab aqua eum denotare, cuius incertus est color. Aquilo uentus a uehementissimo uolatu ad instar aquæ appellatur. Anquirere est circum querere. Andron locus domiciliu appellatur angustior loquacitate, in quo uiri plurimi morabantur, ut ruraueretur a deo tuu ruraueretur. Apud et penes in hoc differunt, quæ alterum personam cum loco signat

alterum personam et dominum, ac potestatem, quod trahitur a patre. Anxur uocabatur, quæ nunc terraacina dicitur Volscae gentis sicut ait Ennius, v ulsculus perdidit anxur. Aquario li dicebantur mulierum i pudicarum sordidi adseclæ. Aqui penser genus pisces. Appellinem antiqui dicebant pro Apollinem. Aperta idem apollo uocabatur, quia patente cortina responsa ab eo dentur. Abditui abortui. Ape apud antiquos dicebatur prohibe copesse. Aphæ genus minimi pisces. Abs præposito a græco deducatur, et. significat autem retraktionem in partem posteriorē. Apollinares ludos, hoc est in laude apollinis populus laureatus spectabat stipe data pro cuiusque copia. Apiculæ filum quo flamines uelatū apicē gerunt. Abacti magistratus dicebantur, qui coacti de posuerant i perium. Agere modo significat ante se pellere. i. minare. Virg. Et potū pastas age tytre, modo significat iurgari, ut cu dicimus, agit cu eo furti, modo rependere, ut cu dicimus, gratias ago, modo uerbis indicare, ut cu dicimus causam ago. quinetia sic accessit gestus et uulnus quida decor, ut cu scæni a agere dicuntur. Abitionem antiqui dicebant mortem. Abgregare est abgrege, adgregare, ad gregare. Segregare ex plurimis gregibus partes seducere. Unde et egregius dicitur e grege lectus, quoru uerborum frequens usus non mirum si ex pecoribus penderet, cum apud antiquos opes et patrimonia ex his præcipue constiterint, ut adhuc etiam pecunias, et peculia dicimus. Actare dicebant, quod nunc dicimus agere. Autumnum quidam dictum existimant, quod tunc maxime augentur hominum opes coactis agrorum fructibus. Age dum significat age modo. est enim adhortantis sermo. Aulas antiqui dicebant, quas nos dicimus ollas, quia nullam literam geminabant. Itaq; aulicoqua extra, quæ in aulis coquabantur dicebant, id est elixa. Auidus a non uidendo propter nimiam cupiditatem appellatur, sicut amens, qui mente suam non habet. Aureliam familiam ex fabiis oriundam a sole dictam putant, quod ei publice a populo Romano datum sit locus, in quo sacra faceret Soli, qui ex hoc ausilijs dicebantur, ut ualefici, papifci, pro eo quod est v alerij Papirij. Aerumnulas Plautus reservat fierillas, quibus religatus sarcinas uiatores gerebant. quarum usum quia C. Marius retulit, multi mariani postea appellabantur. Itaq; aerumnæ labores onerosos significant, siue a græco sermone de deducuntur, Nam aere græce latine tollere dicitur. Aemiliam gentem appellatam dicunt a Mamerio Pythagoræ philosophi filio, cui propter unicam humanitatem cognomen fuerit aemilos. Alij quæ ab asciano descendat, qui duos habuit filios, Iulium et aemlon. Aemidum, tumidum. Aequidiae apud antiquos dictum est, quod nunc dicimus aequinoctiale, quia nox diei potius, quam dies nocti anumerari debet. græci quoque in hoc consentunt oīuīār id est aequidiale dicentes. Aeruscare area undiq; id est pecunias colligere. Aequilauium significat ex tuto dimidium, dictum a lauacione lanæ, quæ dicitur aequilauio redire cum dimidio decedit soribus. Aegeum mare appellantur, quod ita crebræ in eo sint insulae, ut procul aspicientibus species caprarum uideantur, siue quæ in ea Aegea Amanum regna perierit, siue quod in eum Aegeus pater Thesei se præcipitauerit. Aestimata pena ab antiquis ab ære dicta est, qui eam extimauerunt ære, ouæ decussis, boue centassis, hoc est decem uel centum assibus. Alucinatio, erratio. Adgit, dare cogit. Acies acumen acrius, et acuere dicuntur d'x̄t̄ r̄t̄ s̄n̄r̄, quam latine dicimus cotem. Auxillaolla parvula. Amputata, id est circu putata dicitur ab eo, quod antiqui putu pro puro dicebant, unde deducuntur pudor et pudicus. Appia uia et aqua ab Appio Claudio est appellata. Ariminu a nomine fluminis propinquii

propinquus est dictum. Animula urbs parvularū opum fuit ī Appulia. Arca diminutū facit arcuū & arcellū, ut à porco porculū & porcellū ā mamma mammulū, & mammilam. Alebria bene alentia. Agasones equos agentes i. minantes. Arcubie, qui excubabant in arce. Armillas ex auro, quas uiri militares ab imperatoribus donati gerunt, dictis esse existimant, qd antiqui humeros cū brachijs armos uocabat unde arma ab his dependentia sunt vocata. Abalienatus di cur, quē quis d se remouerit. Alienatus qui alienus est factus. Afferere manū, est admuovere, quo ea quoq; quæ in terram dimittuntur, serī dicuntur, unde etiam seræ appellantur, quia foribus admotæ oponuntur defixa postibus, quæ admodum ea, quæ terra inferuntur. Arnum dicimus agrū nec dum satum. Apia dicuntur onus, quæ uentre glabrum habet. Ac syllabam græcā antiqui cōsuetudine per ascribebant, ut aulai, nūsai. Aucta sēpe aucta. Abaret, prohibit. Aduosem aduersariū hostem. Axe ad glomerati, uniuersitantes. i. cohortibus aut legionibus. Acrum erum autensilia ampliora. Auolnūne auolant. Afluscent statuerūt. Ambaxio, qui circūentes ceteruāt. Apor apud. Amo- si anno. Antiquum ueteres etiā pro oīa posuere. Aestimatis estimationibus. Abijss pro adūsse dicebat. Abam bulantes abstēdetes. Aqlius prænomē ab aglo colore. i. nigro est dictū. Antiquare est ī more pīstīnū reducere. Attinge pro attingā posuere. Apellataisse appellasse. Alteras poserant pro eo, qd est aduerbiū aliās. Argutū iri, ī discrimē uocari. Aureas dicebant frenos, qbus equestrū aures rediguntur. Ausis audias. Audacias pluraliter Cato dixit. Audax diminutū facit audaculus. Aduocat sēpe aduocat. Annaria lex dicebatur ab antiquis ea, quia finiuntur anū magistratus capiendi. Aliorū sum & illorū sum sicut introrsum dicit Cato. Abietaria negotia dicebantur quā materia nunc dicimus, uidelicet ab abietibus coemendis. Aletudo corporis pinguedo. Aeribus pluraliter ab ære. i. æramēto dicit Cato. Addues addideris. Aristophorū uas, ī quo prandū fertur discus. Adicit, est perducat aliquē ī reū, dictum a uerbo lacit. i. decipit. Hinc descendit īlīcere et oblectare, id est frustrante inducere. Abnūtare sēpe abnuere. Altri dixit Plautus pro eo, qd est alia rei. Adſabrum ſabrefactū. Alimodi pro aliis modi. Aeneolo quod ex ære fit dicimus. anulum uas, ex ære parvū. Ad exitum ætate ad ultimam ætate. Amatio ab amore denominatū. Angnā uinariā habere dicuntur, q uino suffocantur. Adulterina signa dicuntur alienis annulis facta. Ausculari dicebant antiqui pro osculari, qd est os cū ore conſerre. Arabice olet, id est ex odori bus arabicis. Adaxint, adegerint. Argus oculus. argus nomē est hoīs qui fuīsse fingunt oculus plenus. Amasso amaro. Amiculū genus est uestimenti ā circūectu dictum. Audiuītū si sēpe audiui. Adiuīscit liuere incipit hoc est luidum fieri. Atticassat attice loquuntur. Plautus, Non atticassat, sed scilicet, id est scilicet loquitur. Atritas atri coloris. Aegyptinos aethiopas. Aduelitatio iactatio quædā uerbo- rū figurata ab hastis uelitribus. V elites dicuntur expediti milites, quasi uolantes, id est uolantes. Author communis generis apud antiquos. Adnictat sēpe ex leuiter oculo annuit. Ne uis in Tarentilla, alijs adnictat alijs adnictat, aliū amat, aliū tenet. Atriplex herba, quæ nunc atriplex dicitur. Adoptatus ex adoptato filio natus. Aleonē aleatorem. Neuius, Pessimorū pessime audax. geneo. luro. aleo. Aditiculum parvū aditum. Atra bilis ab atro, id est animi uitio dicta est, est enim atrū nigrum, id est a candore remotū. Antios, id est excruciatos. Anatē morbū anuum dicebant, id est ue-

tularū sicut senium morbū senum. Altaria ab altitudine dicta sunt, qd antiqui dijū superis in aedificijs ā terra exaltatis sacra faciebant, dijū terrestribus in terra, dijū infernalibus in effossa terra. Assa dicebantur cantus tibiarū. Aues ab aduentu earū dicuntur, qd inde ueniant, unde quis non sufficeret. Agolum pastorale baculū, quo pecudes aguntur. Abortum grauidæ mulieris dicitur, qd non sit tempus ortum.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER.II.

Bona id est substantia rerū dicta sunt, qd digna sint bonis. Bombitatio est sonus apum, ab ipso sonitu dictus, sicut mugitus boū, himitus equorum. Boare, id est clamare ā græco deſcrit. Boarū. Boarium forū Rome dicebatur, qd ibi uēderentur boves. Boas genus pīscis ā boando, id est uocē enūtendo appellatur. Barrile elephanti dicuntur, sicut ues dicimus balare, utiq; ā ſono uocis. Balenā bellū marīna, ipsam dicunt ēſſe pīſtrīcē, ipsam ēſſe & cetum. Bacchanalia dicebantur Bacchi festa. Basilica ā ſtō ſtō basiliūs, hoc est rege dicta sunt. Basilicum regule. nam basiliūs est regno. Bouinatur coniūtiāt. Boa ſerpens est aquatilis, quam græci ūpor uocant, ā qua iſtū ob turgescūne, crurum quoq; tumor uiae labore collectus boa appellatur. Batus genus herbæ. Bacrionē dicebant genus uasis longioris manubriū, hoc alijs trullam appellant. Bacrinas uinariū ſimile bacrioni. Barathrū græci appellant locum præcipitē, unde emerget non possit, dictū ab eo, quod est þabōs. Balenā nomen ā græco deſcendit. hanc illi φαληρα dicunt antiqua cōſuetudine, qua τύποr burrum τύποr buxū dicebant. Burrhū dicebant antiqui, quod nunc dicimus rufum, unde rustici burrhā appellane buculam, quæ roſtrum habet rufum, quomodo rubens cibo, ac potionē ex prandio burrus appellatur. Basiliscus appellatur genus ſerpentis, uel qd in capite habeat albu in ſtar diadematis, uel qd reliqua ſerpentū genera uim eius fugiant. Barbaricū appellatur clamor exercitus uidelicet, qd eo genere barbari utantur. Breue ā græco deſcendit quod est þραχv. Britiani dicebantur, qui officia ſeruilia magistratibus præſtabant, eo qd hi primū ſe Annibali tradiderant, & cū eo perſeuerauerū uſq; dum recederet de italia. Bruma ā breuitate dierū dicta quajī þραχv ñuāp. Brucium antiqui grabē dicebant. Brachīnos dicimus, quod græci þραχiv quod deducitur ā þραχv id est breue, eo qd ab humeris ad manus breiores ſint qd a coxis plantæ. Brassica ā præſcāndo est dicta. Brutiana parme dicebantur ſcuta, qbus Brutianū ſunt uſi. Bobinare est menſtruo mulierū ſanguine ūquinari. Lucilius, Hæc inquit te ibubinat, at contra te ibulbicat. Imbulbicare est puerili ſtercore inquinari, dictum ex ſimo, quod græci appellant þabitor. Bucrū ſecus de bubus dicimus. Bustū proprius dicitur locus in quo mortuus est cōbustus et ſepultus. dicitur buſtū, quāſi bene uſtū. ubi uero cōbustus qd tantūmodo, alibi uero est ſepultus, qd locus ab urendo uirina uocatur. ſed modo buſta ſepulchra uocamus. Buteo genus avis, qd ex eo ſe alit, qd accipitri eripuerit, uafitatisq; eſſe cauam his locis, quæ itrauerit, ut bubo ā quo etiā appellatur buteo. Buina quā nos appellamus, græci buchia ā ſimilitudine ſoni dicunt. Bulimam græci magnā famē dicunt, affueti magnis et amplis rebus præponere bu. ā magnitudine ſclicer bouis, hinc eſt, qd grandes pueros buſpedas appellant, et marisca ſicū buſycon. Bubleū est genus quoddā uini. Bucephalus uocatus eſt equus Alexandri regis propter quandam bubuli capitū ſimilitudinem.

Benna lingua gallicis genitis uicili appellatur, unde uocantur cōbennones in eadē benna sedentes. Bes appellatū est, q̄ bus triens sit, quis dura cōpositio fiat, bessis ex triente. bessis unū octo, triens quatuor. Bellū à bellus dicitur, q̄ belluarum sit pernicioſa diſſensio. Barī urbē italiæ appellauerunt cōditores expulsi ex insula barā, quæ non longe est à brundusio. Brundusiuſ quidq; poetæ breuitatis cauſa brendam dixerunt. Beneficiarij dicebantur milites qui uacabant muneriſ beneficio & contrario munificis uocabantur, q̄ non uacabant, ſed munus reipublicæ faciebant. Benignus proprie dicitur, qui bonis et dignis largitur. est autē compositum ex bono & gignendo. 10 Bellona dicebatur dea bellorū, ante cuius templū erat columela, quæ bellica uocabatur, ſuper quā hastam iacebant, cū bellum indecebat. Bidental dicebant quoddā templū, q̄ in eo bidentibus hostijs ſacrificareſ. Bidentes autē ſunt oues duos dentes longiores cæteris habentes. Bifca porca dicitur, a ius à ceruice ſetæ bifariā diuiduntur, cū iam eſſe incipit maior sex mensū. Bignæ geminæ dicuntur, quia biſ una die natae ſunt. Bigenera aiſia dicuntur ex diuerſo genere nata, ut leopardus ex leone & panthera, cur ſus ex aro & scropha domesṭicata. mulus ex equa et asino. Bilis apud aſros appellatur ſemē humānum profuſum. Blaterare eſt ſtulte, et percipide loqui, qđ a græco βλα& originē ducit. ſed & camelos cū uoces edunt, blaterare dicimus. Balatrones & blaſtheas bullas lutis ex itineribus, aut q̄ de calciamentorū ſoleis eradiuit appellaſt. Bilbit factum eſt a ſimilitudine ſonitus, qui fit in hæſi. Neuius bilbit amphora inquit. Bibliothecæ & apud græcos & apud noſtā librorū magnus per ſe numerus, q̄ locus ipſe in quo libri collocați ſunt, appellaſt. Blitū genus holteris a ſaporis ſtupore appellaſt eſſe ex græco putatur, q̄ ab hiſ βλα& dicitur ſtupidus. Bardus ſtulus a tarditate ingenij appellaſt. Cæci. Niſi audacē, niſi q̄ bardum barbarū trahit autē a græco, qđ illi βαρδοſ ſiunt. Bardus gallice cantor appellaſt, qui uirorū fortū laudes cantit, a gente bardorū. Belutus beſtia ſimilis. Beneuentū colonia cū deduceretur appellaſt cœptū eſt melioris omnis cauſa. nāq; eam urbē antea græci incolentes uadōtior appellaſt. Bulgas galli ſacculos ſartorios appellaſt. Bouē bidentē a dentiū numero dicunt appellaſt. Bellicrepā ſaltationē dicebant quādo cū armis saltabant, qđ a Romulo institutū eſt, ne ſimile pateretur, qđ fecerat ipſe cū a ludis ſabinorū uirgines rapuit. Bilinguis brutatus Ennius dixit, q̄ brutū & oſte, & græco loqui ſoliti ſint. Sunt autē Italiæ populi uiani. Lucanis. Bitiſſes dicuntur, q̄ peregrinantur affidue. Bainos dicebant antiqui, quos nunc dicimus operarios. unde adhuc bainiū dicuntur. Blandicella uerba blanda per diminutionē ſunt dicta. Bellariū & bellaria res bellis aptas appellaſt. Bellitudinē ſicut magnitudinē verryus dixit. Boiæ id est genus uincularū, tā lignæ, q̄ ferrea dicuntur. Botulus genus ſarcinoris propter conneſſionem a bolis ſic appellaſt. Blennios ſtultos eſſe Plautus indicat, qui ait, ſtulti. ſtolidi, ſarui, fungi, bardi, blenni, bucones. Binomius cui geminū nomen, ut Numa pōpilius. Tullus hostilius. Barbari dicebant antiquitus oēs gentes exceptis græcis. unde Plautus Neuius poetā Latinū b. ybarum dixit. Bellule apud Plautū diminutiuſ aduerbiū eſt a bene qđ facit belle & bellule. Burranicū geniū uafis. Buttubati Neuius pro nugatorijs poſuit. hoc eſt nullius dignationis. Bula aurea inſigne erat puerorū praetextatorū, quæ depen-debat eis a pectore, ut ſignificaretur eā aetate alterius regendā consilio. dicta autē eſt bula a græco ſermone bouā qđ consiliū dicitur latine. uel quia eam parte corporis bouā contingit, id est pectus, in quo naturale manet

consiliū. Boicus ager dicitur, qui fuit boiorū gallerū. is autē eſt Gallia citra alpes, quæ togata dicitur. Burranna potio appellatur lac cōmiftū ſapa a rufo colore, quæ burrhū uocant.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER.III.

Corona cum uideatur a choro dici. caret tamē aspiratione ſiue corona dicunt, q̄ honorent eos, quibus iponuntur. Coernux appellaſt a ſono uocis. Cornua liberi patris. ſimilis lachrymā adiūcantur, quæ iuentorē ūini dicunt. eo q̄ hoīes nimio uino truces fuſte. Corgo apud antiquos pro aduerbio, quod eſt profecto ponebatur. Corbita dicuntur naues onerarie q̄ in malo eaurū ſummo pro ſigno corbes ſolerēt ſuſpendi. Colurna hastula ex cornu arbore facta potius, q̄ ex corylo. Catones appellantur portus in mari interiores arte & manu facti. Collatia oppidum fuit propè Romā, eo q̄ ibi opes aliarū ciuitatū fierint collatæ, a qua porta Romæ Collatina dicta eſt. Conlucare dicebant cum profana ſylva rami deciderentur offiſcentes lumini. Conlatuum ſacrificiū dicitur quod ex conlatione offertur. Colophon dixerunt cum aliiquid finitum ſignificaretur. Concinnare eſt apte cōpone-re. Concanere enim conuenire eſt. Concalū dicitur a populi conſenſu ſiue concilium dicitur a concalendo, id est uocando. Concalibulum locus ubi in concilium conuenit. Concio ſignificat conuentum, non tamē alium, quād eum, qui a magistratu, uel a ſacerdote publico per praecōnem conuocatur. Contuberniales dicuntur a tabernis, quæ ſiebant ex tabulis. unde & tabernacula ſunt dicta, liat ex tentorijs & ex pellibus ſiant. Contubernium dicitur contubernialum habitatio. Conclauſia dicuntur loca, qua una clauē clauduntur. Con templari dictum eſt a templo, id est loco, qui ab omni parte aſpici, uel ex quo omnis pars uideri potest, quem antiqui templum nominabant. Comitiales dies appellaſt, cum in conſilio conueniebant, qui locus a secundo, id est in ſimilu ueniendo eſt dictus. Calatores dicebantur ſerui aīdō ſuā uocērū quod eſt uocare, quia ſemper uocari poſſent ob neceſſitatem ſeruiti. Condylus annulus. Condalum ſimiliter annulū genus. Conſtari eſt cum uterque reus dicit, Testes eſtote. Condotta ager, in quo fructus exiſtunt in modum codarum equinarum. Conductum eſt quod in communi eſt dictum. Coctum a cogendo dicitur, quia cogendo coeretur, ut ad utilitatem uescendi perducatur. Cocula uasa ænea coctionibus apta. alij cocula dicunt ligna minuta, quibus facile decoquuntur obſonia. Cohum lorū, quo temo buris cum iugo colligatur a cohendo dictum. Cohum poetæ cœlum dixerūt a chaos ex quo putabant cœlum eſſe formatum. Comœdias conſtat appellaſt ex eo, quod initio in uicis iuuenes cantare ſoliti eſſent crebro conuenientes. Cicuma auis noctua. Coelacæ dicuntur lapides ex flumine rotundi ad coelarum ſimilitudinem. Coctum genus edulij ex melle & papauere ſuſtum. Confugelam antiqui confugum dicebant. Comprædes eiusdem rei populo ſponſores. Compascuus ager relictus, ad paſcendum communiter uiānis. Compescere eſt uelut ab eodem paſcuo continere. Compitalia festa, quæ in compitiſ peragebant. Congruere dictum eſt a gruibus, quæ non ſe ſe gregant, ſiue cum uolant, ſiue cum paſcuntur. Cognomines dicuntur, qui eiusdem ſunt nominis. Cerrhones leues & inepti a cratibus dicti, qđ ſiculi aduerſus atheniensis cratibus pro ſcutis ſunt uſi, quas græci ἡρῷa appellant. Conitū genus libaminis, quod ex farina cōſperſa facebant

faciebant. Conitū Afranius pro ornatu & excultu posuit. Cōflages loca dicuntur, i quæ undiq; Cōfluit ueti. Copona taberna à copiis dicta. Cōpilare est cogere & i unū cōdere. Compernes nominantur homines gentibus plus iusto coniuncti. Consœdūs foedere coniuncti. Commessatio à uicis quos græci κωμεῖς dicunt appellatur. In his n. habitabat prius, q̄ oppida conderetur, quibus in locis alij alios, consuetus causamutabant. Committere proprie est insimul muttere. Nunc eo utimur & pro facere, aut pro linquere, aut pro incipere. Condere proprie est in unum, & interiorem locū dare ad custodiam faciliorem, quod uerbū nunc significat cōscribere. nunc facere. nunc componere & instruere. Consulas antiqui ponebant non tm̄ pro consilium petas, & perunditeris, sed et pro iudices, & statuas. Cōssi ab antiquis dicebantur natura rugosi corporis homines, à similitudine uermū ligno editorum qui cōssi appellantur. Consilium uel à consulendo dicatur, uel quod in unam sententiam plurium mentes consiliat, & conueniant, sed à silentio credibilius dictum putatur, quo maxime inuenitur. Conscripti dicebantur, qui ex equestri ordine patribus adscribēbātur, ut numerus Senatorum explaretur. Confessiōs antiqui dicebant fide mutua colligatos. Consularia ludi dicebantur, quos in honorem Consifaciebant, quem deū consilij putabant. Conuentus quatuor modis intelligitur. Uno, cum quilibet hominem ab aliquo conuentum esse dicimus. Altero cum significatur multitudo ex compluribus generibus hominum contracta in unum locum. Tertio cum à magistratibus iudicij causa populus congregatur. Quarto cū aliquem in locum frequentia hominum supplicationis aut gratulationis causa colligitur. Conuicium à uicis, in quibus prius habitatum est, uidetur dictum, uel imitata litera quasi conuocum. Conuoli oculi sunt in angustum coacti conuentibus palpebris. Consternatio, quæ est concitatio quædā subita ex aliquo metu. à sternulemento deducta est, eo, q̄ toto conuertitur corpore. Considerare à contemplatione syderū uidetur appellari. Constituus hoīum à constituentium multitudine appellatur. Conuallis est planicies ex omni parte comprehensa montibus, collibus, &c. vallis duobus lateribus inclusa planicies. vallis diminutuum uallcula facit. Conuoti usdem uotis obligati. Cibis appellantur ex græco, quod illi peram, in qua abum recondunt uibatior appellant. Cicum membrana tenuis malorum punicorum. Cispis in urbe ex quinque regionis de noīe ciuisdam hominis dictus. Citimus extremus. vls. n. facit ultra, ultimus. cis citra citimus. Cincindela genus muscarum, qđ noītu lucet, uidelicet à candeo. Vnde et candelabra putantur appellata. Citrosaestis appellata à similitudine citri. Ciuiam coronam cuius salutis suæ causa seruatus in prælio dabant, quæ erat lignea frondem habens perennem. Circanea dicitur avis, quæ uolans circuitum facit. Circites circuli ex aere facti. Cilium est folliculus, quo oculus regitur. unde fit supercilium. Cimerij dicuntur boies, qui frigoribus occupatas terras incolunt, quales fuerunt inter baias, & camas in regione, in qua conuallis iugo satis eminenti circunducta est, que neq̄ matutino, neq; uespertino tempore sole contingit. Cimbri lingua gallica Latrones dicuntur. Cingulos appellantane homines, qui his locis ubi cingi solet satis sunt tenues. Cimbri mensa rotundæ. Chilo dicitur cognomento à magnitudine laborum. Chilo sine aspiratione, cui frons est eminentior, ac dextra, sinistraq; uelut rescauidetur. Cisterna dicta est, qđ est cis, id est infra terram. Camillus propriæ appellatur puer ingenuus. Capuanum in campania quidam à capy appell-

Latam ferunt, quem à pede introrsus curvato nominarunt anti qui, falconem nostrum vocant, alij à planicie regionis. Camœna musa à armiñibus sunt dictæ, uel quod canunt antiquorum laudes, uel q̄ sint auctæ mentis præsides. Camura, et camuri boues à curvatione ex græco καμύρη dicuntur. Cappas marinos equos græci à flexu posteriorum partium appellant. Catamo genus est lusus. Carissam apud luciliū uastram significat. Ceremoniarum causam alij ab opido cære dictam existimant, alij à caritate dictam iudicant. Coelibem dictum existimant, q̄ dignam coelo uitam agat. Catatum pro Ganymede dixerunt, qui fuit Iouis concubinus. Cæcilius condidit prænestē. Vnde putant Cæcilius orator, quorū erat nobilis familia apud Romanos. Alij appellatos eos dicunt à Cæcide troiano æneæ comite. Cœlius mons dictus est à cœle quodam ex hetruria, qui Romulo auxilium aduersus sabinos præbuit, eo qđ in eo domicilium habuit. Cæcum uallum dicitur, in quo præacti pali terræ adfixi herbi uel frondibus oculuntur. Catilones appellant antiquulos. Catillatio graue obprobriū hominibus generosis obijebatur, siq; prouincias amicas populi Romani ex pullassent. Cestillus appellatur circulus, quem superponit capiti qui ali quid est laturus in capite. Cespis est terra in modum lateris cæsa, cum herba sine frutex rectius truncatur. Catulinam carnem esitauisse, hoc est comedisse romanos Plautus in satyrione refert. Catax claudus. Cæcultare ē cæcos imitari. Cæsariati comati. Catularia porta Romæ dicta est, quia nō lōge ab ea ad placardū concilia sydis frugibus innunc rufæ canes imolabantur ut fruges flavescentes ad maturitatem producerentur. Cædem putant ex græco dia, quod apud illos uterū significat interficiere. Cenina urbs, quæ fuit uicina Romæ à Cente conditores appellata. Catulus quoddam genus uinculi, qui interdum canis appellatur. Cæstus uocantur & q̄, quibus pugiles dimicant, & genus quoddam mulieris ornatus. Cædita tabernæ in via appia domini nomine sunt uocatae. Caullatio est iocosa calumnatio. Catifons, ex quo aqua petronia in Tyberim fluit, dictus, quod in agro cuiusdam fuerit Cati. Cacila seruus militis. Plautus. Video cæculam militarem. dicitur autem à græco κατίον quod fustibus, clavisq; ligatis ad tutelam dominorum armari soliti sint. Canalicula forenses homines pauperes dicti, quod circa canales fori consistenter. Cana dicunt græca nos canistra, & per diminutionem canistella. Canicæ fieri de farre à cibo canum uocatae. Cancri dicebantur ab antiquis, qui nunc p̄ diminutionem cancelli, ex quo genere sunt calcis qui per diminutionem dicuntur calculi. Canentas capitū ornamenta. Canta pro cantata ponebant. Caudicariae naues ex tabulis crassioribus factæ. Candelabrum dictum, quod in ea candelæ figantur. Cantherius hoc distat ab equo, quod malis à uerre, caput à gallo, ueruer ab arietē. Est enim cantherius equus cui testiculi amputantur. Caullum, caullatio, id est irrisio. Caudæ castellæ ex iuncta, à similitudine equinæ caudæ factæ. Caulæ à cauo dictæ. Antiquitus enim ante usum rectorum ones in antris claudebantur. Cauum à chao dictum, & eius inanitate. Calones calci ex ligno facti. Calendix genus conchæ. Calpar genus nasis fictilis. Calces ampulla plumbea. Calbeos armillas dicebant, quibus triumphantes utebantur, & quibus ob uirtutes milites donabantur. Calix, quod in eo calidum bibitur. Calpurni à Calpo Numæ regis filio sunt oriundi. Calim antiqui dice-

bant pro clām, ut nōs pro nobis. sān pro suām. īm pro eum.
Calicata ēdificia calca polita. Caliptra genus est uestimenti, quo capta operiebant.
Caduceatores legisti pacem petentes. Cato aduceatori inquit ne
mo homo nocet. Calathos grēci nos dicimus quas illos. Ca
rinantes probra obijacentes à carina dicti, quae est infinita pars
nauis. sic illi sortis infimae. Cadma terra, quae in æs coniicitur, ut fiat oricalcum. Casa à cauatione dicta. Cascum anū
quum. Casmar senex osorum lingua. Cassiculum reti
culum à cassib⁹ per diminutionē dictum. Casus à coen
do dictus. Cassilam antiqui pro casside ponebant. Cassa
bundus crebro cädens. Casaria, quæ austredit casam. Cassia
nia à Cassio strata. Caput ex græco dictum, quod illi inter
dum nāxa dicunt. Caperatum rugosum à cornuum apri
norū similitudine dicitur. Capis poculi genus dictum à ap
piendo. Capsæ à græco appellantur. Has illi nūbōrū di
cunt. Capital fascinus, q̄ capitū pena luitur. Caprona equo
rum iuba in frontem deuexæ, dictæ quasi à capite prona.
Capidulum genus uestimenti, quo caput tegebatur. Capræ
dictæ, q̄ omne uirgultum carpant siue à crepitu crurum. Vnde
& crepas eas prisca dixerunt. Cappæ, & cappidia anti
qui lautiōres cibos nominabant. inde & macellū, & forū cup
pedinis appellabant. Cappidia autem à cupiditate sunt di
cta. V el sicut Varro uult, qđ ibi fuerit cupidinis equitis do
mus, qui fuerat ob latrociniū damnatus. Caprunculū u. s. fi
ētēle. Curatores dicuntur, qui pupillis loco tutorū dantur. si
ue illi, qui rei frumentariæ, agris ne diuidendis præpositi sunt.
Curia locus est, ubi publicas curas gerebant. Calabra curia
dicebatur ubi tantu ratio sacroru⁹ gerebatur. Curiae et no
minantur in qbus uniuscuiusq; partis populi Romani, quid ge
ritur, quales sunt hæ, in quas Romulus populu⁹ distribuit nu
mero triga, quibus postea addita sunt qnq; ita ut in sua q
que curia sacra publica faceret, feriasq; obseruaret, ijsq; cu
riis singulis nomina curiarū uirginum i posita esse dicuntur,
quas uirgenes quondam Romani de sabinis rapuerant. Cur
riculo pro cursim ponebant. Plautus, Lictor inquit uos abire cur
riculo. Curriculus diminutiu⁹ est à curru. Curtlacum
appellatur à curto, qui eo loco in profundissimum se ob salutem
Romani populi projecti hiati. Curionū ēs dicebatur, quod
dabatur Curioni ob sacerdotiū curionatus. Curis est sabine
hasta. Vnde Romulus Quirinus quia ea ferebat est dictus, et
Romani à Quirino quirites dicuntur. Quidā eū dictum pu
tant à curibus, quæ urbs fuit opulentissima sabinorū. Cu
ritum Iunonē appellabant quia eandē ferre hastam putabat.
Curiales eiusdē curiae, ut tribules & municipes. Curules equi
quadrigales. Curiata comitia à curiis appellata. Centurio
nus antea, qui nunc centurio, & curionus, & decurionus dice
bantur. Curules magistratus appellati sunt, quia curru ue
hebantur. Curij fana à curio dicta, quia eo loco domū habue
rat. Cura dicta est, quasi cor edat, uel quia cor urat.
Cū imperio esse dicebatur apud antiquos, cui nominatim à po
pulo dabatur imperiū. Cū potestate esse dicebatur de eo, qui à
populo aliqui negotio præficebatur. Cuniculum id est for
men sub terra occulum, aut ab animali, q̄ simile est lepori ap
pellatur, qđ subter fossa terra latere est solitum, aut à cuneorū
similitudine, qui oēm materiā intrant fidentes. Clunadū cul
trum sanguinariū dictum, uel quia ad clunes hostiarum dui
dit, uel quia ad clunes dependet. Cumera uas nuptiale à si
mitudine cumararū, quæ siu palma uel sparto ad usum po
pularem sic appellatur. Culatra qđ tormento inculcatur ap
pellata. Culatula fusticulus quidā ligneus in sacris diceba

nur. Cum alter significat cū altero dictū ab antiquis ita bre
uitatis causa, ut fodē pro si audes. s. pro scies licet. is pro si uis.
Culliola cortices nucum uiridiū. dicta à similitudine culeorū,
quibus uinum siue oleū continetur. Cussitare pro ignauo
dicebant antiqui. Cum populo agre, hoc est populū ad
conalium, aut comitia uocare. Cuncti significat qđem oēs,
sed coniuncti & congregati, at uero oēs et si diuersis locis sint.
Cunire est stercus facere. Vnde et i quinare. Cutornium uas
quo in sacrificiis uinum fundebatur. Culigna uas potiorum.
Cato, Culignam inquit in faeno græco ponit, ut bene oleat.
Coctiones dicti uidentur à cunctatione, qđ in emendis, uende
dis qđ mercibus tardē perueniant ad iusti pretiū finem. Itaque
apud antiquos prima syllaba per u literam scribebatur.
Custodelā dicebant antiqui, quā nunc dicimus custodiā.
Cymbam grēci appellantur nūbōrū. Cutis græcam hēt
originem. hanc. n. illi nūros dicunt. Cutillie lacus ap
pellatur, qđ in eo est in insula cottilla nominata à grēcis. Cne
phosum antiqui dicebant tenebrosū. gr. et. n. nūq; ap
pellabant obscurum. Cymbium poculi genus à similitudine
nauis, quā diximus cymbion appellatam. Calassis tunica
genus, qđ grēci uallotterū dicunt. Alij dicunt nodum eē
tunica maliēbris quo connexa circa ceruicem tunica summitti
tur. Cyparissia dicuntur ignes prodigiis à similitudine cy
pressorum. Cybele mater, quā dicebant magnā, ita appella
tur, qđ ageret hoīes in fureorem, qđ grēci nūbōrū dicunt.
Cybele uero eadem dicta à loco, qui est in phrygia. Cythe
rea, uenus ab urbe cithera in quā primum deuclū eē dicitur
concha, cū in mari esset concepta. Cyllenius mercurius di
ctus, qđ oēm rem sermo sine manibus conficiat, quibus parti
bus corporis, qui carent nūllōi uocantur, iōq; quadratum eū
fingunt. Alij uolunt sic appellatum, qđ in cylleniania sit nutri
tus. Alij qđ in monte Arcadia cylleno. Alij qđ à cyllene sit nym
pha educatus. Cypria uenus, qđ ei primū in Cypro insula
templo sit constitutū. uel quia parentibus præsideat, qđ grēc
nūbōrū parere sit. Cynthia Apollo à cynēbo Delti monte uo
catus. Chaladicū genus ēdifici, ab urbe chalcidia dictum.
Choragum instrumentū scenarum. Chaos appellat hesio
dus confusam quandam ab initio unitatem hiantem, patente qđ
in profundū, ex eo, qđ x̄are grēci id nos hiare dicimus.
Vnde Ianus detracta aspiratione nomen aet id, qđ fuerit o
mnīū primū. cui primo supplicabant uelut parenti. a quo re
rum oīum factum putabant initū. Chænica mensuræ ge
nus. Cybium dictum qđ eius mediū aequa patet in oēs par
tes, qđ genus à geometris nūbōrū dicitur. Vn et tessellæ qua
drata nūbōrū. Hinc & cybios genus piscis, quia pescantes id
genus pisciū uelut aleam ludant. Cynasonas acus, quibus
mulieres scalpunt caput. Creperū dubium. uñ increpitare
dicimus, quia male dicta ferē incerta, & dubia sunt. Crepi
culum ornamentū capit. Id n. in capitis metu crepitū fact.
Crocodilum ualde exile. Plau. Extortis talis cum crocotilis cru
sculis. Crosculum diminutiu⁹ à crure. Crines à discre
tione dicti, quā grēci sianpiorū appellat, nā idem eos
nūpīdās uocant. Crocato coruorum uocis appellatio.
Crucium, qđ cruciat. Vnde Lucil. Vnū insuave cruciū dixit.
Crocotinum genus operis pistoriū. Crustaria tabernæ à ua
si potoriū cruxstatis dictæ. Cracentes graciles. Enni. Sucan
eti gladiis media regione cracentes. Creui modo significat ha
reditatem adij modo maior etate uel census sum. modo dimic
ui, mō diuisi, quæ oīa à duobus uerbis cresce, et cerno ueniūne
cius unius origo ex græco trahitur, qđ illi nūpārē dicunt p
ficere. Creterre uocabulū trahitur à craterē, qđ uas est uini.

Craticulum à græco ερωτιώ deducitur -
Centuria in agris significat ducenta iugera, in re militari censem homines. Centuriatus ager in ducenta iugera definitus. Quia Romulus centenis ciibus ducenta iugera tribuit. Centuriata comitia. item curiata dicebantur, quia populus Romanus per centenas turmas diuisus erat. Centenariae cœnæ dicebantur, in quas lege licinia non plus centussibus præter terræ nata impendebantur. id est centum assibus qui erant breves num ex ære. Cœna apud antiquos dicebatur, qd nūc est spandrū. Vesperna quā nunc cœnæ appellamus. Cœnsionem facere dicebatur censor, cum multam equiti irrogabat. Cœna cala dicuntur, ad quæ scalis ascenditur. Centumuria lia iudicia à centum uris sunt dicta. Nam cum essent Romæ triginta & quinq; tribus, quæ et curiae sunt dictæ tertiæ ex singulis tribubus sunt electi ad iudicandum, qui centumviri appellati sunt, & liceat quinq; amplius, qd centum fuerint, tamen quo facilius nominarentur centumviri sunt dicti. Centaurio medicamentū à Chirone centauro inuenitū. Censere nunc significat putare nunc suadere nunc decernere. Censio hastaria dicebatur cum militi multæ nomine ob dilectum militare indecibatur, qd hastas daret. Cartholipis genus simae, quæ ultimam partem caudæ uillosum habet. Ceritus furiosus. Cerinus, quod nīpata, id est cornu a gerat dictus. Cereos saturnalibus muneri dabant humiliores potentioribus, quia candelis pauperes loci plotes cerei utebantur. Celsus ex græco κέλσος eques dictus. Celeres antiqui dixerunt, quos nunc equites dicamus, à celere intersectore Rem, qui initio à Romulo ijs præpositus fuit, qui primus electi fuerunt ex singulis curiis deni, ideoq; omnino trecenti fuere. Cermalus locis in urbe sic nominatus. Colunæ dictæ, qd culmina sustineant. Cernuus calcamenti genus. Crepidines saxa promentia. Cloacæ à colluendo dictæ. Clunasimæ à cluni-bustris dictas existimant. Crustumina tribus à thuscorū urbe crustumena dicta. Cludadū dulce, & suave dicebatur. Cloelia familia à cloelio Aeneæ cōite est appellata. Clumæ folliculi ordei. Clutū famosum, græci οὐατὸν dicunt. Unde ac pta præpositione fit inclinus. In n. sepe augendi causa addicimus, ut inuocauit. Inclamauit. Clypeū antiqui ob rotunditatem etiam coriū bouis appellarunt, in quo fœdus gibrorum cū Romanis fuerat descriptum. Classæ clypeatas antiqui dixerunt quos nunc exercitus uocamus. Cloeliæ fossæ à Cloelio duce albanorū dictæ. Claudere & clavis ex græco. κλείω καὶ κλέισις descendit. cuius rei tutelam penes Portunum esse putabant, qui clavim manus tenere fingebat, & deus putabatur esse portaru. Clavim consuetudo erat mulieribus donare ob significandam partus facilitatē. Clavula quæ græci τεπιόδον uocant à breui conclusione est appellata. Clavata dicuntur aut uestimenta clavis intertexta, aut calciamenta clavis confixa. Clavis annalis appellatur, qui fibebatur in parietibus sacrarū aedium per annos singulos ut per eos numerus colligeretur annorū. Classis procultra exerctus instructus. Clingere cingere à græco κλέιναι dia manifestum est. Cercopa græci appellant luctrari undiq; cupientem quasi κιρρόνα, quem nos quoq; lucrionem uocamus. Classis testes dicebantur, qui signandis testamentis adhibebatur. Commentaculū genus uirgulæ qua, in sacrificiis utebantur. Ceruaria ouis dicitur, quæ pro cerua imolabatur. Crepos, i. lupercos dicebant à crepitu pelicularū. quæ faciunt uerberantes. Mos enim erat Romanis in lupercalibus nudos discurrere, & pellibus obuias quasq; feminas ferire. Condere componere. Cincia locus romæ ubi Cinciorum monumentū fuit. Capital linteum quoddam, quo in sacrificiis utebantur.

Castrensi corona donabatur, qui primus hostiū astra pugnando introisset. cui insigne erat ex auro nullum. Collinariis porcus dicitur, qui cibo permisso, & collunione nutritur. Cognitor est qui litem alterius suscipit coram ab eo, mihi datus est. procurator autem absensis nomine author fit. Claudia na tonitrua appellabantur, quia Claudius pul. instituit, ut ludis post scenam factis lapidum collectus ita fieret, ut ueri tonitrus similitudinem imitaretur. nam antea leues admodum, & parui sonitus siebant, cum clavi & lapides in labrum æneum conicerentur. Cæsones appellantur ex utero matris execti. Caesar quod est cognomen Iuliorum à cæsarie dictus est, quia scilicet cum cæsarie natus est. Capitit prehendit. Capreoli uitium, ancinni torti quia ad locum capiendum tendunt apellati. Capillatum uel capillarem arborem dicebant in qua capillum tonsum suspendebant. Contestari litem dicuntur duo, aut plures aduersarij, qd ordinato iudicio utraq; pars dicere solet testes esse. Cautares hostiæ dicebantur, qd camariæ i. pars hostiæ cauda tenus diceretur, et ponebatur in sacrificio pro collegio pontificum quinto quoq; anno. Confœtus dicebatur, quæ cum omni factu adhibebatur ad sacrificia um. Conclauata dicebantur, que sub eadem erant clavæ. Colossus à Caleo artifice, à quo formatus ē dictus. Fuit enim apud Rhodum insulam statua solis alta pedes centum et qnq;. Codetta appellatur ager trans tyberim, quod in eo uirgulta nascuntur ad caudam equinarum similitudinem. Censu à censendo agri proprie appellantur, qui & emi, & uenire iure ciuii possint. Comedam bona sua consumentem antiqui dixerunt Comedo nis, qui, ut supra bona, sua consumunt. Censores dicti, quod rem suam quisq; tanti estimare solitus sit, quantum illi censuerint. Consiluere Ennius pro conticuere posuit. Claritudinem claritatem. Casus dicimus non modo ea, quæ fortuita hominibus accidunt, sed etiam uocabulorū formas, quia in aliis, atq; aliis adiunt effigiem. Catachresin tropum nos abusionem dicimus cum alienis abutimur perinde, ac si propriis cum propria deficiunt. Coquim & pistorum apud antiquos eundem fuisse acceptimus. Neuius i. quis inquit edit Neptunum, Venerem, Cererem. significat per Cererem, panem, per Neptunum pisces, & per Venerem holera. Cannensem cursorem Titinius pro pistore dixit. Collatiū uentrem magnum, & turgidum dixit Plau. quia in eum omnia edulia congeruntur. Conuexū est ex omni parte declinatum qualis est natura cœli, quod ex oī parte ad terram uersus declinatum est. Calicatis calce politis. Confecerunt una fecerunt. Crebrisuro apud Enniū significat nullum crebris suris. id est palis munium. Cyprio boni murendam Ennius sotadicis uerbi cum dixit, significat id, quod sollet fieri in insula cypro, in qua boves humano sterore pascuntur. Idem cum dicit propter stagna ubi lanigerum genus pisibus pascatur, esse paludem demonstrat in qua nascuntur pisces similes ranunculus, quos oues conseruatæ edunt. Confessor coniurator. Canturnus nomen loci. Centena pondo dicebant antiqui referentes ad libram. Cœpiam futurum tempus ab eo, quod est cœpi. Cato, Cœpiam sedatio uerba loqui. Inuenitur quoq; apud maiores, & infinitu modi cœpere. Conacionem antiqui masculino genere posuere. Cognitæ facilia eadem ratione dicitur qua dicti facilia, & perspectu, & factu facilia. Contagionem eē dicendam non contagium. Clitellæ dicuntur non tanū hæ quibus sarcana colligata mulis portantur, sed etiam locus Romæ propter similitudinem, & in via flaminia loca quædam deuexa subinde & acclivia. est etiam tormenti genus eodem nomine appellatum. Cloacale flumen dixit Cato pro clo-

cirum omnium collusio. Compluries à pluribus significat sepe. Cato, Contumelias mihi dixisti compluries. Citeria appellabatur effigies quædam arguta & loquax ridiculi gratia, quæ in pompa ueli solita sit. Cato in M. Cæciliū, Quid ego cum illo disertem amplius, quem ego deniq; credo in pompa uelutatum ire ludis pro citeria, atq; cum spectatoribus sermo natiuit. Curionem agnum Plautus pro macro posuit. quasi cura macrussit. Coniector interpres somniorum. Compare pro compescere dixerunt antiqui. Comparsit Tarentius pro compescere posuit. Credas credas. Plautus, Ipus nec amat, nec tu credas, Corius apud antiquos masculino genere dicebatur. Plau. Iam tibi tuis meritis crassus corius redditus est. Par modo diuerso genere dicebant, hæc lucus, hæc metus, hæc amnis hic frons. Collus quoq; masculine dixerunt est enim genus tormenti è corio. Crumina facilius genus. Plautus, Dij bene uortant te, ne crumina miruerint tringita munc. Corinthienses ex eo duci cœperunt, ex quo coloni corinthum sunt deducti, qui ante corinthi sunt dicti, quam consuetudine seruamus etiam cum romanens, & hispanenses, & sicienses negotiatores dicimus, qui in alienis civitatibus negotiantur. Cautionem dicebant, quam modo dicimus cautionem. Consuetudinem Plautus pro consuetudine dixit. Corculum à corde dicebant antiqui solerter, et acutum. Plau. in cassi. Ego sum liber meum corculum melliculum uerulum. Cassinam fabulam. Plau. inscripsit ab ancilla nomine Cassina, quam amari a sene introduxit. Coniuola occulta. Cogitatum adverbialiter pro cogitate. Clientem pro cliente Plau. dixit. Comœdia figuratum à comœdo. Plau. Euge euge adstisti, & dulce, & comœdice. Capulus & manubrium gladii uocatur, & id quo mortui efferruntur utrumq; à capiendo dictū. sanè à capulo fit capularis. Cælassis cælaueris. Custodiatio est opera ad custodiendum quid sumpta. Citior comparatum à cito. Plau. nullam ego rem citiorem apud homines esse, q; famam reor. Clunes masculine. Plau. Quasi lupus ab armis ualeo, clunes in fractos fero. Coquittere pro coctitare. idest frequenter coquere Plau. posuit. Canitudinem pro canitatem. Plau. Sultus est aduersus aetatem & capitum canitudinem. Conrufari conquerere Plau. conrufare tua consilia in pectore. Cœulant cæcis proximè sunt oculorum aie obtusa. Plau. nun nam mihi oculi cœulant, est ne hic noster Her mio. Cadere a cœdendo dictum. Concipilauisti dictum à nemo pro corrupisti, & inuolasti. Clava teli genus, qua hercules uerbatur. Calones militum serui, dicti quia ligneras cluas gerebantur, græci nāra uocant. Is quoq; qui huiusmodi telo utitur clauator appellatur. Consipitum apud Enniū pro conceptum reperitur. Curonia sacra, quæ in ci-rijs fibebant. Corpulentis Ennius pro magnis dixit, nos corpulentum dicamus corporis obesi honunem. Conaliatrix dicitur, quæ uiris conaliat uxores, & uxoribus uiros. Cœuentæ condito dicebatur cum primus sermo de nuptiis, et earum conditione habebatur. Conceptiæ feriæ festa dicebantur, quæ in certis diebus obseruabantur quotannis, ut sementiæ copitalitiae. Celibari hasta caput nubencis comedebatur, quæ in corpore gladiatori stetisset abiecti, oscisq; ut quemamodum illa coniuncta fuerit cum corpore gladiatori, sic ipsa cum uiro sit, uel quia matronæ Iunonis curetis in tutela sint, quæ ita appellabatur a ferenda hasta, quæ lingua sabinorum curis dicitur, uel quod fortes uiros genituras ominetur uel quod nuptiali iure imperio uiri subiugatur uerbens, quia hasta summa armorū, & imperiū est. Quam ob causam uiri fortes ea donantur. & captivi sub eadem ueniunt quas græci dōpvalōtous uai dōpvalōtous uocant. Cingulo noua nupta præcingebatur,

10

20

30

40

50

60

quod uir in lecto soluebat factum ex lana ouis, ut sicut illa in glomos sublata coniuncta inter se sit, sic uir suus secū cinctus, uincituq; esset. Hunc herculeo nodo uinculum uir soluit omnis gratia, ut sic ipse felix sit in suscipienda liberis, ut fuit hercules qui LXX liberos reliquit. Camelis uirginibus supplicare nuptiæ solitæ erant. Cinxia Iunonis non men sanctum habebatur in nuptiis, quod initio coniugij solutio erat cinguli, quo noua nupta erat cincta. Cum erant uocabant antiqui uas quoddam quod opertū in nuptiis ferebat, in quo erant nubētis utensilia, quod & camillum dicebāt, eo quod sacrorum ministrum nām uer appellabant. Comptus idest ornatus à græco descendit apud quos nō uenit dicitur comere. & nō uios, quod apud nos comis. & comaduntur capilli cum aliqua cura compositi. Corolla diminutum est à corona. corollam noua nupta de floribus uerbenis à se lectis sub amiculo ferebat. Cupressi mortuorum dominibus ponebantur ideo, quia huius generis arbor excisa non renascitur, sicut ex mortuo nihil iam est sperandum, quā ob causam in tutela ditis patris esse putabatur. Curiales flammes curiarum sacerdotes. Cyparissæ appellantur aies quædā igneæ, quæ noctu apparere solent ad similitudinem cypres- si. Conquirere deputare. Carnificis loco habebatur is, q; se uulnerasset, ut moreretur. Capita deorum appellabantur fasciuli facti de uerbenis. Consipit clavis præfixum. Cornis scæru dinaru locus erat trās tyberi cornicibus dicatus, q; in Iunonis tutela esse putabatur. Cœlestia auguria uocant, cū fulminat aut tonat. Caducæ auspicia dicunt, cū aliqd in templo exedit ueluti uirgæ manu. Clinia auspicia dicebāt, quæ aliqd fieri prohibebat. oī a. n. difficilia clinia uocabat. uī & clinia loca ardua. Curiales mensæ, q; bus imolabatur iunoni, quæ Curis est appellata. Cœtrariū aes graue aes. Cœtruralia iudicia, quæ centuriæ iudicabant. Circu liniū ius prædiorū. cibam sabini uocat eā, quæ militares lectione. uī uidetur deriuat esse cubiculū. condicere est dicēdo denuntiare. cōmentaria uirgæ, quæ flammes portant pagentes ad sacrificiū, ut à se hoies amoueat. cista mola genus sacrificij, q; uestales uirgines faciebāt. culigna uas uinariū à græco dicta, q; illi dicū clyta. cincti flaminicæ uelata. captus locus dicitur ad sacrificandum legitime constitutus. capralia appellatur ager, qui uulgo ad capre paludes dici solet. canephora mulier appellatur, quæ fert canum. idest qualum, quod est est cistæ genus. contignum frustum carnis cum septem costis demptū. conauditum coauditum sicut coagulatum dicitur. censio æstimatio. unde censore. corda frumenta, quæ sero maturantur, ut foenum cordum. consentia sacra, quæ ex multorum consensu sunt statuta. culina uocatur locus, i quo epulæ in funere ciburūt. calparij uinum uicum, quod ex dolo demittit sacrificij causa ante, quām gustatur. Ioui enim prius sua uina libabant, quæ appellabant festa uinalia. Cicatricare cicatricem inducere. Compescere lucum est lumen suis finibus cohibere. Commugento conuocatio. Capitalium est, quod aipi potest. Conquirere coercere. uel constringere. Capitalis lucus ubi siquid uiolatum est, caput uiolatoris expiatum. Cloacare inquinare. Vnde & cloacæ dicta. Conregione e' regione. Conditio in diem certum eius rei. quæ agitur denuntiatio. Cubans auspicatur, qui in lecto querit augurium. Concio conuentus dicta, quæ conuocatio. Cogitatio dicta uelut cogitatio, idest longa eiusdem rei agitatio in eadem mora consilij explicandi. Clam à clavibus dictum quod his, quæ celare uolumus claudimus. Cella, quod ea calementur, quæ uolumus esse occulte cire nominare.

**SEXTI POMPEII FESTI ANTIQUITATIS
TVM ROMANA. LIBER QVARTVS.**

Dico cum pro puto ponimus ex græco deducatur, quod illi dicunt δωρῶ. Duplionem antiqui dicebant, quod nos duplum uenit autem a græco δυτικόν. Duicensis dicebatur eū altero. id est cum filio census. Duis duas habet significations. Nam et pro diis ponebatur, et pro dederis. Duidens hostia bidens. Duellum bellum uidelicet, quod duabus partibus de uictoria contendentibus dicitur. Inde et perduellis, qui pertinaciter retinet bellum. Duonum bonū. Duplabis duplicabis. Duodecimtū dicendi consuetudinem a græcis traxisse uidemus quic si enuntiant δυογένεος. Dumosa frondosa. Dubiat dubitat. Dubenus apud antiquos dicebatur qui nunc dominus. Dusmoso in loco apud Liniū significat dumosum locum. antiqui enim interseribant literam. et dicebant cōsimtere pro committere. et casmæ pro camæ. Dumecta antiqui, quasi dumicta appellabant, qua nos dumeta. Domus a græco uenit δώρων. Dracones dicti ἀπὸ τοῦ δέρπεσθαι. quod est uidere. clarissimam enim dicuntur habere oculorum aciem, qua ex causa in cubantes eos thesauris custodie causa fixerunt antiqui. Itaq; Aesculapio attribuuntur, quod uigilantissimi generis putantur. que res medicinae maxime necessaria est. Dicim os erat romanis in omnibus sacrificijs, precibusq; populo Roma. qui ritibusq; quod est curenibus. que ciuitas sabinorum potentissima fuit. Dalium suipnum ait esse Aurelius aliud stultum. ororum quoque lingua significat insanum. Santra uero dia putat ipsum quem græca διάστατο id est propter eius fruilitatem quis misereri debeat. Daps apud antiquos dicebatur res diuina, que siebat aut hyberna semente, aut uerna. quod uocabulum ex græco deducitur apud quos id genus epularum δάση dicitur. Itaq; et dapaticē se accipitos antiqui diabane significantes magnifice. et dapaticum negotiū amplum, ac magnificum. Dædalām uarietate rerum, artificiorumq; dictam esse apud Lucretum terram apud Ennium minerviam apud Virgilium Circa facile est intelligere cum græca διάστατο significet uariare. Damum sacrificium, quod siebat in operto in honore deo bonae dictum a contrarietate, quod minime esset διάστατο id est publicum dea quoque ipsa δάση. Et sacerdos eius δάσηas appellabatur. Dacrimas pro lacrymas Linius sepe posuit, numerum, quod græca appellant δάση. Item dautia, que lautia dicimus dantur legatis hospitijs gratia. Danunt dante. Dasi dari Daniſtae sceneratores. Dagnades sunt uiuum genus, quas egypti inter potandum cum coronis denicare soliti sunt, que uelutando, morsicandoq; et cantuendo assidue non patiuntur dormire potentes. Dauia Apulia appellatur a Dauo illiricæ gentis claro uiro, qui eam propter domesticam seditionem excedens patria occupauit. Dorsum dictum, quod pars ea corporis deuexa sit deorsum. Donum ex græco est, quod illi uocant δῶρον. Donatio et arvona dicta, quod his uictores in ludis donabantur, que postea magnificientia causa instituta sunt super modū aptatum capitibus, quali amplitudine fiunt cum lares ornantur. Dot manifestum est ex græco esse. nam δῶρα dicitur apud eos dare. Doliola, locus in urbe sic uocatus que inuidentibus gallis senonibus urbem sacra in eodem loco doliolis reposita fuerunt, qua de causa in eodem loco ne despuere quidem alicui licet. Doli uocabulum nunc tantum in malis utimur apud antiquos autem etiam in bonis rebus ute-

bantur. unde adhuc dicimus sine dolo malo, nimirum, quia so lebat dici et bonus. Dirus dei ira natus. Derogare est proprie, cum quid ex lege ueteri quo minus fiat sanctior lege noua. derogare ergo detrahere est. Dierectum dicebant per antiphrasin uolentes significare malum diem. Dirigere apud Plautum inuenitur pro discidere. Diruncunt depurgant. Dirutum ære militem dicebant antiqui cui suspensus ignominiae causa non erat datum, quod aës diruebatur in fidem non in militis sacculum. Delicata dicebant diis consecrata, que nunc dedicata. Vnde adhuc manet delicatus quæ si luxui datus. Dedicare autem proprie est dicendo deferre. Depunere cedere. Lucilius, palmisq; miscellam depunxit me id est uerberauit me, quod ipsum ex græco est ταῖς. Dedita intelligitur ualde data. Deperire significat ualde perire. δέρπεσθαι græci appellant pelles nauticas quas nos uocamus segestria. Demum quod significat post, apud Linium demus legitur Alij demum pro duntaxat posuerunt. Denicales ferie celebantur cum hominis mortua causa familia purgabatur. græci enim νεκρὸν mortuum dicunt. 10 Denuo capite appellabant qui ciuitate mutatus est et ex alia familia in aliam adoptatus, et qui liber alteri, mancipio datus est, et qui in hostiū potestate uenit, et cui aqua, ignisq; interdictum est. Diuidicula antiqui dicebant, que nūc sunt castella ex quibus a rivo communī aquam quisq; in suum fundum ducat. Desfrui dicebant antiqui ut deamare deperire significantes omnem fructum percipere. Diuidiam discordiam. Deuersus dicebant deorsum uersus. Deinceps qui deinde coepit, ut princeps qui primum coepit. Deus dictus est, quod ei nihil desit, uel quia omnia commoda hominibus dat, siue a græco δίος quod significat meum, eo q; hominibus metus sit, sed magis constat id uocabulum ex græco δίος esse dictum aspiratione demptum, qui mos antiquis nostris frequens erat. Dium antiqui ex græco appellabant, ut a deo ortum, et diurnum sub celo lumen aπὸ τοῦ δίος. Vnde adhuc sub diu fieri dicimus q; non sit sub te-elo, et interdiu cui contrarium est noctu. Deuitare ualde uitare, Demagis pronumus antiqui dicebant. Denariae ceremoniae dicebantur, et tricenariae quibus sacra adiutur decem continuus rebus uel XXX certis quibusdam rebus contrendum erat. Decrepitus est desperatus. Creperat iam uita ut crepusculum extremum diei tempus. Siue decrepitus dictus quia propter senectutem nec mouere se nec ullum facere potest crepitum. Decumanus appellatur limes, qui fit ab ortu solis ad occasum. Alter ex transuerso currēs appellatur cardo. Decumana ona dicuntur, et de cum anfluctus quia sunt magna. nam et ouum decimum maius nascitur. et fluctus de annis fieri maximus dicitur. Deprehensa dicitur genus militaris animaduersionis castigatione maior ignominia minor. Decima queq; ueteres diis suis offerebant. Decurios appellan tur qui denis equbus praesunt. Depolitū prefectum, quia oēs perfectiones antiqui politiones appellabat. Degnere degustare. Decures decuriones. Depubē porcum lactantem, qui prohibitus sit pubes fieri. Decotes togē detritæ. Diclyna dia na, quam esse lunam putabant, dicta quod fulgere suo noctu omnia ostendat. Deblasterare est stulte loqui. Nam blānas stultos appellant græci. Dicearchia uocabatur, que nunc puteoli, quod ea ciuitas quondam iustissime regebatur. Demoe apud atticos sunt, ut apud nos pagi. Dice pro dicam antiqui posuere. Decernina dicuntur, que decerpuntur purgandi causa. Disertiones diuisiones patrimoniorum inter consortes. Dispensatores dicti, qui aës pensantes expendebant, non adnumerabant. hinc deducuntur expensa siue di-

spensata uel compensata. Item compendium dispensum affi-
pondum dupondium. Dispescere est proprie pecus à pa-
stione deducere, ut compescere una' pasere, & in uno loco con-
tinere. Despretus ualde spretus. Desuare desinere. Dis-
sulcus porcus dicitur, cum in cervice fetis diuidit. Disertus
à differendo dicitur. Dignorant signa imponunt, ut fieri
solet in pecoribus. Disertim pro diserte antiqui dixerunt.
Distisum & pertisum dicebant, quod nunc distisum & per-
tisum. Delubrum dicebant fustem delubratum, hoc est de-
corticatum, quem uenerabant pro deo. Delicia est tignū
quod à culmine ad regulas angulares infimas uersus fastigia-
tum collocatur, unde tectum deliciatum & regulæ deliciates.
Degerere antiqui posuerunt pro expectare. Deteria porcæ
idest macilentæ. Derinare aquam sulco deducere. Deli-
care ponebant pro dedicare. Deliquum solis à delinquen-
do dictum, quod delinquat in cursu suo. Delinquere est præ-
termittere, quod non oportet præteriri. Hinc deliquia & deli-
cta. Deliquum apud Plautum significat minus. Detudes
esse detunsoz diminutos. Delaniare est discendere & quasi
lanam trahere, unde Lanicia & lanus dicitur qui pecus di-
scindit. Delapidata lapide strata. Dextans dicitur, quia
assi deest sextans, quemadmodum duodevigni & deunx.
Deluit à græco δαλύγειν. Delectus militum & is qui si-
gnificatur amatus à legendo dicti sunt. Deliberare à libel-
la qua quid perpenditur dictum. Detrectare est male tra-
stare. Dextrum & sinistrum antiqui dixerunt. Dex-
tera auspicia prospera. Dextrarum tibiarum genus est que
dextra tenentur. Dies dictus, quod diuini sit operis, siue à
Ioue eius, ut putabant, rectore, qui græca θεος, dies, appellat-
latur, siue quod aer diurnus dehiscat in candorem. Diobola-
res meretrices dicuntur, qua duobus obolis ducuntur. Dia-
bathra à genus solearum græcanicarum. Deorata pe-
rorata. Deactio peractio. Diana locus diana sacrificatus.
Diffarreatio genus erat sacrificij, quod inter uirum & mulie-
rem siebat. dissolutio dicta diffarreatio, quia siebat farreo li-
bo adhibito. Dium, quod sub celo est extra tectum ab Ioue
dicebatur. & dialis flamen. & dius hercum aliquis ab Ioue
genus dicens. Defrensam deritum, atque detunsum.
Deinde compositum est ex præpositione & loci significacione.
ut exinde perinde proinde subinde, que item tempus signifi-
cant. Diox genus pisces frequens in ponto. Deinapem an-
tiqui dicebant proxime, quæ caput ut principem primum
captum. Diomedis campi in Appulia appellantur, qui ei in di-
uisione regni, quam cum Dauno fecerunt, cesserunt. Diomedea
insula, in qua Diomedes sepultus est excedens Italia. Depon-
tani senes appellabantur qui sexagenarij deponite deiicieban-
tur. Desyderare & considerare à syderibus dictum est.
Decures decuriones. Desonciatum à sonibus suctum, qui-
bus confidi erat solium lignum. Depeculatus à pecore dia-
tur, qui enim populum fraudat, peculatus poena tenetur. De-
cultarent ualde occuparent. Decalictatum calce litum. Di-
um fulgor appellabant diurnum, quod putabant Iouis ut no-
cturnum Summani. Dicassit dixerit.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER QVINTVS.

Elucum significat languidum, ac semisomnū,
uel ut alii uolunt allucinatorem, & nugarum
amatorem. siue alonem, id est extero uino lan-
guentem, quod ēwlor uocitant græci. Eme-
re quod nunc est merari, antiqui accepiebant

pro sumere. Elices fulci aquarū, per quos aqua collecta edu-
citur è liris. Ennam, etiam ne. Elaudare plus, quam no-
minare. Elecebræ argentariæ meretrices, ab eliciendo argen-
to dictæ. Electubo eliciam. Enunquam ecquando. Em-
mussitate ad amissim facta. Endotium initium. Em-
tum. Empanda paganorum dea. Emem eundem.
Elumbum auulso lumbo. Elinguem sine lingua. Ela-
catena genus salamenti, quod appellatur uulgo malandrea.
Enubro inhibenti. Elixia à liquore dicta. Endoplora-
to implorato, quod est cum quæstione in clamare. Implorare
nanque est cum fletu rogare, quod est proprie uapulantis.
Endoproctu in procinctu significat autem cum ex castris
in prælium exitum est, procinctos quasi præcinctos, atque ex-
peditos. Nam apud antiquos togis incincti pugnasse dicun-
tur. Empuum militem, mercenarium. Emancipati duo
bus modis intelliguntur, aut ij qui ex patris iure exierunt, aut
ij qui aliorum sunt domini quorum utrumque fit mancipa-
tione. Eum antiqui dicebant pro eorum. En pro eum ab
eo, quod est is. Egeriae nymphæ sacrificabant prægnantes,
quod eam putabant faciem concepium aliuum egerere.
Escariæ mensæ quadratae uocantur, in quibus homines epulan-
tur. Anclabris ea, que in sacrificando diis anclatur, quod est
huius ministraturq; Escit erit. Eapse carpa. Eu-
latum euentalatum. Unde uelabrum quibus frumenta uentilan-
tur. Egens uelut exgens cui ne gens quidem sit reliqua.
Eiuratio significat id, quod desyderatur, non posse præstari.
Plautus, eiurauit militiam. Euerriator uocatur, qui aceptæ
hæreditate, iure iusta facere defuncto debet. qui si non fecerit,
seu quid in eare turbauerit suo capite luat. id nomen du-
ctum à uerendo. Nam exuerra sunt purgatio quædam do-
mus, ex qua mortuus ad se pultaram ferendus est, que fit per
euerriatorem certo genere scaparum adhibito, ab extra uerren-
do dictarum. Egretus & adgretus ex græco sunt ducta à
surgendo, & proficisciendo. Unde & nyctegressa quasi no-
ctis surgum. Ecere iusurandum est, ac si dicatur per cere-
rem, ut æctior ædepol. alijs ecere pro eac possum acipiunt.
Eamus in græco ιωνει. Europam tertiam orbis partem
ab Europa Agenoris filia certum ē appellari. Sed alijs de amo-
re Iouis in taurum uersi narrant. Alij eam à prædonibus ra-
ptam. & nauem, que Iouis tutelam effigiem tauri habue-
rit, in eam regionem esse delatam. Quidam ob pulchri-
tudinem regionis per simulationem raptæ filiæ occupa-
tam eam terram ab agenore, & phœnicibus ferunt.
Epolonus dicebant antiqui, quo nunc epulones dicimus. Da-
tum autem est his nomen, quod epulas indicandi Ioui, ceterisq;
diis potestatem haberent. Eudicon lineum filum, quod me-
dici extremito in clisterio relinquit, per quod climos emititur.
Euboicum talentum numo græco septem nullum, & quin-
gentorum astrophorum est, nostro quatuor nullum denarioru.
Extrarium ab extraneo sic distinguitur. extrarius est qui ex
tra focum & sacramentum, iusq; sit. extraneus ex aliena ter-
ra quasi exterraneus. Extra dicta quod ea diis prosecutur,
que maxime extant, eminentq;. Extuum extrellum si-
gnificat ita, ut intimo sit contrarium. Exterraneus ex alia
terra. Exterrineus quoq; dicitur & qui ante tempus na-
tus, uel potius electus est. dictus autem exterrineus, quod eum
mater exterrita alio electit. Externus est alienæ terre.
Experrectus à corrigendo se uocatus, quod ferè facimus recentes à somno.
Expreta antiqui dicebant, quasi ex peritia ha-
bita. Excidere procudere et incus ipsa à cædēdo dicta sunt.
Explorare antiquos pro exclamare usos, sed postea prospicere
& certum cognoscere coepit significare. itaque speculator ab

exploratore hoc disflat, quod speculator hostilia silentio pspicit, explorator pacata clamore cognoscit. Expapillato brachio exerto, quod cū sit, papilla nudatur. Exbueres exinteratas, siue exbuæ, quæ exhiberunt, quasi epotæ. Exdorsua dorsum confringe, alijs exime. Exfir purgamentū, unde adhuc manens suffio. Excedere egredi. Experitos i peritos. Explenut explet. Exclutæ, exuniae. Excipuum qd excipiat, ut præcipuum qd an capitur. Exciet excutiet. Expata re i locu patet se dare, siue i spatiis se coferre. Edecimatis electa. Expectorat ex pectore ejus. Ex pectus ē q p se uigilare caput. Ex pugnis ab alio excitatus, quæ solemus dicere ex pugnati. Excidionē urbis a cædido dicta mäifestū est. Effata elocuta. Exporgere porrò agere ex porrigitur. Exagogn eunctionē. Exoletus q adolefcere. i. crescere de sūt. Exanclare exhaustire. Examē ē & aequaliter, & iudicij inusitatio, & apū congregatio, uel locustarū. Ex amissim regulariter amissis. n. regula fabrorū ē uel utalij uolū ferramētū, quo i poliedro utitur. Exgregia egregiæ. i. ē grege lectæ. Exugētes, exprimētes. Exodiū exiū.

Exoriri surgere. Exuniae ab exuēdo dicitæ. Exercitus & militū copia dicitur. & homo multis negotijs exercitus, sed su pius quarti ordinis, hoc secūdi est. Exomides sunt comicæ uestitus exeritis hueris. Exiles & ilia a tenuitate in arum, quas græ i chartis ita appellat, uidetur esse dicta. Exiliat cū, quæ aduersus exulē agitur. Exitū antiq ponebant pro exitu. nūc exitū pessimū exitū dicimus. Exercitē sarcēt. Exeraonē exerciti dicabant antīq. Exercitationē exercitati. Itē exerctionē exercitissimū sicut ab exercitato ex ercitatio- rē exercitatissimū. Exfuti exfusi, ut mertat pro mersat. Ef fari, & effata a fando, qd ipsum ex græco φυμι dico. Eq nia ludi, quos Romulus martii i stiuit p equorū cursum, q i cū po mario exerabātur. Exgrine i suiurādū p Quirinum.

Equestre æs, qd æqtī dabatur. Egtrare ætī dicabāt equū publicū mereri. Equus Marti imolabatur, qd p eius effigie troiani capti sine, uel qd eo genere aī alijs mars delectari putarentur. Equo uehi flaminī diali nō licebat, ne si logus digrederetur, sacra ne gligerentur. Exifulabat exerebat. i fulas eni sacerdotū filamēta uocabāt. Existimare dictū ab æstimatō. Exrogare ē ex lege ueterē aliqd eximere p nouā le gē. Eximiū i de dici cōptū, qd in sacrificiis optimū pecus ē græ eximebatur, uel qd primū erat natū. Exēplū est qd sequanuntur, aut uitemus. Exēplay ex quo simile faciamus. Il lud, aī æstimatō, i stud oculis cōspicatur. Exhaustant effe rūt. Exin metri cā dicitur pro exide. Exeso extra esto scut. n. lictor i qbusdā sacrī clamitabat, hostiū uictus, mulier uirgo exesto. s. iteresse prohibebatur. Epulares appellabāt, qui i quibusdā ludis nocte epulabātur. Epistiliū trabs que sū p colūnas ponitur. Epeus nomē cuiusdam fabri qui equū dureū fecit. Epicorū genus amiculi croco tinctum te nre & pluradū. Epulā antiqui etiam singulariter posuere.

Epulima genus uilissimum unquæti. Erectū qd fit iter cō sortes, ut i libris legū romanarū legitur. Erectū a cōceredo di cū, unde & hercundæ & hercisa. Cū autē uocatū est a cō endo. Ederā flaminī diali, negatā gere, neq; noī are fas erat pro eo qd edera uincit ad quodcuq; se applicat. Sed ne anulū quidē gerere ei licebat solidū, aut aliquem i se habere nodū. Edeatræ & præsunt regiis epulis. dicti & rō tō i dō uā rō. Eruū & eruilia a græco sunt dicta, qd illi eruū ὄpo bōs eruilia i pibrov appellat. Ergo correpetū significat idē, qd apud græcos our produce, idē qd ἄρπι, hoc est gratia, cū scilicet gratia intelligitur pro causa. Sed illud superius etiā sine exempli notū est, hoc i ferius sic sumitur, cum

dicimus de aliquo, statua donatus est honoris, uirtutisq; ergo, idest honoris, uirtutisq; causa. Erritudo seruitudo. Eruge re semel factū significat, qd eructare saepe illud eni pfecte formæ ē, hoc frequētatiæ. Erebū Vir. iterdū obscuritatē quādā esse describit apud iheros, cū ait. mas eribi descendit ad umbras. Interdū flumē eiusdē loci dices & magnos eribi trāsnauimus amnes. Varro uero erebo natā noctē ait. Unde est & illud, erebo creatu fūscis crinibus nox te iuoco. Effū filium exerunt, quod scilicet omnes exerto brachio sine. Exfilati idest extra uestimentum filo contextum.

SEXTI POMPEII FESTI ANTIQVITATVM ROMANARVM LIBER VI.

Fornacalia sacra erant cū far in fornacatis torreban. Formæ oppidū appellatur ex græco, uelut ornae, qd circa id crebræ stationes, tutæq; erāt, unde proficicebātur nauigaturi. Forma significat modo facie chiusq; rei, modo calida, ut cū exte, quæ dātur deforma appellatur. Et Cato ait de quodā ædifico & estate frigido, hyeme formido. Itē forma appellatur puls miliacia ex melle. Fordicidijs boues fordæ idest granidæ i molabātur, dictæ a foetu. Fœdus appellatū ab eo, q; i paci scendo fœde hostia necaretur. Virgilius, & ea si iugebat fœdra porat, uel ga i fœdere i terponatur fides. Forapes dicuntur, q; his forma idest calida rapiuntur. Forbeā antiq omne genus cibi appellabāt, quæ græca φορβη uocat. Fœdū antiq dicabāt pro hoedo, folus pro holere, fœste pro hoste, fœstā pro hostia. Furū nigrū, uel atrū. hic dicta furunc, furia, funus, fuligo, fulgus, fumus. Fodare, fodere. Forctes frigi, & bonus, siue ualidus. Forū sex modis intelligitur. Prīo negotiationis locis, ut forū flaminii, forū iuliū ab eorū nominibus, q; ea forā cōstituēda, cararūt, qd etiā i locis priuatis, & in iūs, & i agris fieri solet. Alio i quo iudicia fieri, cū populo agi. cōciones haberi solet. Tertio cū is, q; prouiae præest, forū agere dicitur, cū uittates uocat, & de cōtrouersijs eorū cogno scit. Quarto cū id forū antiq appellabāt, qd nūc uestibulū dī solet. Q uito locus i nauī, sed tū masculini generis est, & plurale. Sexto fori significat cōcēsta spectacula, ex qbus etiā minores forulos dicimus. Inde & forare, foras dare, & forēs, & foras & forecūlæ. i. hostiola dicuntur. Fons a fundēdo dicitur. Fomites sunt assūlæ ex arboribus, dū cēdūntur excisæ, dictæ, q; i eo opere occupati cibis, potuq; cōfouētur. At Opilius adustas iā uites uocari existimat forutes. Alij uocari putat sanctillas, quæ ex ferro cādēti malleis exctiūntur. dictæ autē ita, q; igni sunt cōfotæ. pari mō assūlæ, quæ sunt securibus ex cūsse. Fontinalia fontiū sacra. unde & Romæ fontinalis porta. Foliū a græcouenit, qd illi dicit φύλλον, sed iō p unū. l. qd antiq nō geminabāt cōsonātes. Focus fomēta focillationes foculi a fōndo. i. calefactō dicitur sunt. Follicū lare appellatur pars remi, qd folliculo ē lecta, a quo uita follicularis. Ferētarū auxiliares in bello, a ferēdo auxilio dicitur. uel qd fundis, & lapidibus pugnabāt, quæ telā ferūntur, nō reñetur, ita appellati. Firēlū genus libi dictū, qd crebrius ad sacra ferēbatur, nec sine strue altero genere libi, quæ q; affrebat strūctarū appellabātur. Feraltis dīs manibus sacra ta festa a ferēdis epulis. uel a ferēdis pecudibus appellata. Feria a ferēdis uictimus appellata. Februario mensis dictus, q; tu i extremo mēse anni populus februareretur. i. lustra retur ac purgaretur, uel a lunone februata, quā alijs februalē, Romā februli uocat, q; ipsi eo mēse sacra siebat, eiusq; feriae

erat lupalia, quo die mulieres februabatur à lupis amiculio Iunonis. i. pelle capria, quā ob cām is quoq; dies februatus appellabatur. Quæcūq; deniq; purgamenta causa in quibus q; sacrificiis adhibentur, februa appellatur. Id uero qd purgatur dicitur februatū. Fescenini uersus q; canebatur i nuptijs ex urbe fesce nina dicuntur allati, siue ideo dicti, q; fascinū putantur arcere.

Fœnus & fœneratores & lex de credita pecunia, Fœnebris, à fœni dicta, qd crediti numi alios pariat. ut apud grecos eadē res τόπος dicitur. fœnū quoq; pratorū ab hac causa est appellatū, quā id ipsum manēs quotānis nouū parit. Vnde etiam festuca uocata est. Filicata patera dicta, qd ad filicis herba speciem sit calata. Festino & uocabantur, qd depellere fascinum credebantur. Ferias antiquas uocabant, & aliae erat sine die festo, ut nundinae. aliæ cū festo, ut saturnalia qbus adiungebantur epulatioes ex prouento factus pecorū frugūq;.

Ferire dictum, qd ferentes feruntur. Filicines mali & nullius usus à filice dicti. Ferus ager i cultus. Factio et factio sus initio honesta uocabula erant, unde adhuc factiones histriorum & quadrigitorū dicuntur. Modo autē noīe factiois sedatio & arma uocantur. Fama à fando dicta sic apud grecos φία μητρὸν φύσις. Familia antea in liberis hominibus dicebatur, quoru dux & princeps genis uocabatur pater, et mater familiæ. Vnde familiæ nobilium Pompitorū Valeriorū Corneliorū, et Familiares ex eadem familia, postea hoc noīe etiam familiæ appellari coepiunt permutata. i. cum u. litera.

Faceſſere significat interdū facere, ut est in ſa faceſſunt. interdū pro abeat ponitur. pacu. Faceſſite omnes hinc. i. abite. Facul antiqua dicebāt, & faculte pro faciale. unde facultas & diffi cultas uidentur dicta. Sed poſte a facilitate morū facta est facultas rerū. Famuletū dicebatur, qd nunc seruitū. Fameli cosam terrā palustrem uocabant. Famuli origo ab oſciſ depēdet, apud quos seruus famel noī abatur, unde et familia uocata.

Fagutal ſacellū Iouis, in quo fuit ſagus arbor, que Iouis ſacra habebatur. Fouij, q; nuc fabij dicuntur dicti, qd princeps gentis eius ex ea natus fit, cum qua Hercules in fouea cōcubuit. Alij putant eum primum ostendisse quē admodum uirū et lupi foueis caperentur. Faces antiquas dicunt, ut fides. Famino dicit. Facem in nuptijs in honorē Cereris preferebant, aquaq; ſpargebatur noua nuptiæ ſiue ut caſta pura q; ad uirū uenire, ſiue ut ignem atq; aquam cum uiro cōcaret. Fabā nec tangere nec noīare diali ſlamini licet, quod ea putatur ad mortuos ptiñere. Nā & lemnalibus iactur Laruis, & parentalibus adhibetur sacrificiis, & in flore eius luctus literæ apparere uidentur. Flamē dialis dictus, qd filo affidue uelletur, indeq; appellatur flamē, quaſi filamē. dialis autem appellatur à dio à quo uita dari putabantur hominibus. Famella dimittitū à fama. Fauiari & Quintiliani appellabantur lupera à Faui et Quintilio præpositis suis. Faſtorum libri appellantur, in quibus totius anni fit descriptio. faſti enim dies festi ſunt. Fanum à fauno dictum ſiue à fando, qd dum potifex maximus dedicat, certa uerba ſatur. Faſtigium aedificiū ſummū. Faui à fauendo. Fauiſſae locum ſic appellabant, in quo erat aqua inclusa circa templum. ſunt autem q; putant fauiſſas eſſe in capitolio cœliſ; cisternisq; ſimiles, ubi repou ni erant ſolita ea, que in templo uetustate erant facta inutilia.

Fauentia bona ominatione significat. Nā præcones clamātes, populū ſacrificiis fauere iubebant. Faue. n. eſt bona fari, at ueteres poetæ pro ſilere uſi ſunt fauere. Faltones dicuntur quoru digiti polices in pedibus itro ſunt curvati, à ſimilitudine falces. Farreū genus libi ex farre factū. Falariat genus teli missile, quo uenunt ex falis. i. ex locis extructis dimicantes. Faſtatur multa ſuntur. Falæ dictæ ab altitudine à falado, qd apud

hetruscos significat calū. Farcenū uirgulti genus. Fascinū et ſas à fando noīantur. Fartores nomenclatores, q; clām uelut i ſarciret noīa ſalutatorū in aurē cādidiati. Furnalia ſacra Eu rīne, quam deā dicebāt. Furales ſiue fieralla, qbus homines ſuſpendebant. Fundus dicitur ager, qd planus ſit ad ſimilitudinem fundi uaforū. Fundus quoq; dicitur populus eſſe rei, quam alienat. hoc eſt author. Future arguere eſt. unde & conſutare. Sed Cato hoc pro ſe pius uifſe poſuit. Furiles dicuntur, qui ſilere tacenda nequeunt, ſed ea effundunt. ſic & uafa futilia à fundendo uocata. Flagratores dicebantur genus hominum, qd mercede flagris cādebat. Fluſtra di- cuntur cum in mari fluſtus non mouentur, quam greci μάλα νέα uocant. Flater tibicē. Flemna dicuntur cum ex labore uitæ ſanguis defluſit circa talos. Flaminius circus, et uia flaminia à flaminio conſule dicta ſunt, q; ab annibale interfec- tus eſt ad lacum traſimenum. Flaminia aedes domus Flaminis dialis. Flamearij infectores flamei coloris. Violarij infectores violati coloris dicuntur. Flumentana porta Romæ appellata, qd tyberis pte ea fluxiſſe affiſmant. Flameo amictus nubes omnis boni atua, qd eo affidue uelutatus flams nica. I. Flaminii uxor, cui non liabit facere diuortium. Fi- duſta à fide denoiata, ea que maximæ fidei erant. Fides ge- nus citharae dicta, qd tantū inter ſe chordæ eius, quantū inter hoīes fides concordent, cuius diminutuum fidicula eſt. Fi- xulas, fibulas. Ficellus caſei mollis appetitor, ut catillones catillorū liguitores. Fiber genus uespæ quadrupes. Plautus, ſic me ſubes quotidie, quaſi fiber ſalicem, quo noīe extrema ſlu- minum ora appelleantur. Vnde & fibras ieanorū, & ſimbris uel ſuſtentorū dicimus. Fratris uxor fratris. Fruiola ſunt proprie uafa ſiſtilia quassā. Vnde dicta uerba fruola, que minus ſunt fide ſubnixa. Frater à græco dictus eſt φίτωρ, uel qd ſit ferē alter. Frontē antiqua masculino gene- re dixere. Fremitum dictum uelut fermentū. Fratilli nulli ſordidi in te petis. Fracebunt diſplicebunt. Forago filum, quo textrices diurnum opus diſtingui a forando dictū. Fruanal templum Venēris frugi. Fringilla auis dicta qd frigore cantet et uigat, unde & frigutire. Fratrare puerorū mamma dicuntur, cū primū tumescant, qd uelut fratres pares oriuntur, qd etiam in frumento ſpicie ſacare dicuntur.

Frigere & frictum à græco uenit φρεγεῖ. Fregellæ locuſ in urbe, in quo ciuitatis felij hospites habitauere. Feſtrā antiqua dicebant, quam nos fenestrā. Firmū ἀρχὲ τοῦ ἐμα- toris, quod ſignificat ſuſtentaculū, dictum uidetur. Frauſus erit, fraude comiſerit. Faleri oppidū à ſale dictū. à ſas fal- Fraxare uigiliam circumire. Florifertum dictum, qd eo die ſpicie feruntur ad ſacrificiū. Frumenta à frugibus appella- tā. Frendere eſt frangere. unde & faba frēſia. unde & dentibus dicimus frendere. Formicales forapes dictæ, qd for- ma capiant. i. feruētia. Farrago appellatur id, qd ex pluribus ſatibus pabuli cauſa datur iumentis. Feſtales à feriendo di- chi. apud hos enim bellū, pacisq; faciendæ ius eſt. Feretrius u- piter dictus à ferendo, qd pacē ferre putarent, ex cuius tem- pluſ ſumebat ſcapulū, p qd iuarent, et lapidē ſilicē, quo ſeadis ferirent. Femur femoris & ſcemen feminis. Fœnero & ſœneror dicti potest. Frux frugis dixerunt antiqui fructū & fructū. Ferocit apud Catonē ferociter agit. Fiuer idē pro ſu- gere. Frunſcor et frunū dixit Cato, noīq; cū adhuc dicimus i frunitum, certū eſt antiquo dixiſſe frunitum. Felices arbores Cato dixit, que fructū ferūt, iſfelices que nō ferūt. Falsus et falsior cū rōnabiliter dici poſſit, nō tu ſunt i cōſuetudine. Fu- rū g̃tū pluralis à ſure. Fucilis falſa dicta autē quaſi ſuſtata. Feriae ſtatæ appellabantur, qd certo, ſtatutoq; die obſeruarentur.

Fuloniū iunonem mulieres colebat, qđ eā sanguinis fluorem in cōceptu retinere putabat. Flameo uestimento Flaminia utebatur. I. Dialis uxor & Iouu sacerdos, cui telum fulminis codem erat colore. Fulguritum id, qđ est fulmine icū, qui locus statim fieri putabatur religio fūs, & cum deus sibi dicasse uideretur. Fanatica dicitur arbor fulmine ista. Fulmen dictum a fluore fl̄m̄. Fulgere prisci profētire dicebāt. Vnde fulgus dictū est. Funēbres tibiē dicuntur, cū qui bus in funere canunt, quas Flaminii audire putabant illū.

Flaminius camillus puer dicebatur īgenius patrines & matrem qđ flaminii diali ad sacrificia præministrabat. antiqui ministros camillos dicebant. Alij dicunt omnes pueros ab antiquis camillos appellatos, sicut habetur ī antiquo carmine, cum pater filio de agricultura præciperet hyberno puluere, uerno luto grādia farram camille metes. Flaminia dicebatur sacerdotula, quæ flaminice diali præministrabat, eaq; patrem, & matrem erat, idest patrē, matremq; adhuc iuuos habebat. Ficolea palus ficalneus. Flaminius lictor qui flaminii diali sacerorum causa præsto' est. Frequentariū frequenter. Fornacalia feriae iſtūtūe sunt farris torrendi gratia, qđ ad fornacem, quæ in pistrīmis erat sacrificium fieri solebat.

Furuū bouem, idest nigrū imolabant Saturno. Ferentarij leuis armaturæ pugnatores. Faustulū porcellū facturū porcorum. Familiaris romanus, privatus romanus. Fauna, qđ fundo cōsecratur. Fastis diebus iueūda fari licebat, nefastis quedā nō fari licebat. Fœnus appellatur naturalis terra factus, ob quam causam & numorū fœnus est uatum, & de ea re leges fœnēbres.

SEXTI POMPEII FESTI. LIBER. VII.

GErrae crates uimineae. atheniensēs cum syracusas obſiderent, & crebro gerras poscerent, iridente, sicuti, gerras clamtabant. Vnde factum est, ut gerrae prounugis, & contempnū dicantur. Genas Ennius palpebras putat, cum di-
at hoc uersu. Pandite saltigenas, & corde relinquit somnum. Alij eas partes putant genas dici, quæ sunt sub oculis. Pa-
ci. Genas putat esse qua barba primū oritur, hoc uersu. Nunc primū opacat flore lanugo genas. Gentilis dicitur & ex eo
dē genere ortus, & is qui simili nomine appellatur, ut ait Cincius, Gentiles mihi sunt, qui meo nomine appellantur. Genials lectus, qui nuptijs sternitur ī honore genij, unde & ap-
pellatur. Gens alia appellatur, quæ ex multis familijs cōſi-
citur. Gerusia curia ab etatis uocabulo dicta. Genuini
dentes qui a genis dependent. Gestus quo idicatur quid ge-
ratur præter participiū, qđ a gerendo deducatur. Genū ap-
pellabant deū, qui utrum obtineret rerū omnū gerendarū. Au-
fusus genus iquid est deorū filius & parentis hominū, ex quo
honores geruntur. propere a genus meus nominatur, qđ me
genit. Alij genium esse putarunt unius cuiusq; loca deum.

Germen est, & arborū surculū nascitur. unde & germani
quasi eadem stirpe nati. Germifera sub minimo digito pedis
tuberculum, quod gerere faciat eum, qui gerat. Cingire
anserū uocis propriū est. Vnde genus quoddā tibiarū exigua-
rum gingrine. Cingivator tibicen. Cingivaria ex multis
obſonijs decerpit. Geniales deos dixerūt aquā terrā ignē
aerem. ea enim sunt semina rerū, qua græcorū alijs sozērū,
alijs sozērū uocant. Duodecim quoq; signa lunā & sole
iter hos deos cōputabant. Geniales autem dicti a gerendo, qđ
plurimum posse putabant, quos postea gerulos appellarunt.

Gnarus cū significat id qđ sciūs peritus est, tamen inueni-
mus prognare significare, aperte. Gnephosum obscurum,
uidelicet ex græco, qđ est uiripos. Galli qui uocātur matri-
magnae comites, dicti sunt a flumine, cui nomē ē gallo, quia q
ex eo biberint, in hoc fuerū iāpiunt, ut se priuent uirilitatis
parte. Alij putant ideo eos sibi genitalia iācidere, quia uiolau-
rint nonen patris, matri's ue, ne possint ipsi fieri parentes.

Gnariguit significat apud Luuiū narravit. Gnarisse
narrasse. Gaia & cælia est appellata, ut Romam uenit, quæ
ante Tanaquil uocata erat uxor Tarquinij prisci regis Ro-
manorum, que tantæ probitati fuit, ut id nomen omnis boni
causa frequenti nubentes, quam summa affuerant lausificā-
suisse. Gallam bibere ac rugas conducere uenitri cū ait Tu-
olius, præmonet parsimonia esse utendū, neq; gula idulgendū
uentremq; coartandum. Gaulus genus nauigij pene rotundum.
Galbeum ornamenti genus. Gēsus qui subita fœ-
licitate exhilaratus nimio corporis motu præter confitudinem
exultat. Gneus & corporis insigne & prænomina gene-
rando dicta esse & eis pax ex græco nō uideatur apparere.

Ganeum antiqui locum abditum, ac uelut sub terra dixe-
runt. Teren. vbi illum queram? credo abductum ī ganeum

Garearia a grælearum similitudine dicta. Gnitus &
gnixus a generibus prisci dixerūt. Gnon & gnita. Gra-
uastellus senior. Plautus qui ē grauastellus, qui aduenit, ut pu-
to grauastellus a grauitate dictus. Gramæ oculorū sunt
uita, quas alijs gramas uocant. Gnomæ appellatur genus
machinolæ cuiusdam, quo regionis agri cuiusq; cognosci pos-
sunt, quod genus græci dicunt nō uera. Grūnus terræ col-
lectio minor tumulo. Gracchuris urbs hiberæ regionis di-
cta a Graccho Sempronio, quæ ante ilurcis denominabatur.

Græca sacra festa Cereris ex Græcia translata, quæ ob i-
uentionem Proserpinæ matronæ colebant, quæ sacra dū non
essent matronæ, quæ facerent propter cladem cannensem &
frequentia lugentium iſtitutum est, ne amplius XXX die-
bus lugeretur. Gruere dicuntur grues, ut sues grūnire. un-
de tractū est cōgruere, hoc ē cōuenire, qđ id genus uolucrum
minime solimagi est. Gradiuus Mars appellatus est a gra-
diendo ī bella ultro, citroq; siue a uibratione hastæ, qđ græci
dicunt a pædāvū uel ut alijs dicunt, quia gramme sit ortus,
quod iter pretantur, quia corona gramine a in re militari ma-
ximæ est honorationis. Grassari antiqui ponebant pro ad-
dulari. grassari autem dicuntur latrones uias obſidentes. gra-
diſi quidem ambulare est unde tractum grassari uidelicet ab
i pētu gradiendo. Gralatores appellabātur pantomimi qui
ut in saltatione imitarentur ægipianas adiectis perticas furcu-
las habentibus atq; ī his ſuperstantes ob ſimilitudinem crurū
eius generis gradiebātur utq; propter difficultatem cōſtēdi.
Plau. Vincere cursu ceruū & gralatorem gradu. Graui-
da est, quæ tam grauatur cōceptu prægnans, uelut occupata ī
generando, quod conaperit. Inciens propinquā partui, p in-
ciatus sit foetus eius. Graculi a ſono oris uocati, siue a ge-
rendo dicti, quod iacta ſegetum ſemina plurimum gerant. uel
quod ex oliuē cubitum ſe recipientes duas pedibus bacis ter-
ram ore ferant. Greges ex græco dic quos illi àzīas ſor-
lent appellare. Graueas dictum a pondere, quia demū af-
fes ſinguli pondo libras efficiebant. denarium ab hoc ipſo nu-
mero dictū. Sed bello pūico populus ro. pressus ære alieno ex
ſingulis affibus librarijs ſenors fecit, qui tātūdē ut illi ualebāt.
Itē numeru quadrati & bigiti a figura calaturæ dicti. Glo-
mus ī ſacrū crufulum abij figura ex oleo coctum appellatur.
Glos uiri ſoror a græco nō uero. Cloare & glocladare gal-
linarū proprium est, cum onus incubularē ſunt. Clititis ſub-

attis leuibus teneris. Cluma ordei tunica diictum, quod glubatur id granum, unde & pecus glubi dicuntur, cuius pellis detrahitur. Gliscere crescere est, & gliscere mensæ in quibus semper crescebat apparatus. Gliscentes, idest crescentes per instructionem epularum scilicet. Glucidatū suave & incundum, græci etenī τραχύ dulcem dicunt. Gloria à græca uoce dicta, hanc enim illi uocant. Cullioce nucum in glandum summa & uridia putamina. Cutur nūc ex quo aqua i manu datur, ab eo, & propter oris angustias guttatum fluit. Gaudium & rorū rupiārū dictū.

Gens dictum putatur à terræ græci uocabulo, quam rivos dicunt. Gannitio canum querula murmuratio. Gessum graue iactum. Gurgustum genus habitationis angustum à gurgulione dictum. Græcæ funis crassus. Grandio guttæ aquæ concretae solito grandiores.

SEXTI POMPEII FESTI. LIB. VIII.

Herbæ do cum ait Plautus, significat uictus me fator quod est antiquæ & pastoralis uitæ inducum, nam qui in prato cursu aut uiribus contendebant cum superari erant ex eo solo in quo certamen erat, decerpserant herbam aduersario tradebant. Heluo dictus immoderate bona sua consumens ab eluendo qui aspiratur, ut auditus magis ex probretur. fit enim uox inuentior.

Heluace genus ornamenti lidij, dictum à colore boum qui est inter rufulum & album, appellatur q; heluus. Herma à græcis ponitur pro firmamento. Unde etiā Mercurij nomen iuentoris, ut putabat firmæ orationis dictū. Inter dū etiā saburra significat. Hære. i. aduerbiū tēporis heri dictū à græco Χθείς. Heita res mūni pretij, quasi hæcta, idest hiatus hominis atq; oscitatio. Alij bullulæ dixerūt esse, quæ i coquendo pane solet ad surgere, à qua acipimus rē nullius pretij cū dici mus non hette te facio. Hæres apud antiquos pro domino ponebatur. Hærediū prædiū parvulū. Hecat Diana eadem putabatur & luna & proserpina. Helus & helusa antiqui dicebāt, qd nūc holus & holera. Herem martianam antiqui accepte hæreditate colebāt quæ à nomine appellabatur hæridū, & esse una ex Martis comitibus putabatur. Heus aduerbiū uocādi à græco οὐ uenit. Hemona humana hemone hominem diebant. Hariuga dicebatur hostia, cuius adherentia inspiciebantur extra. Hebes retusi acuminis. Helucus ab hiatu & oscitazione dictus. Hemina ex græco ίμιον quod est dimidia pars sextarij. Heliocides musæ à monte helicone uocatae. Hedera dicta, quod hæreat, siue qd edita petat, uel qd id cui adhæserit edat quæ in tutela liberi putabatur esse, qd ut ille inuenis sem p, ita hæc uiret. uel qd ita omnia sicut ille mentes hominum illigat.

Herbilis anser herba pastus, qui gracilior est, qd frumento alitus. Hercules astrologus dictus, qd eo die se flamus imicat, quo futura erat obscuratio solis. Hernia dicti à saxis, quæ marsi herna dicunt. Histriones dicti, qd primū ex histria uenerint. Herceus iupiter ita cōceptu domus cuiusq; colabatur, quem etiā deū penetralem appellabat. Hippagines naues, quibus equi uehuncerunt, quas græci ιττάροι dicunt.

Hircipili densorū pilorū homines. Hirquitalli pueri primū ad uirilitatem aedentes à libidine scilicet hirorū dicti.

Hira quæ diminutiae dictur hilla, quæ græci dicunt ινοί avor iteslinū est qd ieuuniū uocant. Hippacare est celeriter anima ducere ab equi halitu, qd supra modū acutus. Hilū putat esse qd grano fabæ adhæret, ex quo nihil & nihilū.

Hirrire ringere, qd genū uocat est catnus rabiose. Hilardos lascini & delicati carminis cantor. Hyppius, idest equester neptanus dictus est, uel qd pegasus ex eo & pegaside natus sit. uel qd equuleus, ut putat loco eius superpositus saturno fuerit, quæ pro neptuno deuorat, uel qd tridentis ictu terra equū excerit, cui ob hoc in illyrico quaternos equos iactabat nono quoq; anno i mare. Hippocū uinū ex ipsis Coo, dictū ab agro generoso cui nomen est Hippo. Hastæ subiungebat ea, quæ publice uenūdabat quia signū præcipuum ē hastæ. Nā & Carthaginenses cū bellū uellent, Romā hastā mōserū & Romani fortes uiros sepe hasta donarūt. Habitudo habitus corporū. Halapata significat omnia mentientē ab eo qd habet omnia, alin enī græci τὸν πλάνην, idest fallacia dicunt. Habitior pignior. Hostilijs Laribus imolabat, qd ab his hostes arceri putabat. Halus pollex pedis scandens super proximū, dictus à saliendo, nā ἄλλου μαι græce, latine significat salio. Hamo cognominatus, qd i arena putatur iuentus quæ græce hoc nomine ἄμυνος appellatur, cui cornua adfinguntur arietis à genere pecoris iter qd iuentus ē.

Horreū antig dicebat farreū à farre. Hostis apud antiquos pegrinus dicebatur, & qd nūc hostis pduellus. Hostia dicta est ab eo qd est hostire ferire. Hordiariū es quod pro hordeo egri Romano dabatur. Hostimentū beneficij pensatio. Hosti capax hostiū captor. Hortus apud antiquos omnium villa dicebatur, qd ibi qd arma capere possint ide oriretur.

Horctū & forctū pro bono dicebāt. Hamotrahones alijs pescatores alijs qd uno cadavera trahunt. Horda prægnās. unde dies quo grauidæ hostiæ imolabatur, hordicia. Honorarios ludos quos & liberalia dicebāt. Hodidoos latro atq; obſſorū iuārū. Homeleiū pīleī genus. Hyperionem alijs patrem solis, alijs ipsum qd eat super terras, ita appellatū putabat. Humanū sacrificiū dicebāt, quod mortui causa fiebat. Hyperborei supra aquilonis flatū habitantes, dicti qd hmuane uitæ modū excedat uiuendo ultra centesimū annum quasi ὑπερβαρρις ὅποι seculi humani. Heluella holera minuta. Hanula parua delubra quasi funula.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER NONVS.

Imponebat pro eū à nominatiois. Ianus ianitor. Iussiāura. Iubere ponebatur pro dicere, qd ualeat iterdū pro decernere, ut populus iussit. Iunii mensē dictū putat à Iunone qd ipsum dicebāt iunonū & iunoniale. Iulius quod eo mense dicitur Iulius natus. Iurgatio iuris actio. Iusti dies dicebātur triginta, cū exercitus esset i peratus & uexillū i arcē positiū. Iugae auſpiciū ē, cū iuctū iumētū stercus fecit.

Iubar stella quæ græci appellat φωφόρος, hoc ē lucifer, quod splendor eius diffunditur i modū ubi leonis. Iugula stella orion quod à plior sit ceteris, quasi nux iuglādis. Iugū sub quo uichi trāsibat, hoc modo fiebat fixis duabus hastis super eas ligabatur tertia, sub ijs uictos discinctos transire congregabat. Iugere nūlui dicuntur cum uocem emittunt. Iuges eiusdē iugi pares. unde & cōiuges & sciuages. Iubilare est rusticitate clamare. Iuueniūtis sacra pro iuueniūbus sunt istituta. Iurare flaminī dialis fas nō erat. Iuuenialia fingebātur Diana simulachra, qd ea attas fortis ē adtolerādā uicā Diana enī uicā putabatur dea. Iugariū uicus uictus Roma, galbi fuerat ara Iunonis iugae, quæ putabant matrimonia iugere. Ilia dicta ab ina quæ pars chartæ ē tenuissima. Illuc sine dubio. Ianiculū dictū qd pēn Romāus populus primus

Ius primitus transferit in agrum hec ruscum. Idulis onus dicebatur, que omnibus idibus Ioui sacrificabatur. Ianual libi genus, quod Ianu tantummodo deliberatur. Iambi vocabant qui singuli ex proscenio loquebantur. triambi qui terti.

Igiur nunc quidem pro completionis significazione ualer, que est ergo, sed apud antiquos ponebatur pro iude & postea & tum. Iras genus sarcinans. Irquitallus puer, q; primo uirilitatem suam experitur. Iouis et compositum a Ioue & iuste. Ignatulum ignis receptaculum. Ignia uita uasorum fictilium. Ipsipe ipsi neq; ali. Icit percutit.

Inspere farinam i acere pultis. Vnde dissipare obispare, ut cum rustic dicunt obispa pullis esam. Irnella uasis genus in sacris. Ibi dicitur cum locus semel demonstratur, ibidem cum sepius. Ipsillices bracte & i uirilem, muliebremq; spe aem expresse. Itonida Minerua a loco sic appellata. Irpice genus rastrorum ferreorum, quod plures habent dentes ad extirpandas herbas in agris. Irpinii appellati nomine lupi, quem irpam dicunt sanctites, eum enim ducem fecuti agros occupauere. Ignis uestae sequando interfluctus esset, uirgines uerberibus afficiebantur a pontifice, quibus mos erat tabula felix materie i diu terebrare quoq; exceptu igne cribro aeneo uirgo in aem ferret. Ignem ex domo flammnia efferrri non liebat, nisi diuinare rei gratia. Icadion non men sanguissim pirate. Iracundia dicta quod ira incendat.

*Italia dicta quod magnos Italos, hoc est boves habeat. uiri enim itali sunt dicti. Italia ab Italo rege, eadem ab Attelio putatur appellata. Indoles incrementum industria. Indigetes dij, quorum nomina uulgari non licet. Ineptare co sequi. Industrium antiqui dicebant idostrum, quasi quicquid azeret introstrueret. Et studeret domi. Indictiu suus ad quod per praeconem euocabitur. Indepisci adsequi adipisci. Indiges indigitis facit, hoc nomine Aeneas ab Ascanio appellatus est, cum pugnans cum MeCentio nusquam appariisset, in cuius nomine etiam templum construxit. Inquilinus qui eisdem colit forum, uel eiusdem loci cultor. In aliæ fossæ que in iuis fuit ad deducendam aquam sine derivatione de rivo communis factæ. Incitati machinula, i qua constituebatur in communio unius amphora, de qua subide deferetur uina. Ita castor, ita me hercules ut subaudiatu*ri* iuuer. In comitiare significat tale cōmissum facere, pro quo necesse sit in comitiu*m*, hoc est in cōuentu uenire. Plautus, Quæso ne me incritis. Incita incitata. Inchoare uidetur ex greco originem trahere, qd̄ hēsiodus omiu*m* rerū initiu*m* esse dixerit chaos. Incepitare arguere cōstitiari. Incōstiti comparsisti cōmendasti. uel ut antiqui p; dolu*m* decepisti. Inclytus nobilis clarus. Incipit deinceps. Incensus a greco trahitur. Nā illi facinus dicunt aniceston. Incōspicu*m* nō i probatū.*

*Incoctae dicebantur mulieres plus aequo calamistris usæ. Incautatio per despectu*m* irrisio. Incalationes iuocatio*n*es. Incōditū nō ordinate cōpositū. Incuria negligētia.*

*Incessit iæderit, sicut iæpsit iæperit. Incomitem sine comite. Incessere imittere ac iactu uel uerbis petere. In clamare cōuictus & maledictus i seclari. Incorem imasue tu & feru. Pacuius, repreme iacorem iracundiæ. Interdu*m* cur pro sapiente ponitur, ut idem Pacuius, consilium cicer.*

*Impolitas cōfiores facere dicebantur, cu*m* equiti a; obnegabat ob equu*m* male curatū. Impages dicuntur quæ a fabris in tabulis figurantur, quo firmius cohæret a pagendo idest figure. Vnde poetæ pagere uerbus dicuntur, & agricole pangere platas. idest istigere. In nō semper abnitionem significat, sed ierdū ciu*m* pro adimendo ponitur, ut iuolando, i clamando, iuocando. Imporator qui porcas in agro facit arando. Por*

*at autem est iter duos sulcos terra eminens. Impetritu i p; tratu. Imperato, parato futurū ab i peratio. Impronus uel i prolis qui nō dū esset ascriptus in ciuitate. Impelimenta i pedimenta dicebant. Impluuiu*m*, quo aqua i pluit collecta de tecto. Cōpluuiu*m* quo de diversis tectis aqua pluvialis cōfluit i eūdem locū. Impensam stypem a; sacrū, quod non dū erat pensum. Impescere i lēta ségetem pasendi gratia imittere. Impomenta quasi i ponimenta, quæ post cœnā mens i ponebant. Importunū i quo nullū est auxilium, uelut esse solet portus nauigatiibus. Imputatum non dum purgatum. putum enī est purum, unde putare uites dicimus, hoc est detrahere quæ i pedimento sunt ad fructum. Imbriata tēpe state pluuii uideatur significare. Imparentem nō parentē, hoc est obedientem, Imploare i clamare ad auxilium iuoare. Impudicatus stupratus i pudicus factus. Impos est qui animi sui potens nō est, qui animum suum in potestate non habet. Imbarbescere barbatum fieri. Imprinctu fāctum testamentum dicitur, quod miles pugnaturus nuncupat præsentibus cōlitombus. Imburum est, quod cuiuspiam rei succum perbibit, unde i sanitibus an uelint bibere dicentes, bis syllaba cōtentū sumus. Impenetrare cuius ultimum penetrale itare nō licet. Implexum i plicatum, quod greci i uerba, uerbor dicunt. In mundo dicebāt antiqui cu*m* aliquid in proprio esse nollebat intelligi. Imbrex nomen cuiusdam comit. Impares tibiæ numero foraminum discretæ. Imparem numerum antiqui prospere hominibus esse crediderunt. Impetrix i petro. Impiatus sceleratus. Impeti petum facit. Inhibere coniungere, sed melius cohære.*

Inebræ aues que in augurijs aliquid fieri prohibent, & prorsus omnia iebra appellantur que tardat uel morantur a genitem. In præposino significat modo quod nō, ut inimicus modo actionem, ut i clamauit. modo ubi quo tendatur, ut i currit. modo ubi qui sit, ut i ambulat. Immunis uacans munere. aliquoties pro i probo ponitur, ut apud Plautum. Immune est facinus. Inurium perurium. Ineopte eo ipso. Imperum, i ductum, i dulgentem pinde cōposite ait uerius, etq; impunis & immuni, nō satis persuadet. Immolare est mola, idest farre molito & sale holiam perspersam sacrare.

*Initium est principium, sed altius quo quid incipiat, ut uiae appiæ porta capena. Altius ex quo quid constet, ut aqua, terra aer. Intecta indiuisa. Iners ignauus uel sine arte. Iniger pecus agere idest munare. Inij ponitur interdum pro concubui. Interdum pro inuenit, ut iniij rationem. Interdum pro introit, ut Plautus. Inij te nunquam febris. Inermat armis spoliat. In insula æsculapius facta aedes fuit, quod a groti a medicis aqua maxime sustentatur, eiusdem esse tutæ draconem, quod uigilantissimum sit animal. quæ res ad tunendam ualeitudinem a groti maxima est. canes adhibentur eius templo, quod ijs uberibus canis sit nutritus. bacillum habet nondum, quod difficultatem significat artis. laurea coronatur. quod ea arbor plurimorum sit remediorum. hinc galline im molabantur. Interregnū appellatur spatium temporis, quoq; in loco regis mortua aliis ordinatur. Intempestam noctem dicimus pro incertiore tempore, quia non tam facile noctis horæ, quam diei possint intelligi. Tempestatem enim antiqui pro tempore posuere. Intergeriu*m* parietates dicuntur qui inter confines struuntur & quasi intergeruntur. Internatio uitæ priuatio a nece denominato uocabulo. Intercutem flagitatos dicebant antiqui mares qui stuprum passi essent. Interduatū & interatū dicebant antiqui, quod nunc interdum & interim. Intrahere est contumeliam intorquere. Interceptu*m* tempus interceptum,*

scilicet cum mora est ad capiendum. Instaurari ad instar dictum cum aliquid ad pristinam similitudinem reficitur.

Insulae dictae proprie quæ nō iunguntur communibus partibus concinis, circuitu publico aut privato angantur, à similitudine uidelicet earu terrarū quæ fluminibus, ac mari immittent, suntq; in salo. Instigare incitare. Insimulare, crimen in aliquem cōfingere. Insuasum appellabat colorem similem luto q; siebat ex sumo filicidio. In situ ab iserendo tractu, sed aliquoties significat i possum. In seque apud Enniū dic, Insexit dixerit. Insignis tā ad laudem, quā ad uituperationem isteclē potest. Inscriptū nō septū ponitur tamē & pro nō aedificatū. Insecta nō secta, sed & aliquoties significat secta. Inskipare inūcere, unde sit dissipare.

Insons extra culpā, a quo dia morbus quoq; existimatur sotius, q; a ppetuo nocet. Inscita stultitia. Inseffores latrones, q; a circa iisdientur sedentes. Immanis ferus sue magnus. Imago ab imitatione dicta. Inglunies a gula dicta hic & i gluniosus. & gluto gulo gamia guttus gutturosus & gurgilio. Immusculus avis genus, quā ali⁹ Regulū, ali⁹ ossifragā dicunt. Infindere intercipere interponere.

Inferiae sacrificia quæ diis manibus iserabant. Infetari nō setari. Infectores qui alienū colorem in lanam cōcūcant, offecores qui proprio colori nouū efficiunt. Infrequens appellabatur miles qui abest a signis. Inuoluolus uermiculi genus, qui se iuoluit pāpino. Infit i caput, sed diuersæ significationis est ab eo qd est fit. nā in fit agentie, fit autem patiens est. Inliator emptor. Infiteri non fateri. Inficiari creditū fraudare. Inferiū unū id qd in sacrificando infra paterā labrū ponebatur. Insulae sunt filamenta lanea, quibus sacerdotes & hostiae, templaq; uelanunt. Inlucum uocare antiqui dicebant ad cōtonē uocare. Inciles canales i quos aqua cōfluit i uis lapide stratis ab elicendo dictis. In cōventione in cōacione. Illex producta sequenti syllaba significat q legi nō paret. Illex correpta sequenti syllaba significat i ductorem ab ilicio. Plautus, Esca est meretrix, lectus illex. Inliterata pax est, quæ literis cōprehensa nō est.

Inlaqueatū ali⁹ pro uicto utantur, ali⁹ pro soluto. Iustū uadē idoneū sponsorem. Infra classem significatur, q mīnore summa, quā centū & uiginti milliū æris cēsi sunt. Interstitius uehementer cutitus, idest ualde stupratus. Infibulati sacrificabant flamnes propter usum æris antiquissimum æreis fibulis. Immusculus ales ex genere aquilarū est, sed minorū uirū, quā aquila, quæ uolucris raro & nō fere p̄æterquā uere appetet, quia æstum, algorem⁹q; menuit. appellatur autem ita qd subito & i ex pectata se immitat. Inarcuū virgula erat ex malo punico i curuata, quā regna sacrificans in capite gestabat. Inuiges boves qui sub iugō non fuerint.

Insanum pro ualde magnum usus est Plautus. Irāe genus sarcinū in sacrificiis. Incalatue uocative. Indigitanto i precanto. Illianū dicuntur, cum populus ad cōcionem elicitur, idest uocatur, unde colliceat regule per quas aqua i uas desluere potest. Indigitamenta i cantamenta uel indicia.

Insignes appellantur boves qui in foemina & in pede album habent quasi i signi. Interneanū testamentū est propter qd dominus eius necatus est. Increpitato ferito. Increpitare clamare maledicere. Imbeallū belli i sciantiam.

Iecunānū uictimariū. Inori sine ore. Incalanto i uocante. Ingens dicitur augendi cōsuetudine, ut i clamare, iuocare, quia enim gens populi est magnitudo, i gentem per compositionem dicimus, quod significat ualde magnum. In pelle lanata noua nuptia considerare solet, uel propter morem uetus, quia antiquitus homines pellibus erant induiti, uel quod teste

tur lanificij officium se p̄æstatuam uiro.

SEXTI POMPEII FESTI. LIBER. X.

Luccum iouem appellabant, quod eum lucis esse causam credebant. Lemnisci, idest fasciolæ colorisæ dependentes ex corona, propterea dicuntur, quod antiquissimum fuit genus coronarū lanearū. Lectus dictus, uel a collectis folijs ad cubitandum, uel qd fatigatos ad se alliciat, uel a græco dicitur.

Lapidem silicem tenebāt iuraueri p̄ iouem hæc herba dicentes, si sciens fallo, tu me diespiter salua urbe, arcēq; bonis eis ciat, ut ego hunc lapidem. Lepista genus uasis aquarū.

Legio sannitum linteate appellata est, qd sannites in rātes singuli ad aram uelis linteis circūdatā nō cessuros se romano milii iurauerāt. Lenones ab allicio adolescentulos appellati. Lethū ab obliuione, quā græci Λένων vocant dictum. Lemonia tribus a pago lemonio appellata, qui est a porta capena uia latina. Leuir est uxor meæ frater

Leria ornamenta tunicarum aurea. Lesbium genus uasis cælati a lesbis inuentum. Legimus aut scriptum, aut oleam glandem iue, & alia quidem & addita p̄æpositio dicimus colligimus delignimus. Lectoria insula dicta a cōsobrina Aeneæ ibidem sepulta. Lectores dicuntur, qd fascias uirgarū ligatos ferunt. hi parentes magistratibus, deliquitibus plagiis igerunt. Liber repertor uini. Ideo sic appellatur, qd uno nimo usi omnia libere loquantur. Limis obliquis, idest transuersis, unde & limina. Limites in agris, nūc termini. Limitatus ager est i centurias dimensus. Librile scapus libræ. Librilla appellatur instrumenta bellicosa scilicet ad brachij etiæ cōsuetudinem in modū flagellarū loris reuincta. Liberalia liberi festa, quæ apud græcos dicuntur διονύσια. Nemus liber a lingua loquimur ludiis liberalibus. Limaces uolæ a limo appellatæ. Litatum ali⁹ solutū deditum deo, quasi uitiatū ali⁹, ex græco a' precibus, quas illi litas dicunt. Lixæ qui exercitū sequuntur quæstus gratia dicti, q; extra ordinē sint militie, ei⁹q; licet, qd libuerit. ali⁹ eos a' lice appellatos dicunt, qd & ille herculem sit secutus. q; dam a' liguriendo quæstū. Lingula per diminutionem lingue dicta, aliás a' similitudine lingue exerte, ut i calcis, aliás insertæ, idest in fræntes coercitæ, ut in tibijs. Libella dimutiuū est a libra. Lacit decipiendo inducit. Lax enim fraus est. Litus appellatus est, q; litus sit testis, est enī genus bucinæ i curuæ, quo qui cœnerit dicitur liticus. Ennius, inde loci litus sonitus effundit acutos. Litis recidisse dicitur qui eius rei de qua agebat causam ammisit. Lyxabundus iter libere ac prolixe faciens. Licitati i pugnando, siue mercando contendentes. Liquitur labitur fluit. Lingulæ genus pisces uel mulier auguratrix. Lance & licio dicebatur apud antiquos, quia qui fieratum ibat querere in domo aliena licio cinctus intrabat, lanceq; ante oculos tenebat propter matrum familiæ, aut uirginum p̄æsentiam.

Lautia epularum magnificientia, ali⁹ a lauatione dictum putant, quia apud antiquos hæ elegantiæ, quæ nūc sunt non erant, & raro aliquis lauabat. Lena sinistra, quā græca onourū dicunt, & unde tractum cognomen Scæola. a' lena leuum sinistrum, & leuorum sinistrosum.

Lacuna aquæ collectio a lacu derivatur, quā ali⁹ lamæ, ali⁹ lustrū dicunt. Lacit i fraudem iudicat, id est alliceret & laceſſere, inde lacitatem illectat delectat oblectat. Lena uestimenti genus habitus duplicitis qdā appellata existimat thusæ, quidam

qdā grāce, quā chlēnā dicūt. Latumias ex grāco & maxime a' syracusanis, q latumias & appellat & habent ad m star arceris, ex quibus locis excisi sunt lapides ad extruendā urbem. Laureati milites sequebātur currū triūphantis, ut quasi purgati a' cēde humana intrarent urbem. Iaq; candē laurū omnibus suffitioribus adhiberi solitū erat, uel qd medi camento sc̄issima sit, uel qd omni tempore uiret, ut similiter respu. floreat. Lauernones fures antiqui dicebānt, qd sub tutela dēe Lauernae essent, i cuius luce obſcuro abditusq; soliti furti, pr̄adām̄ iter s̄e luere. hic & lauernalis porta uocata est. Lacerare diuidere cōmuuere est, ex quo dictus est la mus q discedendo lacerat pecora. Lacinis, qd pars uestimentū est. Lacerna qd minus capitulo sit. Lacer, qd aurib⁹ curvatis est, & lacerū, quod cunq; est i corpore imminutū.

Laudare ponebānt apud antiquos pro nominare. Lau titia farina appellabatur ex tritico aqua cōſperso. Lauctulae locus extra urbē, quo loco q aqua fluebat laua di uisum exer cebāt. Lactaria colūna in foro olitario dicta, qd ibi i fantes lacte alēdos deferebāt. Lacobriga nō men cōpoſitū a lacu & orobrigi h̄ipanice oppido. Lancea a' grāco dicta quā illi λόχαι uocāt. λόχαι enī est hasta. & λόχαινū fatigles. Lanoculus q lana tegit oculi uitū. Lamberat sc̄idit, atq; laniat. Lanerū uestimenti genus ex lana fucida cōfectū. Lapit dolore affiat. Lapidane ubi exciduntur lapides. Latex lapsū proſtuens aqua dicitur, utimur tamen hoc uocabulo & in uno. Latine loqui a' latio dictū ē, que locutio adeo ē uersa, ut uix illa pars eius maneat inoxia.

Latrones eos antiqui dicebāt, q conducti militabāt a' rō r̄is narpas. nunc uariū obſſores dicūn, qd a' latere adorū tur, uel qd iſidianū latenter. Laurentia cōiugis fauſta linutris Remi & Romuli laurentiae festa. Locuples locorū multorū domini locatū positi. Larvati furiosi & mēte moti quasilaruī exterriti. Lotos arboris genus, ex cuius materia frequenter tibiae fiebāt, cuius bacis pasti quandam lo tifagi dicti. Lucas appellatur as quod ex luis captatur.

Lucrēſes & luceres que pars tercia po. Ro. est a' Tatio & Romulo appellati sunt a' Lucero Ardeare rege qui auxilio fuit romulo aduersus Tatū bellanti. Lucani appellati dicūtūr q eorū rego sita est ad partem stellae luciferæ, uel q loca creto ſafint. idest multæ lucis, uel a' Lucilio duce, uel q primus in luce confederunt. Lucaris pecunia que in luce erat data.

Lucaria festa i luce colebat Romani q magnus iter uiam ſalariā & tyberim fuit, pro eo, q uichi a' gallis ſugientes e' p̄e liō ibi ſe occultauerunt. Lucem facere dicūtūr saturno ſacri ficantes, idest capita detegere. Lucius pr̄enomen est eius qui primū fuit, q oriente luce natus est. Lyciū Apollinis orac lum i lyciam maximæ claritatis fuit ob luporū iter ſelctionem. lōros, enī lupus est. Luxa membra e suis locis mota & ſoluta a quo luxuriosus in re familiari ſolunus. Lucentere genus operis pſtorij. Lucretius mons in ſabinis. Lucomones qdā homines ob iſaniā dicti, qd loca ad quæ ueniffent i feſta facerent. Lucomedi a' duce ſuo Lucomio dicti, q postea lis cerenses appellati ſunt. Lucentus a' luce appellatus.

Lues eſt diluens uſq; ad nihil, tractū a' grāco λόγοv. hinc dictū luce terra humore ſoluit, & luſtratio, qua qd ſoluitur, a' liberatur. hinc & λύτρα a' rō r̄is λόγοv. idest ſolutione auri. lyra enī libra eſt. Lucas & lugere a' grāco trahit uadōs τὸ βίον, uel a' rō r̄is λόγοv. Longitorſus ſit dicatur ſicut de xtrorſus ſinistrorſus. Lustra ſignificant lamas lutoſas, que ſunt i ſyluis aprorū cubilia. a' qua ſimilitudine hi q i locis abditis, & ſordidis uentri, & deſidice opera dant, dicūtūr in lustris uitā agere. & cū eiusdem uocabuli prima ſyl

10

20

30

40

50

60

laſa producitur ſignificat nūc tēpus qnquennale, nūc populi luſtrationē. Lymphæ dictæ ſunt a nymphis. uulgo autem memoria proditū ē, q ſunt ſpecie quādā e' fonte. idest effigie nymphæ uiderint, ſuerendi nō feciſſe ſinem, quos grāca ῥυμφo dicitur uo. ant, launi lymphaticos appellant. Luxantur, idest luxuriātur, a luxu dictū. Lina genus herbae, uel potius ſpinæ. Lumbago uitū, & debilitas lūborū. Lufſtio uitū oculorū, quodq; clarus uesperi meridie cernit. Lura or culi uel etiā uitris, unde lurcones capaces gulae homines & bonorū ſuorū cōſumptores. Lufſtria dies iſantiū appellauntur puellarū octauias. puerorū nonius, q a his luſtrātur, atq; eis nomina i ponuntur. Luridi ſupra modū pallidi. Lyrneſides ab oppido phrygiae lirnesso dicti. Lœbeſum & lœbertatē antiqui dicebāt liberū & libertatem ita grāci. Ly cophes grāci dicūt qd nos primū tēpus lucas. dictū autem ly cophes, quaſi lumen p̄s idest lumen candidū. Libertatis templū i auentino ſicerat cōſtructū. Lingua non ſolū pars corporis dicatur, ſed etiā diſcrētia ſermonū. promotorij quoq; genus nō excellentis, ſed molliter in planū denexi. Lybius cāpū in a gro argo appellatus, p i eo primū fruges ex lybia allatæ ſunt, qua ob cauſam etiā Ceres ab argo lybissa uocata eſt. Leparanses liparitani cives idest liparenses. La bies macula i uestimento dicatur, & de i de metaphoris tranſfertur i homines uituperatiōe dignos. Latrare Ennius pro poſtere poſuit. Latitauerūt Cato poſuit pro ſa pe culerunt. Liberales dicūtū nō ſolū benigni, ſed enī igne & formæ homines. Liberata ponebāt pro effata, id est locuta. La cias lucrinus i uel ligilibus publicis primus locatur eruendus omnis boni gratia, ut in delectu anſu ue primū nominātur. Valerius ſaluius ſtatorius. Laneæ effigies cōpitalibus no cīn dabāntur i cōpita, q lares quorū u erat dies festus anima putabātur eſſe hominū, redacti in numerum decorum.

SEXTI POMPEII FESTI. LIB. XI.

Manubia ſouis tres dicuntur eſſe, quarum unæ ſunt minimæ, que moneant, placidæq; ſint Alteræ, que maiores ſunt, ac ueniat cū fragore, diſcutiātq; aut diuellāt, que a ioue ſint, & cōſilio deorū mutti exiſtuntur. Tertiæ hiſ ampliores, que cum igne ueniat, & quanq; nullū ſine igne fulgit ſit, hæ propriæ diſſerentiā habeat, p aut adurāt, uel fuligine deformant, aut accendāt, que ſtarū mutant deorū cōſilio ſuperiorū. Mane a dīs manibus dixerūt. Nā mana, bona dicuntur. unde & ma ter matuta. & pome matura. Manos i carminibus ſaliari bus ælius ſhlo ſignificare ait bonos, & iferi dī manes pro boni dicātur a ſuppliciter eos uenerātibus propter metū mortis, ut imanes quoq; pro ualde nō bonis dicuntur. Manes dī ab auguribus iuocabāntur, q p eos omnia manare credebāt, eisq; deos ſuperos atq; iferos dicebāt. Manare dicitur cū humor ex iēgro, ſed nō jolido nimis p ſuas minimas partes erūpit, qd ex grāco trahit, quia illi nō ſatis ſolidum pārdū dicunt.

Manalem lapidem putabant eſſe oſtū orchi, p qd animæ iferorū ad ſuperos manarent, q dicūtū Manes. Manalem lapidem etiā uocabāt petrā quādā, que erat extra portā at penā iuxta aēdē maris, quā cū propter nimā ſicutatē in urbe p̄y. aheret ſequebatur ſtati plumbia, eūq; p aquas manaret, ma nālē lapide dixere. Manare ſolē dicebāt antiqui cū ſolis ori entis radij ſplēdorē facere coſpiffent, a quo & dictū putabāt mane. Alij mane dictū putant ab eo, qd manū bonū dicebāt. Manus pr̄enome dictum eſt ab eo, quod mane qui initio

O iij

natus sit, ut lucius qui luce. Maniae turpes, deformesq; perso-
ne. Manias, Aelius filio dicitur ficta quaedam ex farina
in hominum figuris, quia turpes fiant, quas alij maniolas ap-
pellat. Manias autem quas nutrices minitentur pueris esse lar-
vas, id est manes deos, deasq; putabant, quosq; ab inferis ad su-
peros emanare credebat, ut mania est eorum anima, mater ue-
sunt enim, utriusq; opinionis authores. Mamilia turris in
tra suburræ regionem a Mamilio nomen accepit. Mamilio
rum familia progenita fuit a mamilia filia telegoni quam tu-
scali procreauit, quando id opidum ipse condidisset. Man-
lia genitrix patritiae decreto nemo ex ea marcus appellatur, q
M. manlius qui capitolium a gallis defendebat, cum regnum
affectasset, damnatus, necatusq; est. Mantare saepe manere,
Cæcilius in epistola. I am me adeo manta. I am hoc uide cæcilius
animus aduentus angit. Mactus magis austus. Manticularia dicuntur ea, quæ frequenter in usu habentur, & qua-
si manu tractantur. frequens enim antiquis ad manus tergen-
das usus fuit mantiliorum, unde haec trahitur similitudo.

Manticularum usus pauperibus in numis recundendis,
etiam nostro seculo fuit, unde manticulari dicebantur qui fu-
randi gratia manticulas attentebant. Inde poetae pro dolore
quid agendo usi sunt eo uerbo. Pacunius ad manticulum
astu aggreditur. Scit enim quid promeruerit media manticula,
ita ut facti oppresi iugo. Item deinde aggrediar astu re-
gem manticulum est, hic mihi & machinam orditus no-
num manticula taetiu, an sanctior a diis iurecuranda. Plau-
hoc significare uidetur quibus quotidie parva noxa exterge-
antur. Mantissa additamentum dicunt lingua thusci, quod
ponderi adjicitur. Sed deterius, & quod sine ullo usu est. Luc.
Mantissa obsonia uincit. Manalis fons appellatur ab augu-
ribus puteus perennis, neq; tamen spiculandus uidetur, quia flu-
men id spicatur, quod sua sponte in amnum influat. Man-
eps dicunt, quod manu capiter. Item qui quid a populo emit,
conducat ne, quia manu sublata significati se auctorem emptio
nem esse, qui idem prædictus est, quia tam debet præstare popu-
lo quod promisit, quam is qui pro eo prædictus est. Munici-
cipi est, ut ait aelius Gallus, qui in municipio liberatus est. Itē
qui ex alio genere hominum munus functus est. Item qui i mu-
nicipio a seruitute se liberauit a municipio. Item municipes erāt
qui ex alijs ciuitatibus Romam uenissent quibus nō licebat ma-
gistratum capere. Sed tantum muniris partem. At Ser. filius
aiebat initio fuisse qui ea cōditione cives Ro. fuissent ut semper
tempub. separatim a populo Ro. haberent. Cum enos uideli-
cer, acerranos, atelanos, qui æque cives Ro. erant, & in legio-
ne metebant. Sed dignitates non capiebant. Municipium
id genus hominum dicitur qui cum Romanam uenissent, neq; ci-
ues Ro. essent, participes tamen fuerūt omnium rerum ad mu-
nus fungendum una cum romanis ciubus præterquam de suf-
fragio ferendo, aut magistratu capiendo, sicut fuerunt quon-
dā fundani, formani, Cumani, Acerani, Lanuini Thusci
lani, qui post aliquos annos cives romani effecti sunt. alio mo-
do cum id genus hominum definitur quorum ciuitas uniuersa
in ciuitatem romanam uenerunt, ut aricanæ cerites anagni.
tertio diffinitur cum id genus hominum qui ad ciuitatem roma-
nam ita uenerunt, sicut municipia, essent sua, cuiusq; ciuitatis
& coloniae, ut Tiburtes, prænestini, pisani, Arpinates, Nolanæ,
Bononienses, Placentini, Neapolini, Sutri, Lucrenses. Mu-
nicipalia sacra uocantur quæ ab initio habuerunt ante ciuita-
tem romanam acceptam, quæ obseruare eos uoluerunt pontifi-
ces, & eo more facere quo adfuerint antiquitus. Mundus
appellatur cælum, terra, mare, & aer. mundus quoq; appella-
tur latus & purus. Mundus etiam dicitur ornatus mulie-

10

20

30

40

50

60

bris, quia non aliud est, quād quod moueri potest, accius, cum
uirginali mundo clam pater. F R A G . Ennius,
idem loco naibus celsi, munda facie, atq; etiam ære. cerevisq;
mundus etiam appellatur, qui ter in anno solet patere, uideli-
ce tertio calen. septembri, & quarto nonas octobris, & ter-
tio idus nouembri, qui uel etiam dictus est, quod terra inue-
tetur. Mundus ut ait capito acteius in libro sexto pontificali-
um ter in anno patere solet his diebus postridie uulcanalium
& ante diem sextum idus nouembri, qui quid ita dictatur sic
refert Cato in commentarij iuris ciuili. Mundo nomen impo-
situm est ab eo mundo qui supra nos est. Forma enim eius ex-
ijs qui intrauere cognoscere potuit ad similius ille eius inferio-
rem partem, ueluti consecratam diis manibus clausam.

F R A G . Mundum gentiles ter in anno patere puta-
bant, ijs diebus postridie uulcanalia, & ante diem tertium no-
nas octobris, & ante diem sextum idus nouembri, inferiorem
enim eius partem consecratam diis manibus arbitrantes clau-
sam omni tempore, præter hos dies qui suprascripti sunt, quos
dies etiam religiosos iudicauerunt, eam ob causam, quod ijs die-
bus, ea quæ occulte, & abditæ religionis deorum manum es-
sent in lucem adducerent, & patetierunt, nihil eo tempore in
temp. geri uoluerunt. Itaq; per hos dies non cum hoste manus
conferrebatur, non exercitus scribebatur, non comitia habe-
bantur, non aliud quicquam in tempub. nisi quod ultima ex-
egisset necessitas administrabatur. Munus significat offici-
um cum dicitur quis munere fungi. Item donum quod officij
causa datur. Mummana adiicia à mummo dicta. Mu-
nitio morsatio ciborum. Muneralis lex uocata est qua
Cinthus cauit, nechi licet munus accipere. Plautus, neq; mu-
neralem legem, neq; lenoniam rogata fuerit, nec ne flaci æst-
mo. Munus significare certum est officiosum, unde e' con-
trario immuniti dicunt qui nullo funguntur officio. Municipis
pro communis dicebant. Municipior a munifico, identidem
Cato dixit, cum nunc munificentior dicamus quamvis munifi-
cens non sit in usu. magnificus idem cato pro magnificen-
tius dixit, & non frustra nam positius eius magnifice est.

Munuri ueturij nomen frequenter in cantibus romani fre-
quentabant, hac de causa nūma pomplio regnante e' celo ac-
cessit fertur ancile, id est scutum breve, quod ideo sic appellatur
est, quia ex utroq; latere erat rectum, ut summū, in firmumq;
eius latus medio patret, unaq; edita uox omnium potentissi-
mam fore ciuitatem, quandiu id e' mansisset. Itaq; scuta sunt
eiusdem generis plura, quibus id misceretur. ne internosci co-
leste posset. probatum opus est munuri ueturij qui præmij lo-
co petit, ut suum nomen iter carmina salij canerent. Manu-
muni seruus dicebatur, cum dominus eius aut caput eiusdem ser-
ui, aut aliud membrum tenens dicebat hunc hominem liberum
esse uolo, & emittebat eum e' manu. Mutas quoq; e' literis
appellatas quidam putane, q; posita in ultinis partibus ora-
tionis loquente obmutescere cogunt, quidam q; paruae, exiguae q;
sunt uocis, ut cum mutum oratorem, aut tragœdum dicimus.

Multa osce dici putat poena quædā. M. Varro ait poenam
esse, sed pecuniaris de qua subtiliter in libro primo quæstionū
epistolicarū refert. Maximā multa dixerūt trium nullū &
xx assū, ga nō licebat quodā pluribus xx bobus &
duabus onibus quæquā multari, & sumabaturq; bos centussi-
bus, onus de cussibus. Monstrū ut alius shlo interpretatur a'
monendo dictum est, uelut monestrum. Item asinus capito,
quod monstrat futurum & monet uoluntatem deorum, quod
etiam prodigum uelut prædictum & quasi prædictum, qđ
prædicat eadē, & portensū, q; portendat & significat, iude
ci appetit id quartū, q; mibi uisum est adiiciendū præsertim
cum ex

cum ex eadem significatione p̄deat, & in promptu fit omnibus, id est ostendum, quod item ab ostendendo dictum est.

Monstra dicuntur naturae modum egredientia, ut serpens cum pedibus, quis cum quatuor aliis, homo duobus capitibus. iecur cum distabuit i coquendo. Messapia appulcia a Messa po rege appellata. Monitores nō solum dicuntur qui in sca na moneant histriones, sed etiam libri commentatorū. Moni mentum est, quod & mortui causa edificatum est. & quicquid ob memoriam alicuius factum est, ut phana porticus, scri pta, & carmina. Sed monumentum quamvis mortui causa sit factum non tamen significat ibi sepulcrum. Momen momen tum. Lucre. momne si a parvo possunt impulsa moueri.

Momar Syculi stultum vocant. Macellum dictū a Macello quodam, qui exercerat in urbe latrocinium, quo damna to censores amilius & fulvius statuerunt, ut in domo eius ob sonia uenderentur. Macilenti macie tenetū. Marchlus denominatum a marco Muradū ignavum stultum Plau tus, Muriae homo ignave iners. Muriae dea facellum erat sub monte uentino qui ante a murcus vocabatur. Murin tini facellum fuit aduersum murum mustellinum.

Murina genus potionis, que græce dicitur nectar hanc muliere vocabant murriolam, quidam murratum unum, quidam id dici putant ex una genere murrine nonne. Murata potione usos antiquos indutio est, quod etiam nunc ediles per supplicationes diis addūt ad puluaria, & quod XI tabulis caueur ne mortuo indatur, ut ait har ro libro primo antiquitatum. Itaq; postea adfuerunt diis suis libare. Muges dia solet a castrensiū omnibus quasi muc os, is qui talis male ludit. Muria est quemadmodum uera nūs docet, ea quæ sit ex sale sordido in pilla pinsato, & in ollam fistilem coniecto, ibiq; operto, gypsatoq; & in furno percocto, cui uirgines uestales ferræ ferrea secta & in seriam coniecto, qua est intus in æde uesta in penu exteriore, aquam iugem quanlibet, quæ per fistulas uenit, addunt, atq; ea de num sacrificiis utuntur. Murgisonem dixerunt a mora & decisione. Myrmonica scutte dicebant, cum quibus de muro pugnabant. erant siquidem ad hoc ipsum apta. Myrtea corona Papyrius usus est, quod sardos in campis myrteu su perasset. Matronas appellabant eas ferè quibus habendi stolas ius erat. Matronis aurum redditum cum legitur, hoc significare uidetur, quia matrone contulerunt ornatus sui aurum ad capitolium, a gallis senonibus liberandum, quibus postea est redditum a populo romano. Matrone magistratis non submouebantur, ne pulsari, conrectariq; uiderentur, ne uera grauidæ conciterentur. Sed nec uiri earum sedentes cum uxoribus in uehiculo descendere cogebantur. Materfamiliae nō ante dicebatur, quidam uir eius patrifamiliae dictus esset nec pessint hoc nomine plures in una familia præter unā appellari. Sed nec iudua hoc nomine, nec quæ sine filijs est, appellari potest. Matralia matris matutæ festa. Matrica cognominantur homines malarum magnarum, atq; oribus late patentibus. Matrimes ac patrimes dicuntur quibus patres & matres adhuc uiuunt. Matellio diminutinum a Matula, quæ est uas urinæ. Magmentum magis augmentatione.

Matertera patris & matris mihi magna mater est. Ma tertera matris soror quasi mater altera. Matematuta, ma nes-mane, matrimonium, matersfamiliae, matertera, matrices, materiae dictæ uidentur, ut ait uerrius, quia sunt bona qualia. scilicet sunt, quæ sunt matura, uel potius a matre, quæ est ori gnis græcae. Madusa ebrius a græco μάδας deductū uel quia madidus sit uero. Manduces, effigies, in pompa antiquorum inter cæteras ridiculas, formidolosiasq; ire solebat

magnis malis, ac late dehiscens, & ingentem dentibus sonitum faciens de qua Plautus ait in rudente. Quid si ad ludos me promanduce locem, quapropter clare crepito dentibus. Man ciu fama appellabantur, quod mancius habuit insignem donum, quæ publicata est eo interficto. Mamercus prænomē est oscum, ab eo, quod ij Martem Mamertem appellat. Ma gistrare moderari. unde magistri non solum doctores artium sed etiam pagorum, societatum juicorum, collegiorum, equitum dicuntur, quia omnes ij magi ceteris possunt. unde & magistratus qui per imperia potentiores sunt, quam priuati, quæ uox duabus significationibus notatur. Nam aut personam ipsam demonstrant, cum dicimus, magistratus iussit, aut honorem, ut cum dicitur Titio magistratus datus est. Maximus pontifex, quod maximus rerum quæ ad sacra, & religiones pertinent index sit, indexq; contumacie priuatorum, magistratumq;. Minorum pontificum maximus dicitur, q; pri mus in id collegium uenit. Item minimus qui nouissimus.

Maxime dignationis flamen dialis est inter quindecim flaminis, & cum ceteri discrimina maiestatis suæ habeant, minime habetur pomenalis, quod pomona leuissimo fructu agrum præsidet. id est ponis. Maiores flamines, appellabantur patritij generis, nunores plebei. Maximus curio, chius auctoritate curiae, omnesq; curiones reguntur. Maxima nales appellabantur non magnitudine. Sed quod eos pontifex maximus consecrasset. Maiorem consulem L. Caesar putat dici, uel eum penes quem fiscis sunt, uel eum qui prior crea tis sit, prætorem autem maiorem, urbanum, minores ceteros.

Maximum prætorem dici putant alij eum, qui maximi i peri sit, alij qui ætatis maxime, pro collegio, quia augurum de cretum est, quod in salutis augurio prætores maiores & minores appellantur, nō ad ætatem, sed ad uim imperij pertinere.

Magnum annum dicunt mathematica, quo se p̄am sydera errantia expletis proprijs cursibus sibimet cōcordant. Ma gis a græco μάγος uenit. Maximam hostiam ouilli peoris appellabit nō ab amplitudine corporis, sed ab animo placidiore. Magnum sacerdotum appellatur uxoris suæ a num. Magnam solem uir uxoris suæ auiam appellat.

Maior sacer uxoris mee prouus Maior sacerdos uxoris meæ proavia. Maior patruus, aui & auiæ patruus.

Maior amita, aui & auiæ amita. Maior auunculus aui & auiæ auunculus, Maior magistratus consul dicitur.

Maior græcia dicta est Italia, quod eam sicali quandam detinuerunt, uel quod multæ, magnæq; citates in ea fuerunt ex græcia profectæ. Martialis campus in cœlio monte dici tur, quod in eo equirria solebant fieri, si quando aquæ tyberis campum martium occurrerent. Mamphur appellatur loro circumvolutum mediocris longitudinis lignum rotundum, quod circumagunt fabri in operibus tornandis. Mamphula appellatur pants syriac genus, quod ut ait uerrius in cliba no ante, quam percoquatur decidit in carbones, aneremq;, cuius meminit Lucilius. Districē ualida si nummum suppeditabūt, addam empleuron, mamphulas quæ sciat omnes. Mapalia casse poenice appellantur, in quibus quia nihil est secreti, solet solute uiuentibus obygi id uocabulum. Cato libro. iiij. originum Mapalia uocantur ubi habitant, ea quasi cohortes rotundæ sunt. Muscerdas prima syllaba producta dicebat antiqui stercus murium. Muli mariani dia solent a C. marij in shinto, cuius milites in force interposita tabella uaricosus onera sua portare adfuerant. mulus uehiculo lunæ habetur, q; tā ea sterilis sit, quā mulus, uel q; ut mulus non suo genere, sed eis crescat, sic ea solis nō suo fulgere luceat. Mu lis celebratur ludi i circu maxio cōsuales, q; ad genus quadrū

pedum primum putatur ceptum curru, uehiculoq; adiungit.
Millus collare canum uenatiōrum, factum ex corio, confi-
xumq; elauis ferreis, eminentibus aduersus im pētū luporū.
Scipio æmilianus ad populū. uobis inquit rei q; pu. præsidio
eritis, quasi millus cani. Mansuetum ad manū uenire sue
tam, alij aiunt mansuetum dictum, neq; ex misericordia mœ-
stum, neq; ex crudelitate sœnum, sed modestia temperatum.

Manues pro mā suetus. Minusculæ quinquatrus appelle-
lantur idūm, quod is dies festus est tubicinū, qui colunt miner-
vam, cuius deæ proprie festus dies est quinquatrus, mense mar-
tio. aliter minusculæ quinquatrus appellantur idūs iuniae.

Martius mensis initium anni fuit & in latio post romanam
conditam, eo quia gens erat bellicosissima, cuius rei testimoniu-
mum est, quod posteriores menses, qui annum finiunt, à numero ap-
pellati, ultimum habent decembrem. Martias calendas ma-
tronæ celebrabāt, q; eo die iunonis lucinæ ædes coli cœpta sit.

Maijs idibus mercatorum dies festus erat, quod eo die mer-
curij ædes esset dedicata. Mesijs lingua osc̄a, mensis maius.
osc̄i enim à regione à panīa, que est osc̄os, uocati sunt. Ma-
ius mensis in compluribus ciuitatibus latinis, ante urbem condi-
tam fuisse uidetur, qua ex causa utrum à maioribus, ut iuni-
us à iunioribus dictus sit, an à maia, quod Mercurio filio eius
res diuinæ fiane solennes, an quod ipsi deæ in multis latinis
ciuitatibus sacrificia siebant ipso mente. Malleos
genus calceorum aut̄ esse, quibus reges albanorum primi, de-
inde patrūj usi sunt. M. Cato originum libro VII qui magi-
stratum curulem copisset calces malleos allucinatoꝝ. ceteri pe-
rones. Item Titinnius in seciana. Iam cum malleis te ostendisti,
quos tibiatis in calces. quos putant à mullando. idest suendo
dictos. Malleoli uocantur non solum parui mallei, Sed etiā
qui ad incendium faciendum aptantur. uidelicet ad similitudi-
nem priorum dicti. Mollestras dicebant pelles ouiles, qui-
bus ḡtæas extergebant. Malta dicitur à græcis pix cum ce-
ra mixta. Mæstas à magnitudine dicta. Mas dimi-
niue facit masculus. Masculina & feminina uocabula dici
melius est secundum græcorum quoq; consuetudinem, qui non
d̄p̄r̄va. Mædrum genus pictura dictum est à
similitudine flexus anis qui appellatur mændrus. Mæta
tribus à quodam astro sic appellatur. Mansuetum edacē
à mandendo scilicet. Mox paulopost. mox est institutum
patrium pertinens maxime ad religiones, cærimoniasq; anti-
quorum. Morbosum hominem, morbo aliquo affectum.

Mortuus ab emerita uita dictus. Moracitas nuces, Titi-
nus duras esse ait, unde fit diminutiu[m] moracillum. Mo-
do cum per correptum o[ste] dicitur, significat tempus ut modo ue-
ni, & ponitur pro tentum ut tace modo, quod si produc[t]a poste-
riore syllaba enuntiatur, datiuus uel ablatiuus est casus ab eo,
& est modus. Modo quodam idest ratione. à modo dicuntur
omnia ista, cōmoditas cōmodus cōmodat a cōmodat modice
modestia, moderatio, modificatio. Masculino genere parēt
appellabāt antiqui etiā matrem. Malo cruce masculino ge-
nere cū dixit Græchus in oratione que est ī P. pōpiliū po-
steriorem, tā representauit antiquā consuetudinē, q; hāc fron-
tem atq; hūc stirpem, idem antiqui dixerūt, & rursus hāc lu-
pū. hāc metu. Itē cū idē ī Pōpiliū & matronas ait, & exem-
pli iſtūto dignus fuit q; malo cruce periret. Manū & mē-
tū prouerbii est ex græco duciū, qd est τοντα μεταγνωλι-
νος, καὶ γραος ἀν που. chalcā tem uites serentem qdā augurū
ciuius præteriens, dixit errare. nō enī eiſas esse nouū uinū

Moles pro magna uide ferē poni solet sed moliri, & mol-
tiones à mouendo certū est dici. mulaber vulcanus à mo-
liendo scilicet ferro dictus. mulcere enī moliri siue lenire est

Pact. quid me obtutu terres mulcer laudibus. Magister cre-
reger, & temperare est. Magisteria dicuntur ī omnibus re-
bus q; magis ceteris possunt, ut magisteriū equitū. Mutare
loqui Ennius in thelepho, palā mutare plebeio piaculum est.

Mediocriculus ipse q; supra posuit cū ait ridibundū magi-
stratū pauculos homines mediocriculum exercitū obuiā ducā.

Mutinitini facellū fuit romæ, cui mulieres uelatæ togis præ-
textatis solebat sacrificare. Mæniana appellata sunt à mo-
nio cōfōre, q; primus in foro ultra colūnas tigna proiecat, quo
ampliarentur superiora spectacula. Mænia muri, & alia
muniendæ urbis gratia facta, ut Actius ī helenib[us], signa exē-
plo canere ac tela ob munia offerre ī perat. significat etiā offi-
cia. Plau. ī neruolaya prohibent, q; munia alia, unde ego sun-
gor ī ea, quasi munia idest officia. Mæne singulariter di-
xit Ennius, apud emporium ī campo hostium per mæne.

Metelli dicuntur ī lege militari quasi mercenarij. Actius ana-
liū X X V I I Calones, familiq; metelliq; cæciliæ & q; a quo
genere hominum cæciliæ familiæ cognomen putatur dictum.

Mussare murmurare. ennius ī occulte mussabāt. uulgo ue-
ro pro tricere dicitur, ut idem ennius, non decet mussare bonos.

Mutia prata trans tyberim dicta à mutio, cui à populo da-
ta fuerant pro eo q; Porſenam tuſcorum regem sua constantia
ab urbe dimonit. Mugionia porta romæ dicta est à Mugio
quodam qui eidem tuenda præfuit. Muginari est mugari,
& quasi tarde conari. Minutus porta appellata est, eo quod
proxima esset scello minutij. Mustriola est machinula ex
regulis in qua calceus nouus fuitur. Afranius Mustriolam ī
dēces ī pingim tibi. Mioparo genus naujij ex duobus dis-
similibus formatum. Nam & indion & paron per se sunt.

Medius fidius compositum uidetur & significare tous fili-
um idest herculem, q; iouem græcē l̄is d̄os, & nos iouem
ac fidium pro filio, q; s̄epe ante a pro L. litera d. utebantur. q;
dam existimat iusurandum esse per diui fidem, quidam p
diurni temporis, idest dici fidem. Mortem obijisse ea consue-
tudine dicitur, qua dixerunt antiqui ob romā legiones ductas,

& ob troiam duxit exercitum pro ad. similiter q; nadimonium
obiisse. idest ad nadimonium iſſe, & obuiam ad uiam.

Membrum absidi mortuo dicebatur, cum digitus eius deci-
debat, ad quod fernatū in ista fieret reliquo corpore cōbusto.

Monodos appellatus est prusie filius qui unum os habuit

dentium loco. similiter habuit & pyrrhus rex epirotarum.

Minotaui effigies inter signa militaria est, quo non minus
occulta esse debent consilia ducum, quam fuit domicilium eius

Labyrinthus. minotaurus putatur esse genitus cum pasiphæ-

Minois regis uxor dicitur concubuisse cum tauro, sed affir-
mant aliij taurum fuisse nomē adulteri. Magnificissima di-
cebant antiqui pro magnificissima re enim uera magnifi-
cens dici non potest. unde magnificissima uidetur deduci.

Multifacere dicitur sicut magnificere & paruſificare. Cato

neq; fidem, neq; iusurandum, neq; pudicitia multifacit, q; me-
rito ab usu recessit, quia quantitas numero estimatur, nec defi-
derat multitudinem. Multifariam dixerunt antiqui quod

uidelicet ī multis locis fari poterat, idest dici. Maior tempore
dicunt martem. Mamers mamertis facit, id est lingua o-
sc̄a Mars martis, unde & in sicalia. Mamertini appellati,

qui Messanē habitant, Nam cum de toto Samio grauis inci-
disset pestilentia, Abstemius Metius eius gentis princeps con-
uocata ciuium suorum concione exposuit si uidisse in quiete

præcipientem apollinem, ut si uellent eo malo liberari, uer-
scrum uouerent, idest que cuncte uere proximo nata essent,

immolatueros sibi, quo facto levatis, post annum uigis-
tum deinde eiusdem generis incessit pestilentia. Rursus

itq;

Itaq; consultus apollo respondit non esse persolutum ab ijs notū, qđ homines immolati non essent, quos si expulissent, certe fore, ut ea clade liberarentur, Itaq; ij iussi patria decedere, cum in parte ea confidissent, quæ truromunitana dicitur, forte errantibus messanensis auxilio uenerunt ultro eo: qz tum eorum ut gratiam referrent, & in suum corpus communio- nemqz a gyrorum inuitarunt eos, & nomen accepunt unum, ut dicerentur mamertini, quod coniectis in sortem duodecim deo rum nominibus māmers sicut exierat, qui liqua os corum mars significatur, cuius historiæ author est Alphius lib. primo belli carthaginensis. Minuebatur populo luctus ædis dedicatio ne, cum à censoribus lustrum condebatur, cum uotum publice suscepimus soluebatur. Priuatis autem cum liberi nascerentur, cum honos in familia ueniret, cum pater aut liberi, aut uir, aut frater ab hoste capti domū redirent, cum puella disponfaretur, cum propinquior quis cognatione, quam is, qui lugeretur, natus esset, cum in astro Cereris constitisset. Mosaicus Cato pro paruis moribus dixit. Mente apud dicitur, cum mens ex hominis potestate abiit, & idem demens, qui de sua mente defecrit, & amens, qui à mente abierit. Mortuæ pecudis corio calceos, aut soleas fieri flaminibus nefas habebatur, quoniam sua morte extincta omnia funesta extimabantur. Me pro me hi dicebant antiqui, ut Ennius cum ait libro secundo, si quid me fuerit humanitus ut teneatis &c. Lucilius ad te redeo, ut que res me impendet agitur. Mallunium datum in cōmentariū sacrorum significat manum qui lauet. à quo mallunia dicuntur quibus manus sunt laute, perinde ut pellunia quibus pedes. Malevoli Mercurij signum, id est statuam appellabant, ideo quod in nullius taberna spectabat. Mendicūm dī a verrus putat à mēte eius, quam fessellerit fortuna, uel quod precatur quenq; ut uitæ sua medeatur cibo. Mæson persona comica appellatur, aut coi, aut nautæ, aut eius generis, dici ab inventore eius Mæson comedo ait aristophanes grammaticus. Monile dictum est ornatus muliebris, qualem habuisse eriphyl lam fabulæ ferunt, ex eo etiam equis perpendens a collo orna mentum monile appellatur. Molucrum non solum quo ro te uertuntur dicitur, id quod graci μίλυποι appellant. Sed etiam tumor uentrī, qui etiam uirginibus solet eueniēre, cuius meminit Afranius in uirgine, fermi uirginū tamquam grauidae mulieri crescit uterus, molucrum uocatur, transit sine doloribus. Cloatus, etiam in libris factorum. Molucrum aiunt es se lignum quoddam quadratum, ubi immolatur. Idem ælius in explanatione carminum saliarum eodem nomine appella ri ait, qđ sub mola supponatur. Aurelius opilius appellat ubi molatur. Mola etiam uocatur far tostum & sale sparsum, qđ eo molito hostiæ asperguntur. molas auias inepit quidam dicuntur. Manius agrym nemorensem dianæ consecravit, à quo multi & clari uiri orti sunt, et per multos annos fuerunt, unde prouerbium multi manij aricie. asinius capito longe alter sentit. ait turpes & deformes significari, quia maniæ dicuntur deformes personæ, & aricie genus panis fieri, quod manici appellantur. Metonymia est tropos cum ab eo quod continet significatur id, quod continetur, aut superiori sermone & inferiori superiore, quæ continet quod continetur. ut ennius cum ait a fricta terribili tremuit horrida terra tumultu, ab eo qđ continetur id continet, ut cum dicitur epota amphora uini. à superiore inferior, ut ennius cum magno strepitu uolcanus uenit uegerat rem. ab inferiore superior, ut peruersa animo ui num deus, qui multo est maximus. Milium quidam putant cepisse nomen à maxima numerorum summa, quæ est mille, quod alijs græce stirpi iudicant esse, cum id illi μίλυποι uocent tam hercules, quam panicum meminit.

Minora

templa sunt ab auguribus cum locis aliquatribulis, aut linteis se piuntur, ne uno amplius hostio pateant, certis uerbis definita. Itaq; templum est locus, ita effatus, aut ita se patus, ut ea una parte pateat, angulūq; ad syxus habeat ad terram. Mortis causa stipulatio existimat fieri, ut ait antistius labeo, quæ ita sit ut morte promissoris confirmetur, aut (ut quidā dixerunt) cuius stipulationis mors fuit causa. Mars pedis sine r litera māspedis imprecatio, solita uallum, quid significet messala quidem augur in explanatione auguorū reperi se non potuisse ait. Magnos ludos romanos ludos appellabant quos in honorem Iouis quem principem deorū putabant faciebant. meliorē dicere dicebant. Matrem matutam antiqui ob beatitudinem appellabant. & Maturum idoneū usui & mane principium dicunt, & inferi dij manes, ut suppliciter appellati bono essent, & in carmine saliari cerus manus intelligitur creator bonus. minutum & minuere ex græco μίληρον dictum uideri potest. minores & maiores inter cognomina fœminarum ponī solebant. minam elius uocitatem ait mammam alteram lacte deficientem, quasi minorem factam. minurritones appellantur uium minorum cantus. minyæ dicti arguantæ, quod pleriq; eorum ex filiis minyæ fuerant orti. minutia porta Romæ est dicta ab a minutij, quem deum putabant. munorem delum putoles esse dixerunt, quod delos aliquando maximum emporium fuerit totius orbis terrarum, cui succedit postea putoleum, quod municipium græcum antea dicearchia uocitatum est. unde Lucilius, Inde dicearchum populos, delumq; munorem. militem Aelius à mollitia per antiphrasim dictum putat. eo quod nihil molle, sed potius aspernum quid gerat, sic ludum dicimus in quo minime luditur. mēnerrimus pro minimo dixerunt. miniscitur pro reminiscitur antiquitus dicebatur. minera dicta quod bene moneat, Hac enim pagani pro sapientia ponebant. Cornificius uero quod fingatur, pingaturq; minitans armis eandem dictam putant. minime gentium dicebant, pro eo quod est omnium gentium iudicio minime esse faciendum. miluina genus tibiæ acutissimi soni. miracula, quæ nunc digna admiratione dicimus antiqui in rebus turpibus utebantur. mirior dicebant comparatum à miro. Titinnius. mirior inquam tibi uideor. miscelliones appellantur, qui non certæ sunt sententiæ, sed uariorum, misforūq; iudiciorum sunt. misenum promontorium à miseno tibiane Aeneæ ibi se puto est appellatum. Misératur is q; conqueritur aliena incommoda. Misératur is qui miserum sublenat. Misérat me eadē forma dicitur qua piget paenitentia detinet. Mirachidion primæ adolescentiæ. Metus fœminino genere dicebant. Ennius, uiuam an meriar nulla in me est metus. Metri casta dicitur, quod metis diriguntur. Meddix apud oscos nomen magistratus est. Ennius. Summus ibi capitulū meddix occiditur alter. Meditrinalia dicta hac de causa, Mos erat latinis populis, qđ die quis primum gustaret mustum diceret omnis gratia uetus nouum uinum bibo, ueteri nouo morbo medeor. A quibus uerbis etiā Meditrinalia de nomine ceptum, eiusq; sacra meditrinalia dicta sunt. Medioxum mediocre. Medullitus ex intus medullis. Meditullum dicitur non medium terræ, sed procul à mari, quasi meditullum, ab eo quod est tellus. Medibile medicabile. Mercndam antiqui dicebant pro prandio quod scilicet medio die cuperetur. Mediterream melius quam mediterraneam Sisenna dicit putat. Mergæ fercale quibus aerui frugum frūt, dictæ à uolucribus mergis, quia ut illi se in aquam mergunt, dum pisces persequuntur, sic menses eas in fruges demergunt, ut eleuare possint manipulos. Mercurius à meribus est dictus. Hunc etenim negotiorum omnium estimabant esse deum. Merum antiqui dicebant sō-

lum. unde et auis merula nomen accēpit quod solinagi ē, et
solitaria pascitur, ac nunc merum purum appellamus. Mer-
cedonias dixerunt à mercede soluendo. Medialem appella-
bant hostiam atram quam meridie immolabant. Merceditum
mercanarium, quod mercede se tueatur. Mertat pro mer-
sat dicebant. Melicæ gallinæ, quod in media id genus avium
corporis amplissimi fiat littera pro d substituta. Melos insu-
la dicta est d melo, qui ex phoenice ad eandem fuerat profe-
ctus. Melo nomine alio nilus vocatur. Melis hastæ d ligno
mali dicta. Melibœa purpura à nomine insulæ, in qua tingi-
tur est dicta. Melanorophi genus avium, quæ latine vocantur
atricapillæ, eo quod summa earum capita nigra sunt. Memo-
rare significat nunc dicere, nunc memoria mandare. Mendi-
cum dicit putare uelum quod in prora ponitur. Mentum di-
cebant quod nos commentum. Memoriosus memoriosior et me-
moriosus et memoriosissime facit. Mensa frugibusq; iurato si-
gnificat per mensam, et fruges. Megalesia ludos matris ma-
gnae appellabant. Mesanulum teli missilis genus. Meatus à
meando dictus. Meastor et mehercules iusserandum erat
quasi diceretur. ita me astor, ita me hercules, ut subaudiatur
innet.

SEXTI POMPEII FESTI. LIB. XII.

NAENIA est carmen quod in funere laudan-
di gratia cantatur ad tibiam. Sunt qui eo
uerbo finem significati putant. Quidam
uolunt næniā ideo dici quod uocis simili-
or querimoniæ fluenti sit. Quidam autem
næniæ ductum nomen ab extremi intesti-
ni uocabulo. Græci enim ritor extremum dicunt sive qd
chordarum ultima vīta dicitur extremam cantionis uo-
cem næniā appellarunt. Nænia deæ facillum extra por-
tam uiminalem fuerat dedicatum. Nahali corona solet dona-
ri qui primus in hostium nauem armatus transflerit. Nesfren-
des arietes dixerunt, quod dentibus frendere non possint. Alij
dicunt ne frendes infantes esse non dum frenentes. id est fren-
gentes. Luius. Quem ego ne frendem aliui lacte am immulgens
opem. Sunt qui ne frendes testiculos dici potest, quos lannu-
ni appellant nebrundines, græci nephrys prænestini nefro-
nes. Nemora significant sylvas amoenas. Nemut, nisi etiam
uel nempe. Neminiis genitio casu Cato usus est, cum dixit.
Sunt multi corde, quos non misceret neminiis. Nec datus pro-
prie dicitur qui sine uulnere interfecitus est, ut ueneno, aut fa-
me. Negabundum pro negante dixerunt. Neutquam pro
nullo modo. Nepotes luxuriosæ homines uitæ appellati quod
non magis his rei suæ familiaris cura est, quam in his quibus
pater, annisq; uiuunt. Nepos compositum ab eo quod natus post
sit patri, quam filius. Nefasti dies in litera notantur. Nepa-
afrorum lingua sydus, quod cancer appellatur, uel ut quidam
uolunt scorpius. Plau. Dabo me ad parietem imitabor nepam.
Nepus pro non purus. Nautea herba granis nigris, qua coria
rij utuntur, a' naue ductum nomen, quia rātix facit per
mutationem t in s. Natio genus hominum, qui non aliunde
uenerunt, sed ibi nati sunt in pecoribus quoq; bonus prouentus
fœtura bona natio dicitur. Natiornum familia è troianis di-
citur oriunda. Natinatio dicebatur negotiatio, et natinatores
ex eo seditioni. Nauscit cum granum fabæ se nasendi gratia
aperit, quod fit non dissimile nauis formæ. Nudiustertius cō-
positum ex nunc et die tertio. Nuptiam à græco dictam, illi
enim nuptiam appellant rūmpur. Nuculas prænestinos
appellabant, quod inclusi à Poenis casilini famem nucibus su-

flentarunt, uel quod in eorum regiō plurima nux minuta na-
scitur. Numus ex græco numisinate nascitur. Nuntius et res
ipsa et persona dicitur. Nuper quasi nouier tanquam dici-
mus nouissime. Numen quasi natus dei ac potestas. Numi-
das dicimus, quos græc nomadas, sive quod id genus hominū
pecoribus negotiatur, sive quod herbis ut pecora aluntur. Ni-
mella genus uiculi quo quadrupedes deligantur. Nubes fla-
gitantur nuptis, et iacuntur pueris, ut nouæ nuptæ intranti
domum noui mariti secundum fiat auspicium. Numæ Pom-
pili in ianiculo est se pulchrum. Non nuncum et teruncum
dicitur, quod nouem unciarum sit, sive trium. Nomen dictum
quasi nouimen, quod nouitiam facit. Noctua à tempore no-
ctis dicta, quo canit uel uolat. Noneolæ uocantur papillæ quæ
ex fauibus capryrum dependent. Noctilugim. Lucilius di-
xit, cum obscenum significat. Nihil quod nec hili quidē est.
Nouerat dicitur, quam quis sublati liberis nouam uxorem du-
cit, accersenda familiæ gratia. Noualis ager noua relictus
sementi. Naram græcas aquarum dicunt humile et con-
catum, quod uulgo uocant stylum barbatum, unde nani pom-
liones appellantur. Necem à græco dicitur certum est.
vñpōr enim mortuum dicunt græci. Ninem interpretatur nouum
ex græco, quod illi dicunt rīor. Nequinates narnienses.
Negotium quod non sit otium. Nauos à celerritate nauis dic-
mus. Nouendiales feria à numero dierum sunt dictæ. Na-
nalis porta à uincia nauium dicta. Nemo compositum ui-
detur ex ne et homo, quod confirmatur magis, quia in perso-
na semper ponitur, nec plur aliter formari solet, qui a intelligi-
tur pro nullo. Nemo nec homo. Nec unquem, nec unquam
quenquam. Nequalia determinata. Nequinunt pro neque-
unt. uel solimum ferrunt pro solent et ferunt dicabant anti-
qui. Luius in odysea. partim erant, neq; nunc nequinunt nūc
græcam redire. Nequeunt non eunt. Necerim, nec eū.
Nequitur, et nequitur pro non posse dicebant, ut paciuus cū
ait. sed cum contendit nequitum, ut clam tendenda est plaga.
Plau. in satyrione. Retrahi nequitur quoquo progressa est se-
mel. et Cato originum libro primo, fana in eo loco complurima
fuere. ea exauguravit prius quod termino fanum fuit, id neq;
tum exaugurari. Necessarium ait esse O pilius Aurelius in
quo nō sit cessandum, aut sine quo uiu non possit, aut sine quo
non bene uiuatur, aut quod non potest prohiberi quin fiat.
Necessarij sunt ut Gallus cælius ait, qui aut cognati, aut affi-
nes sunt, in quos necessaria officia conferuntur, præter cæteros.
Nec coniunctionem grammatici ferè dicunt esse disiunctuam,
ut nec legit, nec scribit, cum si diligenter inspiciat, ut fecit Asi-
nius Capito, intelligi possit eam positam cē ab antiquis pro nō
et ut in xij. est, afferuntur nec sit. Item si aderat fiero quod
nec manifestum erit, et apud Plautum in Phasiane, nec re-
ste si illi dixeris, et turpilum in demetrio. Nec recte dici mibi
iandum audio. Nectere ligare significat, ut est apud plu-
rimos authores frequēs, quin etiam in commentario sacrorum
usurpatur hoc modo, pontifex minor è stramentis naturas ne-
clito, id est funiculos facito, quibus sues adnectantur. Nectar
græce significat deorum potionem, unde Virgi. ait, Stypant et
dulci distendunt nectare cællas. Item Lucre. libro. ij. Et nar-
do fiorem nectar qui floribus habet. Non pridem, et que et
recte, et frequenter dicitur, ac iam pridem, quam pridem. Ne-
quam aurum est auris quod uis uehementius ambiat hoc uer-
su. Lucilius significare ait asinus capito nequam eē aurum qd
aures lœdat, uel pondere in aurum, cum mollissima pars in-
ciditur, uel ex auro intelligi pecuniam cuius respectu et nimis
cupiditate hoīes ad peccandum adducuntur. Nequam frustra-
nequam, qui ne tanti quidem quod habetur minimi. Nec nu-

Officiale aquam in fauces ad sorbendum dare. Officulares co-
lorum infectores. O xime oxyssime. O enigenos uno geni-
tos. O estrum furor græco vocabulo. O men uelut oremen,
quod fit ore augurium, quod non auribus, alio'ue modo fit.
O uem masculino genere dixerunt, ut ouibus duobus non dua-
bus. Ouantes letentes ab eo clamore, quem faciunt redeun-
tes ex pugna uictores milites geminata o litera. Oualis coro-
na est myrtle quam habebant qui ouantes introibant, cum bel-
la non erant inducta aut sine sanguine confecta. O buarica-
tor dicebatur qui cipiā occurrebat quo minus id rectum iter
conficeret. O sentina tribus ab osente flumio dicta. O so-
rem dixerunt, qui aliquem odisset. Ollic illuc. O biurgat-
io post turpe factum castigatio. Monito uero est ante commis-
sum. Obrectator est qui facit quid contra recte tractantem.
Obmanens pro diu manens, ut permanens. O frangi terra
dicitur, cum iterum transuerso sulco aratur. Optimatus sunt,
ut decurionatus, siue pontificatus dicitur. O pigeam Iuno-
nem matronam celebant, quod ferre eam opem in partu labo-
rabitus credebant. O leum stercus humanum. Verrani-
us, sacerdos uala in sacrario Martiali fecit oletum. Oppidum
dictum est, quod opem præbet. Orcus ab urgendo dictus
ad mortem, et eni pro g frequenter ponebant antiqui. Octa-
ue porticus due appellantur, quarum alteram theatro Mar-
telli propriorem octauia soror augusti fecit, alteram theatro po-
peij proximum Cn. octauius Cn. filius qui fuit ædilis curulis.
Pr. Con. Dece uir sacris faciendis, triu' phaut'q; de rege pse na-
uali triumpho, quam combustam reficiendam curauit Caesar
augustus. O gygia moenia actinus in diomede significat the-
bas, quia eam urbem ogygus condidisse fertur. O actio op-
portunitas temporis casu quodam prouenientis est. Octauius
interitus uel solis, quando decedit a superis infra terras, quo
vocabulo Ennius pro occasione est usus libro secundo. hic occa-
sus datus est horatu indus saltu. Item libro quinto iniicit in-
titutus tenet octauius iuuat res. Item libro octauio, aut octauius
nisi tempus ue audere repressit. Octauium à necato distingui
quidam, quod alterum à cædido atq; ictu fieri dicunt, alterū
sine iactu. Itaq; in Numa pompili legibus scriptum est, si homi-
nem fulminibus occisit, ne supra genua tollito, et alibi homo si
fulmine occisus est ei iusta nulla fieri oportet. Octobr equus
appellatur, qui in campo martio mense octobri immolatur quo
tannis marti bigarum uictricum dexterius, de cuius capite non
leuis contentio solebat esse inter suburanenses, et sacrauienses,
ut q; in regie parte illi ad terrim mammam adfigerent, eius
demq; cauda tanta celeritate perfertur in regiam, ut ex ea san-
guis distillet in focum, participande rei diuine gratia, quas ho-
stas hic quidam Marti Bellico deo sacrari dicunt, non ut nul-
gu putat, quia uelut supplicium de eo sumatur, quod romani
ilio sunt oriudi, et troiani ita effigie equi sunt capti. Multis au-
tem gētibus equum hostiarum numero haberi, testimonio sunt
læcæmonij, qui in monte Taygeto equum uentis immolant,
ibidēq; adolescent, ut eorum statu cenis eius per finitimos, quam
latissime deferatur, et Salentini, apud quos membrane
Ioni dicitur iuuus cōjicetur in ignē, et Rhodij, q; quotannis qua-
drigas soli consecratas in mare iacent, quod is tali curriculo
fuerit circumuehi mundum. F R A G. O cædamus
Plau. ponit pro contra cædamus. cum plurimæ aliæ præposi-
tiones familiariores huic uerbo sint. Oarent sint antiqui di-
cubane, quod nunc conuictum fecerint dicamus, quod id clare,
et cum quodam canore sit ut procul exaudiri possit, quod tur-
pe habetur, quia non sine causa fieri putatur inde cantilenam
dic, quia illam non cantus inuiditatem puto. Ocrem anti-
quit ut Acteius Philologus in libro glossatorum refert mon-

tem confragosum uocabant, ut apud Luium, Sed qui sunt ij, q;
ascendunt altum ocrim, et celso ocris, arnaq; putria, et ma-
remagnum? Nanq; tanari celos ocreis, et aut ut quem Chiro
in Pelio docuit oriundi fortissime etiam ocreæ sint dictæ inæqua
liter tuberatæ. Occare, et occasionem Verrius putat dictu
ab occendo, et cedant grandes globos terra, cu Cicero uenit
flissime dicit ab occendo fruges tactas. Ocyus et oxyssi-
me positum latinum non habent, sed ab eo uenient, quod est
in græco ωνις. Ocyus secundæ collationis, et deinde ter-
tiae oxyssime frequentata sunt. alijs dicta à nostris, et tracta
ex græco, idest ωντος cuius prima significatio de sua pro-
cedere in comparationem debet, apud nos non est. tertie uero
collationis, cuius maiora exempla sunt. author est Plautus
F R A G. O cymum græcum, et à celeritate nascendi est
dictum. Orata genus pisces appellatur à colore auri, quod
ruschia orum dicebant, ut auriculas oriculas, utq; sericum que
dam prædiuitem, quod duobus annulis aureis, et grandibus
uterentur oratum dicunt esse appellatum. Orae extremæ par-
tes terrarum, id est maritimæ dicuntur, unde et uimento-
rū extremæ partes, quæ qđe et primæ, oraē dīc possunt. Cæ-
lius in ethirione usus est pro initio rei, cum ait, oram reperire
nullam, quam ex pediam, queo. Orae freni quo ori inse-
runtur dīchi. Titinius in Setitia, et si trahit tantum gudebit
sibi permitti oreæ. Cælius in Ariolo Depyandi autem Leonis
obdas oreas. Cato originum libro tertio, equos respondit oreas
mibi, inde tibi capi flagellum. Trebelius pro se apud populum
equus, qui mibi sub fæminibus occisus erat oreas detraho in-
spectante. Luci. Sertinius. Oreos liber. pater et oreades nymphæ
appellantur, quod in montibus frequenter apparene.
Ordinarum hominem Opius ait dia, solutum scurrum et
improbum, qui assidue in litibus moraretur, ob eamq; causam
in ordine staret adeuentum prætorem. at Aelius Stilo qui mi-
nime ordine uiueret in ea oratione, quam scribit de suis uirtu-
tibus contra Thermum, Quid mibi fieret si non ego stipendia
in ordine omnia ordinarius meruisse semper. Sunt quidem
qui manipularem quia in simi ordinis sit ap-
pellatum credant ordinarium. Ornatus dicitur et qui bo-
nis artibus instructus, et honores adepns à populo, et bene
aptus, ut miles, aut gladiator, et acturus fabulas, atq; etiam or-
natus dicitur cultus ipse quo quis ornatur, ut cum dicimus ali-
quem tragicum uel comicum ornatum prodire. Orestiades nymphæ
montium cultrices. Ordo sacerdotum æstimatur deo-
rum F R A G. maximus quisq; maximus uidetur
rex, deinde Dialis, post hunc Martialis, Quarto loco Quiri-
nalis, quinto Pontifex maximus, Ita quod in conuicijs solus rex
supra omnes accipiat. Sed Dialis supra martialem et supra
Quirinalem. Martialis supra proximum, omnes inde supra
Pontificem rex, quia potentissimus. Dialis quia uniuersi mun-
di sacerdos qui appellatur diuini. Martialis quod conditor ac
urbis parens Mars. Quirinalis socio imperij romani ascito
Quirino. pont. maximus quod iudex atque arbiter habetur
rerum diuinarum humanarumq;. Ordini est principium
rei facere, unde et togæ uocantur exorditæ. Opacæ uocantur
umbrosa. Opalia dies festi quibus supplicatur, opis appelle-
lantur, quorum alter F R A G. Optatu quasi obtutu
à uerbo tuor et significat uideo. Optatum hostiam alijs opti-
mam appellant, eam quam ædilis trib. constitutis hostijs optat,
quam immolari uelit. Optima spolia dicuntur originem qui
dem trahentia ab ope saturni uxore, quod ipse
agrorum cultor habetur nominatus a satu tenen'q; falcam ef-
fingitur, quæ est insigne agricolæ. Itaq; illa quoq; cognomina-
tur constituta, et esse existimat terra. Ideoq; in regia colitur

F R A G. Optima lex **F R A G.** in
magistro populi faciendo, qui nulgo dictator appellatur, quam
plenissimum posset ius esse significabatur, ut fuit Manū v ale
rij Mar fabij, Volusiae gentis, qui primus magister à populo
creatus est, propter quam uero prouocatio ab eo magistratu ad
populum data est, que ante a non erat desitum est dicitur, ut opti
ma lege, ut pote immunito iure priorum magistrorum.

Originum libros quod inscripsit Cato non satis plenum titu
lum propositi sui uidetur amplexus, quando prægranant ea,
que sunt rerum gestarum populi romani. Optio est optatio,
sed in re militari Optio appellatur is, quem decurio, aut centu
rio optat sibi rerum priuatarym ministrum, quo facilius obeat
publica officia. Optio qui nunc dicitur antea appellabatur
accensus. Is adiutor dabatur centurioni à Tribuno militum, qui
ex eo tempore quem uelint centurionibus permisum est optare,
et nomen ex facto sortitus est. Plautus in asinaria, quando
me etiam uxorem, quam sauream seruum putes, circunduc
aufer, promitto tibi optionem sumito Leonidam. Obsidionē
potius dicendum esse quam ob sidium adiuuat nos testimonio
suo Eunius telamone, cum ait, Sabas natum ingenium Aia
cem cui obsidionem paras. Item alio loco, Hector quid haud ces
sat obsidionem obducere? Orare antiquos dixisse pro agere
testimonio sunt, quod et oratores et i qui nunc quidem legit
ti. Tunc uero oratores quod reipub. mandatas partes agebant.
Ennius quoque cum dixit libro primo annalium, facere ue
ro quod te cum precebus pater orat. oratores alijs dixerunt causa
rum actores, et legati qui reipu. mandata peragunt. Obsos
quos dicamus, ait Verrius opes à natura dictos, teste Ennio cu
dicat de muriis res gerit opes, adjicet etiam quod stuprum in
concessa libidinis obscena dicuntur ab eius gentis consuetudine
inducta, quod uerum esse non satis adduxit, cum apud antiquos
omnes, ferè obscena dicta sint que malis omnis habebā
tur, ut illa virgilij testis, ut superiorum authorum exemplare
ferre non sit necesse cum ait, harpyias, obscenas uolucres, et
obscenamq; famam. Ob præpositione antiquos usos esse pro
ad, testis est Ennius, cum ait libro quartodecimo omnes occisi oc
cisq; in nocte serena, id est acensi. et in Iphigenia, Acheron
ten obido, ut mortis thesauri obiacent. eiusdem autem generis
esse ait, offrere, occidit, occurrit. oblatus, obiectus mihi non fa
tis persuadet. Ob præpositio alijs ponitur pro circum, ut cu
diamus urbem obsideri ob signari, ob uallari, alijs i uicem præ
positionis, que est propter, si ob merita, ob superatos hostes,
unde ob sides pro obfides, qui ob fidem patriæ præstandam
dantur, alijs pro ad, ut Ennius ob rem noctu legione ducere
coepit. Ostentum quoq; nunc utimur interdum prodigiū uī
et quin participialiter quoq; dici solitum sit nec dubium facit
etiam C. Gracchus de legibus à se promulgatis, cum ait quod
unum nobis in ostentum ipsis aportatur in usum. Oci
suntur sepe occiduntur, sic C. Gracchus pro rostris in p. pop.
homines liberi nunc in oppido occiduntur. Oci sunt, ab odio
declinasse antiquos testis est C. Gracchus in ea que est de le
ge Minutia, cum ait, mirum siquid ijs iniuria fit semper eos
osi sunt, quod nunc quoque cum præpositione elatum freques
est quando dicimus: perosi. Ostentum ostentatum. Ostend
de, ostendam, ut pro multis alijs exemplis eius generis manife
stum est. Optionatus ut Pontificatus decurionatus dicitur,
ut Cato in ea quam habuit apud equites maiores seorsum atq;
diuersum pretium parauere bonis atque strenuis decuriona
tus, optionatus, hastas donaticas, aliosq; honores. Ostentus
sepe ostendit, gloriandi causa. Sed et participialiter id etiam
dici debet, et dictum est forminino genere. Oribus dua
bus multabantur apud antiquos, minoribus criminibus, ut in

majoribus autem bubus, nec ultra hunc numerum excedebat
multatio, que post aquam ære signata uti ciuitas coepit peco
raq; multitia, aut incursa corrum pebantur, unde etiam pecu
latus crimen usurpari cœptum est, facta est astimatio pecoralis
multæ, et boves centenii assibus, oues denis astimatae. Inde su
prema multa, id est maxima appellatur tria millia æris. Item
uices minoribus delictis. Ob os significat ad os item ut su
perioribus quoque exemplis testatus est. Obsonituere sepe
obsonauere. Cato in sua fatione de lege Orchia derogaretur, qui
antea obsonituere poste a centenis obsonituere significat autem
conuinari. Oliuittam antiqui dicebant, quando olea collige
batur, ut messim, quando frumenta, aut underam, quando
unas, quod uocabulum potius frequentari debebat, quam nul
lam eius significationis causam haberemus, quamvis quidam
oliuittatem eam dicant. Opidorum origine, optime refert Ci
cero libro i. de gloria, eamq; appellationem usurpatiōe appelle
latam esse existimat, quod ope darent adiiciens, ut immetitur
in eprias stoicorum. Oppidum quod ibi homines opes suas
conferunt. Oppidum dicitur et locus in circulo, unde quadri
gæ emittuntur. Oppido ualde multum ortum est autem hoc
uerbum ex sermone inter se confabulantium, quantum quisq;
frugum ficeret, ut que multitudo significaretur sepe responde
batur quantum uel oppido satis esset. Hinc in consuetudinem ue
nit, ut diceretur oppido pro ualde multum. Itaq; si qui in alijs
rebus eo utuntur, ut puta si qui dicunt oppido didic, spectauit,
ambulauit, errant quia nulli eorum subiecta potest uel quod sa
tis est. Orcum quem dicimus, ait Verrius ab antiquis ura
gum, quod etiam u literæ sonum pro effrebant, et per e li
tere formam usurpabat, sed nihil affert exemplorum, ut ita
esse credamus, nisi quod is deus nos maxime urgeat. Obmo
ueto pro admoueto apud antiquos dicebatur, ut alia que supra
relata sunt. Offendices ait esse Titus nodos quibus Apex re
tineatur, et remittatur. At Verrarius choriola existimat, que
sunt in loris apicis quibus apex retineatur, et remittatur, que
ab offendendo dicuntur, nam cum ad mentum prouentum sit,
offendimentum. Oluatum Antistius Labeo ait esse mensu
ra genus. Occultum offerre significat sub terram fere po
nere. Obiacuisse antea iacuisse. Offritias fallacias.

40 SEXTI POMPEII FESTI. LIB. XIX.

P Endere penas soluere significat, ab eo qd
ære graui cum ueterentur Romani penso eo
non numerato debitum soluebant, unde et
pensiones dictæ. Penetralia sunt pena
tium deorum sacrarias. Penicili spongæ lo
gæ propter similitudinem caudarum ap
pellatae. Penes enim uocabantur caudæ. Penetrare penitus
intrare. Pennatas, impennatasq; agnas in saliari carmine
spicata significat cum aristis, et alijs sine aristis agnas nouas
uolunt intelligi. Penora dicuntur res necessarie ad uictum
quotidianum, et locus earum penarius. Pentathlum antiquum
quinquartum dixerunt. Id autem genus exercitationis ex his
quinq; artibus constat, iactu disci, cursu, saltu, iaculatione, lu
ctatione. Pectenatum rectum dicitur à similitudine pectinis
in duas partes deuexum, ut testudinatum in quatror. Pige
re interdum pro tardari, interdum pro paenitere ponit solet.
Pangere, figere, unde plantæ pangit dicuntur, cum in terra de
mittuntur, inde etiam uersus pangit, uel figi in cera dicuntur.
Pegasides nusse dictæ sunt à fonte, quem pegasus ielu ungu
la fingitur aperiisse, ob quam causam et græce appellatae sunt
hippocrenæ. Pipatio clamor plorantis lingua oscorum.

Precidanea agna uocabatur, quæ ante alia cœdebat. Item porca, quæ Cereris stabatur ab eo qui mortuo iusta non fecisset, id est glebam non obiecisset, quia mos erat eis id facere prius quoniam fruges gustarent. Precias dicebant, quæ à flamini bus præmitibat, ut denuntiarent opificibus ut manus absurserent ab opere, ne si uidisset sacerdos facientem opus sacra poluerentur. Preiuraciones dicuntur facere iij, qui ante alios cū ceptis uerbis iurare, post quos in eadem uerba iurantes tantummodo dicunt idem in me. Pronurus nepotis uxoris. Prænestine dicta est quia a locus quo conditæ est, montibus prestat. Promissum capillum dicunt longum. Item barba promissa uelut porro missa. Pronosticam dicebant pronoscere. Promoxstra prodigia. Primordia principia. Pronulgari leges dicuntur, cum primum in uulnus eduntrur quasi pronulgari. Promulgo agi dicunt nautis, cum scaphæ ducant fune. Principalis cæstrorum porta nominatur, qd in eo loco est in quo principes ordines tendunt. Proenomibus fæminas esse appellatas testimonio sunt cæcilia et terratia, quæ ambæ cætæ solitæ sine appellari. pari modo lucia et titia. Primnesius palus, ad quem funus nauticus religator, quem alijs tonsillam dicunt. Procullunt, procumbunt. Proculum inter cognomina eum dicunt qui natus est peregrinante a patria procul. Proculos sunt qui credunt ideo dictos, quia patribus senibus, quasi procul progressis ætate nati sunt. Procapis progenies, quæ ab uno capite procedit. Procincta classis dicebatur, cū exeratus cinctus erat gibino cinctu confestim pergnatus. uetus enim fuit multitudinem hominum quæ nauium classem appellari. Proicit pro uocant citare enim uocare est. unde procerus, quæ in longum producta, quasi ex cera ob eius facilitatem. Proctum cum prima syllaba corripitur significat petitum. Linius, Matrem proctum plurimi uenerunt. Proctum dicebatur testamente, uelut procatu. i. provocatu. i. irritum, ac ruptu. Proceraria dicuntur, quo proceditur in muro. Aelius Proceraria adficiata esse extra portam. Artorius proceraria, quæ sunt ante castra, etiam qui non habent castra propugnacula, quibus pro castris utuntur ædificant. Proscopia, progenies, id est porro sparsis et quasi tactis liberis quia insipare significat iacere et desiccare. Prostium quod prosectorum projectum. Prosequium a prosequendo. Obsequium ab obsequendo dictu. Profetas meretrices Plautus appellat, quæ ante stabula sedent eadem et profibulæ. Prosententia, ac si diattur in sententia, ut pro rostris, id est in rostris. Prosumma genus nauium spectaculorum parvum. Proficit proposita. Priuor, Priuasq; antiqui dicebant pro singulis, ob quam causam, et priuata dicuntur, quæ unius cuiuscumque sunt. hinc et priuilegiu et priuatus. dicimus tamen et priuatum, cui quid est ademptum. Priuatus dictus, qd ante, quam mater secundo nuberet est progenitus. pri enim antiqui dixerunt pro pte. Praelucratores a preter grediendo sunt uocati. Prisci latini propriæ appellati sunt hi, qui prius, quam condere uita romam fuerunt. Priscus Tarquinius est dictus, qui a prius fuit, quam in superbis Tarquinii. Pristnum ab eo uenit, qd est prius pari modo et prior. Proletarium capite censum, dictum, qd ex his cuitus constat, quasi proles progenie, Idem et proletarii. Proctares sæpe prolicere, id est producere. Prologum principium proloqui. Pacuus, Quid est nam me exanimasti prologo tuo. Pro lugere dicuntur, qui solito diutius lugent. Praeliales dies appellantur, quibus fas est hostem bello lassere. erant enim, quædam feriae publicæ, quibus nefas fuit id facere. Prouinciae

appellantur, quod popu Ro. eas prouicit. id est ante uicit. Protinam protinus. Teren. Protinam coniçiam metu pedes, Pruina dicta, quod fructus, ac uirgulta perurat. Prugnum prounum. Propages progenies a propagando, ut faciunt rustici cum uitem uetulum superminunt, ut ex ea una plures faciant. Propetrare mandare, quod perficiatur nam im petra re est exorare et perpetrare perficere. Propodium dicebat cum maledictione nudare turpitudinem uolebant, quasi porro perdendam. quidam propodium putant dici, a quo pudor et pudicitia procal sint. Primigenius sulcus dicitur, qui in condenda noua urbe teuro et uacca designationis causa imprimitur. Parilibus Romulus urbem condidit, quem diem festum precipue habebant minores. Prætexta pulla nulli alijs licet bat ut, quam ei qui funus faciebat. Pilæ et effigies viriles et mulieres ex lana compitibus suspendebantur in compitis, quod hunc diem festum esse deorum inferiorum, quos uocat lares putarent, quibus tot pilæ, quot capita seruorum tot effigies, quot essent liberi, ponebantur ut uiuis parcerent, et essent ijs pilis et simulachris contenti. Ploti appellantur, qui sunt planis præibus. unde et poeta Actius, quia umber sarsinas erat a pedum planicie initio plotus, postea Plautus est dictus. soleas quoq; dimidiatas, quibus utebantur in uenando, quo planius pedem ponerent, semiplotia appellabant. Porcas, quæ in agris sunt, ait Varro dici, qd porrigant frumentum. Ponci dicuntur nunc poeni, qui a phœnicis sint oriundi. Portunus, qui et palæmon a Romanis inter deos celebatur. Poncas pendere proprie dicitur, qui ob delictum pecuniam soluit, qui a penso are utebantur. Pullariam Plautus dixit Manum dextram. Procedere dicebant interdum pro suædere. interdum pro porro'cedere. Pertusum dolum dicitur cum uentre significat. Pollit pila ludit. Pelliulationem Catonem a' pellicando dixit. Preamiosa pecuniosa. Pascales ones Cato posuit pro pascales. Petreia uocabatur, que pompan præcedens in colonijs, aut municipijs imitabatur anum ebriam ab agri uito scilicet petris appellatam. Periculatus sum Caton est usus in dicendo. Parsi Catoidem dixit pro pepercere. Prædonulos vnonofigilios idem Cato posuit pro prædonibus. Preceum singulariter. Pulchralibus pro pulchris. Pugnitariolas leues pugnas identidem ipse dixit. Proædificatum dicitur, quod ex priuato loco processit in publicum solum. Prodidiisse tempus longæum fecisse. Punicum genus libi translatum a' pœnis id etiam appellabant probum, quia erat cæteris suauissimum. Pro significat in, ut pro rostris. pro æde. pro tribunali. Progenerum appellat auus neptis sue uirum. Proponitur etiam pro amplificando, ac palam faciendo. ut prodi, prouocat, protrahe, propelle. alijs pro priuadi facultate, ut in propudio prohibendo, quia utrumq; abnuit in his esse pudorem, potestatemq; altis aliud alio, ut pecunia pro prædio consule alijs pro admiratio, ut pro Iupiter. alijs pro ante ut pro ostio. alijs pro immittere ut promittere barbas, et capillum. Profundum, quod longe habet fundum. Profestus dies procul a religione numenis diuini. Profusus supra modum sumpusus. Tertius, Profundat perdat, pereat nihil ad me attinet. alijs abiectus iacens. Pacu. Profusus gematum murmuro. Plaudi appellantur canes, quorum aures langidae sunt, ac flaccide et latus uidentur patere. Plantæ semina olerum quod plantæ sunt. et appellantur etiam ex simili plantæ nostrorum pedum. Plantæ tabulae plantæ, ob quam causam plantæ appellantur, qui supra modum pedibus plantæ sunt. plebeium magistratum nemini capere licet nisi qui ex plebe sit. Plutei crates sunt corio crudo intentæ, quæ solebant opponi militibus opus facientibus, et appell

Labantur militares nunc etiam tabulae, quibus quid praesepiatur eodem nomine dicuntur. Plebeii aediles dissidente plebe a patribus sunt creati. Plexa colligata inde perplexa. plenus antiqui etiam sine præpositionibus dixerunt.

Ploxiuum capsam dixerunt. Pax dicta est a paxione. Penem caudam uocabant. unde et ostiam poranam cum cauda offam penitam dicebant. hinc et peniculos dicimus, quibus calciamenta tergentur, qui de caudarum extremitate sunt. Penis deniq; a pendendo uocata est. Propius sobrino mihi est consobrini mei filius et patris mei consobrinus. Portum frequenter maiores pro domo posuerunt. Patrocinia appellari cepta sunt, cum plebs distributa est inter patres, ut eorum opibus uita esset. Postea linea in agris dividendis ab oriente ad occasum spectat. Pontina tribus a pontia urbe est dicta. Papyria tribus a Papyrio uocata. Pupina tribus ab agro pupino. Popilla tribus a progenitrice traxit uocabulum. Propterea limites appellantur in agrorum mensuris qui ad orientem directi sunt. Pugio dictus est, quod eo punctum pugnatur. Præbiare media. Præmetum quod libationis causa ante præmetitur. Protelare longe propellere ex græco uide licet tuobi quod significat longe. Priuato sumptu se alebant milites romani pene ad id tempus, quo Roma est capta a gallis. Porci effigies inter militaria signa quintum locum obtinebat, quia confecto bello, inter quos pax fieret causa porci fœdus firmare solebant. Polimenta testiculi pororum dicuntur, nam castranunt a politione uestimentorum quod similiter, ut illa curantur. Prodit non solum in apertum exit significat, sed etiam porro it. Portenta rerum fieri dicuntur, cum solita corpora raro se ostendunt, ut cometæ, turbines, barathra, sereno celo facta tonitrua. Puls potissimum dabatur pullis in auspiciis, quia ex ea necesse erat aliquid decidere, quod triplum faceret, id est terripunium, pumire enim ferire est. bonum enim augurium esse putabant, si pulli per quos auspiciabantur, comedissent, præserunt, si eis edentibus aliquid ab ore deci disset. Sin autem omnino non edissent arbitrabantur periculum imminentem. Pedestria auspicia nominabantur, quæ dabantur a vulpe lupo serpente equo, ceterisq; animalibus quadrupedibus. Pessibera auspicia esse dicebant, cum cor in extis, aut caput in tecmore non fuisset. Præpetes aues dicuntur, quæ se ante auspiciantem ferunt. nam præpetere dicebant pro anteire. Pecunia sacrificium fieri dicebatur, cum fruges, fructusq; offerebantur, quia ex his rebus constat, quam nunc pecuniam dicimus. Pollubrum peluum has quod nos peluum uocamus. Patres senatores ideo apellati sunt, quia agrotum partes attribuebant tenuioribus, ac si liberis proprijs. Pecunum Cato dixit genitium pluralem ab eo quod est pecunia lauum aqua pura lauum. Pura uestimenta sacerdotes ad sacrificium habebant, id est non obsita, non fulgorita, non funesta, non maculata habentia. Procalato prouocato.

Præferialum has æneum sine ansa patens summum, uelut pelvis, quo ad sacrificia utebantur. Patella uasa picata parua sacrificiis faciendis apta. Panties frus uentris. Perimit adimitt tollit, unde et perem puer interfictus. Procinclum classem, id est paratam ad bellum militum multitudinem diali flaminis uidere non licuit. Prosimurium pontificale pomorum ubi pontifices auspiciabantur. dictum autem pomorum, quas si promurum, id est proximum muro. Penis uocabatur locus in æde ueste intimus. Proculiunt promittunt. Properam celerem, strenuamq; significat. Præcidere antecedere, id est ante immolare. Pube præsente est populo præsente, synecdochico ab his, qui puberes sunt omnem populum significans. Priuera mulieres priuatas. Promellere, litam

promouere. Purime tetinero, purissime tenuero. Pristina uelut priushna dictu est. Praesagiti dicta, q; præsagire est acute sentire. unde sagae dictæ annus, quæ multa sciunt. Et sagae canes, qui ferarum cubilia præsentunt. Praecepit in saliari carmine est sepe præcepit. Pa pro parte, et po, pro populo positum est in saliari carmine. Promenerat item promonet. Prædotunt præoptant. Prospicere prospice. Pesnis pœnis, ut casmenas dicebat pro camenis et casnas pro coenis. Polteio pro ulteriore. Polet, pollet quia non dum geminabant antiqui consonantes. Plisima plurima. Persines perstringis. Promerion præcipuum præter ceteros meritum, aut pro medium hoc est participat, ut pro induiso dicimus. Priuicio es prius singulis. Petilara, surara, sicut, et stricti vulgo interpretatur. Scenula ait ungulam equi albam ita dici. Pilum næ poploe in carmine saliari Romani uel pilis ut assuet uel quia præcipue pellant hostes. Pilare et compilare sunt qui græcae originis. F R A G. græci enim fures piletas. vulnos. Pilat pilos habere incipit, aliis pro detrahit pilas a quo depilati. Pila, quæ pariebant sistentia ab opponendo est dicta. Pilentum uehiculi genus quo matronæ ferebantur. Pilari pilis pugnantes. Pelliator qui pellit ad fraudem. Pellicum gitterum, quia fiebat ex pelle. Pellexit in fraudem induxit. Pelamys genus pisces dictum, quod in luto moretur, quod græce dicitur vulnos. Pellem habere hercules singitur, ut homines cultus antiqui admoneantur. lugentes quoq; diebus luctus in pellibus sunt. Pilea castori et polluci dederunt antiqui, quia lacones fuerūt, quibus paleatis pugnare mos est. Delta genus scuti. Præpetes aues quidam dici aiunt, quia secundum auspiciū faciunt. alijs quod antea, quam petamus idicent, aut quod præter uolent, aut ex græco tractum putant, quod ante conspectum uolent nostrum, in epite scilicet ex præpositione latina componentes, et græco uocabulo. ceterum poetæ promiscue omnes aues ita appellant. Picati appellantur quidam, quorum pedes formati sunt in speciem sphingum, quod eas dorij sphinges uocant. Penulantes et penulci etiam appellantur, qui proteruo impetu et crebro petunt laedendi alterius gratia. Virgilius quarto Geor. Neq; oues, hedijs penulci floribus insulcent. Cornæ geras norunt matres, agnijjs petalci. et Afranius in ida nostrum in conuentum, aut confessum ludum, lapsumq; petulci, interdum pro ueloci usi uidetur antiqui, ut hoc uerbi intelligi potest, exiliuit quasi penulus quidam pedibus coniubravit. Petrarum genera sunt duo, quorum alterum naturale saxum prominenit in mare, cuius Ennius meminit lib. xi. alte delata, ceterisq; ingentibus testa. et Luius in centauris, ubi ego sepe petris. alterum manufactum ut docet alius gallus, petra est q; locus dextra, ac sinistra fornici ex plecturæ aquæ ad libram summi fornici. Petessere antiqui pro petere dicebant, ea quidem forma uerbi qua sunt lacestere et incessere, sed ut mihi uideatur significabat sepius petere, et petessant sepius petant. Petrones rustici ferè dicuntur propter uetus statum, et quod deterrima quæq; a præruptiam agri petrae uocantur, ut rupies idem a rupibus, aliter a petrarum asperitate et duritia dicti. Peturistas Lucilius a petrauro appellatus ex stimare uidetur, quando ait, sicut mechanici cum alto exilie re petrauro. at alius stilo, quod in ære uolent cum ait peturista proprie græce ideo quod ij. et ipsa peturitas. Petritum, et gallicum uehiculum esse, et nomen eius dictum existimat a numero quatuor rotarum. alijs osce quod ij. quoq; petitor, quatuor uocent. alijs græce. sed aliiq; dictum. Petimina in humeris umentorum ulara, et vulgos appellant, et Lucilius meminit, cum ait, ut petimina naso, aut lumbos cervicibus

aeruibus tangit, eo nomine autem et iter duos armos suis, quod est, aut pectus appellari solitu[m] testatur Naeui. in descriptio[n]e suilla cum ait petumne piscino qui meruerat. Pennas antiquas ferunt ex greco, quod illi tenuit ea, quae sunt uolucris dicantur. Item eadem pesnas et coenras. Pictor Ie[us] risu mortuus dum ridet effusus pictam a se animu[m] cur hoc loco relatum sit a Verrio cum de significatu uerborum scribere propositum habuerit, equidem non video, cum uersiculos quoque ad dederit tulerit et in eis pati. Sed nullius praetoris praetexto nomine, qui tam s[unt] i[n] nam quidmodi facturus risu denique nisi pictor fieri uult, qui risu mortuus est. Pictor, quae nunc togati, purpurea ante uocata est, eaque erat sine pictura, eius rei argumentum est pictura in aede uertunini et Cons[i], quarum in altera M. sielius flaccus, in altera T. papyrius cursor triu[m] phantes ita picti sunt. Tunica autem palmata a latitudine clavorum dicebatur, quae nunc a genere picturae appellatur. Pietatis a[et]dem ab Aetlio consecratam auunt, eo loco quo quondam mulier habitauerit, qua patrem suum inclusum carcere manu[m] suis clam aluerit, ob hoc factum impunitas ei concessa sit. Pietatem ut deos ceteros celebant romani. Picum autem quidam dictam putant a pio rege aborigini quo disolutus sit. Piscatorum aes uetusto more appellatur quod in monte albanum datur pro piscibus. Piscatoriū ludi uocantur qui fieri solent pro questu piscantium mense iunio trans tyberim. Pedam uestigium humanum, praeceps pedis appellasse antiquos in commentariis quibusdam inueniri solet. Pescia in salari carmine, aelius silo dici ait capitia ex pellibus agnini facta, quod greci uocent pelles pesci neutro genere pluraliter. Pescifrum fulgor dicitur quo mors, exilium u[er]o significari solent. Disatilem appellat Naeuius pantaleonem e Pisces oriundum tyram cum aliqui inde perfecti nunc pisani dicantur. Piscina publicae, hodieque non manet ipsa non extat ad quam et natatum et exercitationis alioquin causa ueniebat populus unde Lucilius ait pro obtuso ore pugil piscinensis res es. Pedibus obſidum, id est pediculis Titinius pedeſum appellat hoc modo, Rus detrudetur pedeſus squalidus. pedes autem pro pediculis sic Plautus refert in curculione. Item genus inter homines meo quidam animo ut muscae, culices, cimices, pedesque, pulicesque. Et Liuius gladio pulices ne an cimices an pedes respondere mibi. Et Lucilius ubi me uidit caput scabit, pedes legit. Peſestas inter alia, quae interpretatores dicant quando fiendus lustratur, significare uideatur pestilentiam, ut intelligi ex ceteris possint, cum dicitur auertas morbum mortem labem nebulam impetiginem. Pedum quidem baculum incuruum, quo pastores utantur ad comprehendendas oves. et capras pedibus. cuius meminit etiam Virgilii in bucolicis cum ait, At tu sume pedum. Sed in eo uersu qui est in Iphigenia Ennius procede gratum proferre pedum nitere cessas, id ipsum iaculum significare cum ait uerius, mirari satis non possum, cum sit ordo talis et per eum significatio aperta gratu[m] proferre pedu[m] cessas nitere. Pedidos sordidos significat, atque obsoletos tractum uocabulum a greco quia pades, id est pueri talis sunt aetatis, ut a sordibus nesciant abſtinere. Pedarium senatorē significat Lucilius, cum ait agipes uocem mittere coepit, qui ita appellatur, quia tacitus transendo ad eum cuius sententiā probat, quid sentiat indicat. Pedem struit significat, fugit ut in. xij. ait ser. fulpius. Perediam et bibesam Plautus finxit sua consuetudine cum intelligi uoluit cupiditatem edendi et bibendi. Pustum pinſendo, per politū antiqui frequētius usurpabant, quae nunc nos dicimus. Piacularia auſpicia appellabant, quae sacrificiis tristis portendebant, cum aut hostia ab arca profugisset, aut percutta nigrum dedisset, aut in aliam partem

corporis, quam oportet decidisset. Pari eos uelut proprio uerbo ait Verrini, quia parum sint animati, cum mentis suae non sint per quædam uerba liberantur incommodo. Piatrix dicebatur sacerdos, quae ex piare erat solita, quam quidem alijs vocant simulatricem, alijs sagittam, alijs expiatricem, et piamenta etiam dicebantur, quibus in expiando uititur siue purgamenta. Piacularis romæ porte appellatur propter aliqua piacula, quae ibidem siebant, uel, ut ait Cloatus, ex sacro per aliquem piaculo soluntur, ut aliqua piandi propitiandiq[ue] causa immolatur. Pignosa pignora, eo modo quo Valesii et Auseli pino si pilisi dicebantur. Petuscum palati dicta est ea regio urbis, quam Romulus obuersam posuit, ea parte in qua plurimum erat agri romani ad mare uersus, et quia mollissime adibatur urbs cum Hetruscorum agrum a romano tyberis discludebat ceteræ uicinæ ciuitates colles aliquos haberet oppositos. Peculatus est nunc, quod qualemque furum publicum, sed inductum est a pecore ut pecunia quoque ipsa. Nam etiam noxi pecore multabantur, quia neque aeris adhuc, neque argenti erat copia. Itaque suprema multa etiam nunc appellatur, alijs uolunt, quod tunc Romani prater pecudes nihil haberent. Peculatus fureum publicum dici coptum est a pecore, quia ab eo initium eius fraudis esse coepit, siquidem ante aes aut argentum signatum ob delicta pena gravissima erat duarum onuum, et triginta bovin ea lege sanxere T. menenius lanatus, et publius septius capitolinus consules, quae pecudes postquam aere signatae coepit populus ro[ste]r pei[us]a lege cautum est, ut bos centassis, ouis decussis estimarentur. Permutatur id proprie dicuntur, quod ex alio loco in alium transffertur. at comutatur cum aliud pro alio substitutur, sed ea iam confusa in usu sunt. Pierides musæ propter amoenitatem, ac solitudinem pierij montis dictæ uidentur, quo ex secretis locis propter studia liberalia delectantur. Perconclatio, per interrogationem dicta uideatur ex nautico usu, quia ex conto pertinent, cognoscuntque nautientes aquæ altitudinem, ob quam causam ait Verrini etiam secundam syllabam per-o. solere scribi. mihi id falsum uideatur. Nam est illa percunctatio, quod is qui curiose, quid interrogat per cuncta uisit, ut recte per-n. literam scribatur. Persugus Gallus aelius ait, qui liber, aut seruus, aut hostis sui uoluntate ad hostes transierit, qui idem dicitur transfugit, quia quam sine qui credant persugam esse non tam qui alios fugiat, quam que ob spem comodorum ad quempiam persugiat. Perentalia fulgura Gracchus ait uocati, quae superiora fulgura, ut portentum sua permant duobus modis prioribus tollendis, aut maiore manubia, ut tercia secunda, secunda prima cedat. Nam ut omnia superentur fulgure, sic ictum fulgor manubij uincit. Premere Cincius in libro de uerbis præfus ait significare idem, quod prohibere. at Cato libro qui est de re militari prout uirare uersus est, cum ait, cum magistratus nihil audeat imparare nequid consul aſſicu[us] premat. Periodos dicitur et in carmine lyrico pars quædam, et in soluta oratione uerbis circumscripta sententia, et in gymnicis certaminibus periodon uicasse dicitur, quia Pythia Istmia, Nemaea olympia uicat a circuitu eorum spectaculorum. Perempta et interempta pro imperfictis ponit solet a poetis. Lucre. Cum corpus simul, atque anima natura perempta. Perpetem et perpetuo dixere portae. Pacius uius milona facit ut cœpisti hanc operam mibi perpetu oculis traſcerim. Persilum uocant sacerdotes rudiculu siue uas pictum in quo erat unguentum quo ungoune flamen quirinalis arma quirini unguit. Persicu portu Plautus cum ait, mare euboicum uideatur significare, quod in eo classis persarum dicitur stetisse non procul a thebis. Item persicu peracutu significare uideatur ut idem Plautus nihil de conciliare sibi nisi quod persicus sapientia Naeuius

Et qui fuerit persicuus carpenti est ratio. Personata fabula quædam nunc inscribitur, quam putant quidam primum à personatis histrionibus, sed cum post multos annos comœdi per sonis uti cœpere, meritisimius est eam fabulam propter in opiam concedorum actam nouam per attellanos, qui proprie uocatur personati, quia ius est ijs nō cogi in scenam ponere personam, quod ceteris histrionibus pati necesse est. Perpetrat, peragat perficit. Pacuius in Teuero, neq; perpetrare precibus imperia qui decimus patris spartam deponere in stat, id si perpetrat, quo modo etiam sine præpositione usi sunt quidam, conuer sum iam.

F R A G. Porrigam, dixisse antiqui uidentur, pro porrigam, propter morem non geminandarū literarū ducto uerbo a porro regam, aut fruolū uidetur cum aperte è riuo regam tractum sit, sed antiqui etiā porrigam dixerunt pro porrigam. Porcæ appellantur rari sulci, qui dicuntur aquæ deriuæ gratia, dicta q; portent. i. prohibeant aquâ frumentis nocere. Nam crebriores sulci limi uocantur. Porcas, quæ inter duos sulcos sunt ait Varro dia q; porrigant frumentū. Postliminium recepū, Gallus ælius lib. primo significationū quæ ad ius pertinerent, ait esse eum qui liber ex qua ciuitate in aliam ciuitatem abierat, in eandem ciuitatem reddit eo iure, quod constitutū est de postliminijs. Item qui seruus à nobis in hostiū potestate prouenit, postea ad nos reddit in eius potestate cuius antea fuit, in iure postliminium equi & nulli, et Nauis eadem ratione postliminium receptum is qui seruus quæ generaverū ab hostiis ad nos postliminio redeunt eadē genera à nobis ad hostes redire possunt cū populis liberis & cum foederatis, & cū regibus postliminium nobis est ita ut cum hostiis, quæ nationes in opinione nostra sunt cum ab ijs procul sint. Postliminium receptus dicitur is qui extra limina hoc est terminos provincie capiū fierat rursus ad propria reuertitur. Preuersum fulgor appellatur, quod ignoranter noctu an interditus sit factum, Itaq; lori fulgor, & summano sit, quod diurna iouis, nocturna summans fulgora habentur. Propatulum late patens, atq; apertum, & patulos boues plau. appellat quorū cornua in diuersum supra modum patent. Propriassit proprium fecerit. Properus antiquos dixisse pro celer, testimo nio est qualitatis adverbium, quod est propere. Prophetas in ad. astro Lilius nominat antistites sanorum, oraculorūq; interpres cum capitū uiridi lauro uelare imperant prophetae sancta ita caste qui putant sacra. Propter uiam sit sacrificium, quod est proficisci gratia herculi, aut Sanci qui scilicet idem est deus. alijs profecturi uiam herculi aut Iano sacrificabane. Prodigia, q; prædicunt futura permutatione. G. littera. nā quæ nunc. C. appellatur, ab antiquis C. uocabatur. Prodiuit porro dederit ut est in lege censoria. porticum sarcinam rectamq; habeto. Prodisto alias prodiderit. Prodegeris cōsumperis, prodideris, ut cæclius in hymnis, prodigere est cum nihil habeas te irridenter, & Plautus in neruolaria productæ prodigum esse in amatorem addat. Prodinunt prodeunt, ut Ennius Anna. lib. iiij. prodinunt famuli tum candida lumina lucent. Probrū Stuprū, flagitiū ut accus in helenibus qui nisi probrū oīa alia in delicta æfiant. Cæclius inuocatū compresa parit hinc puerū sibi probrū. Probi uelut prohibi, q; se à delinquendo prohibent. Prodigiatres aruspices prodigiorū interpres. Prodit memorie porro dat & fallit. Itē ex interiore loco procedit. Itē prodit, ut Ennius lib. xvi. non insperando cuipide rē prodere summis. Plexa colligata signifcat ex græco, cui nos etiā præpositionē adiçimus cū dicimus plexa. Plectitur antiqui etiā sine præpositionibus diæbante. Plera dixisse antiquos, testis est Pacuius cū ait plexa pars pefundatur. Ploxenū appellatū ait Catullus capsarū inciso,

capsa ue, Cum ait ginginas uero ploxenī habet ueteris. Plo-
rare, flere, in clamare, nunc significat, & cū præpositione im-
plorare. i. inuocare, at apud antiquos plane in clamare in regis
romuli, & latum legibus si minus sacra diuis parentū esto dei
Seruū Tullij, hoc est si parēt puer implorasit parentes puer
diuis parentū sacer esto i. clamari dixit. Pedula, quæ dici-
mus tuta græcos appellare manifestum est. Pacē à
paitionis conditione putat dictam asinus capito, quia utriq; in-
ter se populo sit obseruanda. Penem antiqui cōdā uocabant,
à qua antiquitate etiā nunc offa porcna cum cauda in cœnis
puris offa penita uocatur & peniculi quies calceamenta tergen-
tur, q; e codis extremus facebant antiqui, qui tergerent edi-
ctus est forsitan à pendendo. Næius in tunicularia Theodotū
compellas qui aras cōpitalibus sedens, in cælla circulectas tege-
tibus lares ludentis peni pinxit bubulo, significat peniculo grā-
di i. coda. Probus sobrino mhi est consobrinus mei filius, et
consobrinæ mee filia & patris mei consobrinus & matris mee
consobrinus. Possessio est ut definit Gallus ælius, usus qui-
dam, aut ædificij nō ipse fundus, aut ager non enim possessio ē
rebus, quæ tangi possunt qui dicit se possidere res is here potest
dicere. Itaq; in legitimis actionibus nemo ex ijs qui possessionē
suam uocare audet sed ad interdictū uenit, aut prætor ijs uer-
bis utatur, ut in nunc possidetis eum fundum. q.d. a. quod nec nū
nec clām nec precastio alter ab altero possidetis. Ita possidea-
tis, aduersus ea uim fieri ueto. Præfecturæ cæ appellan-
tur in Italia in quibus & ius dicebatur, & nundinæ ageban-
tur, & erat quædā earum res pu. neq; tamen magistratus suos
habebant, in quas legibus præfecti mittebantur quotannis qui
ius dicere, quarū genera fuere duo, alterū in quas solebant
ire præfecti quatuor sex iuriū pro populi suffragio creati erant
in hæc opida cōpū, cūmas, cōsilium, uulnernū internū puto-
los, aceras, fuesulam, atellam, calatia. alterū quas prætor ur-
banus quotannis in quæ loca miserat legibus ut fundos, for-
mas, cere, uena frum, alicias priuernū, anagniam frusilonē, rea-
te saturniam, nursum, arpinū, aliaq; cōplura. Paret quod
est in formulis debuit & producti priore syllaba pronuncia-
ri, & non gemino r scribi ut fieret parret quod est
ut comparet appetat. Portū in xij. pro domo positū omnes
ferè consentiunt, cui testimonij defuerit is tertij diebus ob por-
tum obuagulatum ito. Patrocinia appellari cepta sunt, cū
plebs distributa est inter patres ut eorum opibus tutæ esset.
Posticam lineam in agris diuidendis Seruus Sulpius appelle-
lavit perticam. Posticam ostium dicitur in posteriore par-
te ædium, ceterum antiqui etiā vicinum habitantem ad po-
steriorē partem ædū sic appellavint. deniq; & quæ ante nos
sunt antica, & quæ post nos sunt postea dicuntur, & dextrā
anticam sinistram posticam dicimus, sic etiā ea cœli pars, quæ
sole illustratur ad meridiem antica nominatur, quæ ad septen-
trionem est postea, rursum, quæ diuiduntur in duas partes ori-
entem, atq; occidentem. Pater patrimus dicebatur apud anti-
quos, qui cum iam pater ipse esset habebat etiam tunc patrem.
Porticulus est ut scribit Aelius Stilo, qui in portu modum dat
classi. id autem est malleus, cuius meminit Cato in dissuasione
de rege Attalo et uectigalibus asiae C. latio pr. Remiges scripti
ciues ro. sub porticulu sub flagrum conscripti uenire passim.
Pro scapulis cum dicit Cato significat pro inuria uerberum,
nam complures leges erant in ciues rogatæ, quibus sanciebatur
pœna uerberum, is significabat prohibuisse multis suis ciues ip-
ea oratione, quæ est contra M. cœlium siem percussi sepe inco-
lumis. alibi prætereat pro republica pro scapulis, atq; ærario
rei pu. multum profuit. Primanus tribunus erat, qui pri-
ma legionis tributum scribebat, ut apud Catonem in ea, quæ
est contra

est contrathermum de suis virtutibus. Properare aliud est, aliud festinare, qui unum quodque mature transgit, ut properat, qui multa simul incipit neque perficit is festinat. Proorsus porro uorsus, nisi forte ex græco $\tau\pi\sigma$. Cato de fœneratione legis minime, ceterini cives nostri oppidū pulchrum habuerunt, agrum optimū, atque pulcherrimū rem fortissimā, cum Romanū ueniebant. Proorsus deuertebant pro hospitibus ad amicos suos. Prohibere comitia dicitur uitiare diem morbo qui uulgo quidē maior, ceterum ob id ipsum comitiales appellatur. Cato in oratione quam scripsit de sacrilegio cōmīso, domum cum auspiciamus honore mediū immortalium uelut habuisse. serui ancillæ si quis eorum sub centone crepuerit, quod ego non sensi, nullum mihi uitium facit, sicut ibidem seruo, aut ancille dormenti uenit, quod comitia prohibere solet ne id quidē mihi uitium fuit. Penatores qui penus gestant. Cato aduersus M. aciliū, quartā post quā nauis ex nauibus eduxi nō ex mīlibus, atque nauis pīscatores penatores scīaledarū dedi. Pilates lapidis genū. M. Cato originum libro quinto, Lapīs candidior, q̄ pilates. Peregrina sacra appellantur, quae aut euocatis dīs in oppugnandis urbibus Romam sunt delata, aut quae ob quasdam religiones per pacem sunt petita, ut ex phrygia matris magnae, ex græcia Cœteris, Epidauro Aesculapii, quae coluntur eorum more, a quibus sunt accepta. Potius et pinarius Hercules cum ad aram, quae hodie maxima appellatur decimam boum, quos à Geryone abductos abigerat argos in patriam genus sacrificij edocuit, quae familiæ et posteri eius non defuerunt decumentibus usq; ad Appium Claudiū Cēsorem, qui quinquaginta milia ariis gravis his dedit, si seruos publicos edoceret ritum sacrificandi, quo facto potius cum essent ex familia numero. xij. omnes interierunt ita diem trigesimum Pinarius, q̄ non affuit sacrificio, postea cau- tum est, ne quis piniorū ex eo sacrificio uesceretur. Post humus cognominatus post mortem patris natus. Plaurus aulularia, post mediū ætatem qui ducat uxorem domū, si eam senex prægnantem fortuito fecerit, Quid dubitas, quin siet paratum nomen puero posthumus. Parmulis pugnare milites soliti sunt, quarum usum sustulit C. marius datis inuicem earu brūnans. Porcam auream et argenteam dici ait capito ateius, que et si numero hostiarum non sit nomen tamē eorum habe re alteram ex auro alterā ex argento factam adhiberi sacrificio cereali. Pulcher bos appellatus ad eximiam pinguedinem perductus. Propuditat porci, dictus est, ut ait Capito Ateius, q̄ sacrificio gentis Claudiæ uelut palmentū et ex solu tio omnis contractæ religionis est parvū. Caius se uidere prouintiat magistratus cum de consulis sententia capitū quem cōdemnatur est. Pīscatorū ludi uocantur, qui quotannis mensi iuniorū Tyberim fieri solent a po. R. o. pro pīscatoribus tyberinus, quorū quæstus non in macellum peruenit, sed ferre in aream uulcani, quia id genus pīscatorum maiorum datur ei deo pro animis humanis. Possessiones appellantur agri late patentes publica, priuatiq; quia non mancipatio sed usu te nebantur, et ut quisq; occupauerat possidebat. alij possessio est usus agri aut ædificij non ipse fundus aut ager. Parsi non pepera, ait Cato in eadem oratione, Scio fortunas secundas negligenter parere solere, quod ut prohibitum irem, quod in me esset meo labore non parsi. Pauimenta pœnitæ marmore nū midia strata significat. Cato, cum ait in ea oratione, quam habuit, ne quis consul fieret, dicere possum quibus uille, atque ades ædificat, atque ex politæ maximo opere citro, atque ebore, atque pauimentis pœnitæ stent. Prolato ære astitit, Ennius Achille Aristarchi cum ait significat clypeo ante se portento. Penitam offam Nænius appellat absē gmen atriis cum coda.

antiqui enim offam uocant absēssum globi forma, ut manus glomeratam pul tem. Priuatae feriae uocantur sacrorum priorum uelut dies natales operatione denicales. Promulgæ adhibentur nuptis, quæ semel nupsere, ut matrimonia pauperitate auspiciantes prima, aut secunda hora dicta sponsalibus honoris causa, ut optima, ac secundissima ueniant. alij dicunt, quæ nupsere causa auspicij ut singulare perseueret matrimonium. Pudicitæ signum in foro boario est, ubi familia edisset hercules. eam quidam fortunam esse existimant. Item uia latina ad milliarium illuc fortunæ malicie simulachru nefas est attinigi, nisi ab ea, quæ semel nupsit. Plebeia pudicitæ facellum Romæ, ut cetera sacra colebatur. Patrini et matrini pueri prætextati tres nubētem deducunt, unus qui faciem præfert ex spina alba, quia noctu nubebant. duo qui tenerent nubensem. Pilentis et carpentis per urbem nehi a matronis concessum est, q̄ cum aurum non reperiuntur ex uoto, q̄ camillus uenerat apollini delphicō, contulere. Prætextum sermonem quidam putant dici, q̄ prætextis nefas sit obscenæ uerbo uti. alij q̄ nubentibus depositis prætextis a multitudine puerorum obscenæ clamentur, ideoq; prætextum sermonem nihil obscenæ habet. Palatilis si amē constitutus est ad sacrificandum ei deæ in cuius tutela palatum est. Portenta existimauere, quidam grauia esse. ostenta bona. alij portenta quædam bona quædā tristia appellari. portenta, quæ quid porro tendant indicant, ostenta, quæ tantummodo ostendant, monstra, quæ præcipiat quæq; remedio purgantur. Postularia fulgura, quæ uotorum aut sacrificiorum spretam religionem designant, pestifera quæ mortem aut exilium ostendunt, peremptalia, quæ superiora fulgura aut portenta perimunt. tollunt. Pullus Iouis dicebatur. Q. fabius chi Ebūno cognomen erat propter candore, q̄ eius natus fulmine ista erat. Antiqui puerū quem quis amabat pullum eius dicebant. Peregrinus ager est, qui neq; romanus, neq; hostilis habet. Publica sacra, quæ publico sumptu pro populo fiunt, quæq; pro montibus pagis Curiis facellus. At priuata, quæ singulis hominibus. familijs. gentibus fiue. Perenne dicitur auspiciari, qui amnem, aut aquam, quæ ex sacro oritur auspiciata transit. Pecuum cum dixit M. Cato per casum genituum a singulare casus recti formavit, quo utebantur antiqui. i. pecu, ac testu tonitru. genu. ueru. quorum omnium genitius pluralis geminat u literam. nunc quia dicimus ut pecus, eam quæ in usu est formam in declinationibus sequimur. Præceriti senatores quondam in opprobrio non erant, quod ut reges sibi legebant, sublegebantq; quos in consilio publico habebant. Ita post exactos eos Consules quoq; et tribunos militum consulari potestate coniunctissimos sibi quosq; patriciorum et deinde plebeiorum legebant, donec potestas tribunitia interuenit, quia sanctum est, ut censores ex omni ordine optimū quæq; curiatum in senatu legerent. quo factum est, ut qui præteriti essent et loco moti haberentur ignominiosi. Pro censu clas sis Iuniorum Ser. Tullius cum dixit in descriptio centuriarū, accipiebat in censi, ut ait M. V. arro libro sexto rerum humanarum. sciti pro rostris pro tribunali pro testimonio. Procum patricium in descriptio eas si unquam fecit Ser. Tullius significat procerum. ij. n. sunt principes. nam procii dicuntur, qui poscent aliquam in matrimonium græce $\mu\nu\nu\nu\nu$ est enim procire poscere, ut cum dicit in iudice collocando si alii procas inue cum procas, id est poscas, unde meretrices procas ab assidue poscendo. et uerbum procas, id est poscas. Peculium seruorum a pecore inde dictum est ut pecunia patrum familie, sive nobilium. Puelli per diminutionem a pueris dicti sunt. itaq; et Ennius ait, pœni soliti suos sacrificare puellos, et Lucilius, cumq; hic tam formosus homo a te di-

gnus puerus, & Plautus, olim huic puello se uenum ducier. Praetamitatores dicuntur qui flaminibus diali, quirinali, martiali antecedunt. exclamant enim feris publicis ut homines abstineant se opere, quia ipsi opus faciem uideri irreligiosum est. Pone graui sonu, antiqui utebantur pro loci significatione. Planta oleaginea, est uirga foliata, ex olea deplantata. Pomonal est in agro solonio iuxta hostiens ad duodecimum lapide diuerticolo a' millario octauo. Pubes & qui pubem generare potest, is incipit esse a' X I I I I annis, fœmina a' X I iuxta potens, siue patiens, ut quidam putant. Prandicula antiqui dicebant, que nunc ientacula. Prodigae hostiae uocantur, que consumunt ut aut veranius unde homines quoq; luxuriosi prodigi. Petronius annis est in tyberim proficiens, quam magistratus auspicio transiunt cum in campo quid age re uolunt, quod genus aufficij perenne uocant, amorem autem fœminine antiqui dicebant. penetrale sacrificium dicitur, quod interior parte sacrarij conficitur. unde & penetralia cuiusq; dicuntur, & penes nos quod in potestate nostra est. Puri probi profani sui auri dicuntur in manumissione, sacerorum etiis, ex quibus puri significat quod in usu sacerdotio non fuerit, probi quod recte ex occultum, purgatumq; sit, profani quod sacerdū non sit, & quod omni religione solutum sit, siue quod alienum non sit. Paxionem antiqui dicebant, quam nunc paxionem dicimus, unde & pacisci adhuc & paceo in usu remanet. Presa portæ dicuntur, ut ait veranius, que familia purganda causa Cereri immolabatur, quod pars quedam eius sacrificij sit in conspectu mortui eius, cuius funus institutur. Pateram perpluere in sacris cum dicuntur significare perpluere, aut perusam esse. Pastillum est in sacris libi genus roscandi. Pudica saxa esse ad portum, qui sit secundum tyberim, ait Fabius pietor, quem locum putat Labeo dici ubi fuerit fictana uia hostiæ si ad lapidem undecimum. Paucra frumenta dicebant antiqui, que de vagina non bene exhibant. Paludati in libris augor alibus significat, ut ait veranius, armati, ornati, omnia enim multularia ornamenta paludamenta dicitur. Puri mestruo esse dicuntur, qui sacerorum causa toto mense in ceremonijs sunt, id est puri sint certis rebus caretendo. Prox bona uox, uelut quidam putant, significare uideatur, ut ait Labeo de iure pontifici libro xi. alter proba uox ut estimo. Panatis singulariter Labeo antisius posse dici putat, quia pluraliter penates dicuntur cum patiatur proportio etiam penas dici, ut optimas, primas, antias. Proculiunt promittunt ait significare Antisius de iure pontificali libro nono. Popularis sacra sunt, ut ait Labeo, que oës ciues faciunt, nec certis familijs attributa sunt ut fornacalia, parilia, laralia. Polluere merces licet sunt far polenta, uinum, panis fermentatus, ficas, passa, suilla bubulca agnina, casei, ouilla alia sesama, & oleum, pisces, quibus est squama præter squarum, Herculi autem omnia esculenta, porculentaq;. Profestum facere est, tanquam profanum facere, id est quod eo die, qui dies feriarum non est facere, uel, ut quidam dixerunt pro eo facere uelut ferie non sunt, aut id facere quod feris fieri non licet. itaq; diem profestum die sine feris esse. Profanum est quod sanu religione non tenetur. Itē profanum, quod non est sanctum. Plau. Sanctum an profanum habeas parvi penditur. Procurbitores dicuntur feriæ uelites, qui noctu die causa ante castra excubant cum castra hostium in propinquuo sunt, vt. M. Cato in eo quem de re militari scripsit. Propera pro celeri, ac strenuo dixisse antiquos testimonio est Cato, cum ait libro de re militari tertio. Castris eductis celeris, properaq; est. Prorogationes centuriae dicuntur, ut docet Varro rerum humanarum libro sexto, que res Romani, qui ignoraret petidores, ut facilius animaduertire pos-

sent, Verrius probabilius indicat esse, ut cum essent designati a prærogatiis, in sermone populi non ueniret de dignis indi- gnis ue, ut fierent ceteri diligentiores ad suffragia ferenda.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER.XV.

Q Vietalis dicebatur ab antiquis orcus. Quintia prata træs tyberim a' Quintio Circinato, cuius fuerant, dicta sunt. Quintena appellatur porta in castris post prætorium ubi rerum utensilium forum sit. Querqueram frigidam cum tremore a græco nuptiis cerum est dici. unde & carcer. Lucilius actas me ut febris querquera. & alibi, Querquera consequitur febris, capitisiq; dolores. Itē Plautus, is mihi erat bilis querqueratus. Quercis dicitur, quod genus arboris græve sit, ac durum tum etiam in ingente euadat altitudinem querqueram enim grævem & magnam quidam putant dico. Quadruplatores dicebantur, qui eo quæstiu se uebantur, ut eas res persequerentur, quarum ex legibus quadrupli erat actio. Quando herus comitauit fas in fastis notari solet, & hoc uideatur significare, quando rex sacrificulus diuiniis rebus perfectus in comituum uenit. Quando sterlus delatum fas eodem modo in fastis notantur dies, quo sterlus purgatur ab æde Vesta. Quando cum graui uoce pronuntiatur significare, quod quoniam, & est coniunctio quando acuto accentu nunc est temporis aduerbiu. Querquetularia porta Romæ dicta, quod querquetu intra muros urbis iuxta se habuerit. Quoniam significat non solum id, quod q; sed etiam q; postq; hac de causa quod græcum itæ uiri usq; significationem obtinet. Quod significat & aliud præterquæ qd in usu ferè est & græci dicunt öni. Quinq; genera signoru obseruant augures, ex caelo, ex aribus, ex tripediis, ex quadrupedibus, ex diris. Quirinalia mëse februario dies quo. Quirini sunt sacra. i. stultoru feriæ appellabatur ante, quam in eum coniugarent ferè sabini Curibus uenientes post fœdus inter Romulum, & Tatium. quod quidem siuorum fornacalium sacerorum cognominant, quod eo potissimum rē diuinam faciunt. Quirinalis collis, qui nunc dicitur, olim Aegon appellabatur ante, quam in eum coniugarent sabini curibus uenientes post fœdus inter Romulum, & Tatium, ita ut a quo hanc appellationem sortitus est, quamvis existimat quidam quod in eo factum sit templum Quirino ita dictum. Quirina tribus a' curenibus sabiniis appellationem uideatur traxisse. Quirinalis porta dicta, siue quod ea in collem quirialem itur, siue quod proxime eam est quirini scallum. Quiritum fossæ dicuntur, quibus Ancus Martius urbem circundedit, quam secundum hostium Tyberis posuit, quo etiam ostium, & quia populi opera eas fecerat appellauit quiritiu. Quincuentum & producta prima syllaba, & per c-literam usurpabant antiqui, quod poste a leuius uisum est ita ut nunc dicimus pronuntiari quingentum. Qui patres, quod conscripti uocati sunt in curiam quo tempore regibus urbe expulsi. P. Valerius consul propter inopiam patritorum explebe adlegit in numero senotorum centum & sexaginta & quatuor, ut expleret numerum senotorum trecentorum, sic duo genera appellauere. Quis illam quin significat aliquis, & que piam, aliquæ similiter que & alia eiusdem generis, ut dñib; non est, ita unde sequens pars eius cooperit, inueniri non potest. Quinquatus appellari quidam putant a numero dierum, quia feriæ iüs celebrabantur, qui salient erat tam hercule, quam qui triduo saturnalia & totidem diebus compitilia. nam omnibus iüs singulis diebus sunt sacra, forma autem uocabuli

uocabuli eius exemplo multorum populorum italicorum enuntiata est, qui post die quintum iduum est is dies festus, ut apud thuscanos triatrus, & sexatrus. Minerua autem dictum cum die exi-
stibant, & eo die aedes eius aventino consecrata sunt. Quin-
quatus festivus dies dictus, & post die quintum iduum celebra-
retur, ut triatrus & sexatrus & septimatus, & decimatus.
Quinquaginta uocabant antiqui, quae greci pentathlon, ut in-
diuat uersus hic ois & equalis uincabat quinquartio. Luius quoq;
ipsos athletas sic noitat, quinquriones prece in mediū uocat.
Quisquilia dicuntur quicq; ex arboribus minutis surculo-
rum, foliorum ne cadit uelut quicq; cadit. Cæcilius quisquilia
uolantis uentis spolia memorati modo, & Nævius in regularia,
abi deturbate saxo quisquilia non habet. Quintipor seruile no-
men frequens apud antiquos erat, à prænoie dñi ductum, ut
marcopor gñipor, quae sint q; à numero natorum ex ancilla quin-
to loco dictu putent. Quippe significat quid n; testimonio est
Ennius lib. X. L. quippe solent reges oes in rebus secundis. Idē
libro XVI. Quippe uenusta uirum non est sat bella mouere.
Item alijs cōplures. Quianā pro quare & cur possum, &
apud antiquos ut Nævium in carmine punica belli, sume deū re-
gnator quianā genus isti, & in satyra, qui anā saturniū popu-
lum pepulit, et Ennius libro V. I., heu quianā dictis nostris
sententia flexa est. Quid nisi usurpauisse antiquos testis &
Afranius in epistola, me authore mater abstinebis quid nisi.
Quadrata Roma in palatio ante templū Apollinis dicitur lo-
cus ubi reposita sunt, quae solent boni omnis gratia in urbe cō-
denda adhiberi q; saxo munitus est initio in specie quadratum.
eius loci Ennius meminit cū ait, et quis ex sacerdoti Romæ regna-
re quadratæ. Quadrurbē, athenas Actius appellauit, quod
saluet ex quatuor urbis in unū domitaria tulere, Braurone,
Eleusine, Díre, Sunio. Quæso, ut significat idē quod rogo,
ita quæserè ponitur ab antiquis pro quærere, ut est apud Enni-
um libro secundo, osta munita est idem loca nauibus pulchris
Munda facit, nauti q; mari quæsentibus uitæ, et in Chresphō
reducit me uxore liberū sibi quæsendū gratia, & in androme-
da liberū quæsendū familiæ matres causa tuae. Quadrant
uocabant antiqui, quam ex græco & uopopar dicunt, q; d
nas pedis quadrati octo & quadraginta capit sextarios. Plau-
Curgulione, Anus hæc quantillum sint, modicæ est capit qua-
drantal te. Cato contra Oppiu. Vnum redenuisti, prædia pro
uni quadrantalibus sexaginta i publicū dedisti, unū non de-
dish. Quoaxare ranæ dicuntur, cum v oem emittunt.
Quartarii appellabant antiqui miliones mercenarios, quod
quarā partē quæstus atquebant. Lucil. porro hoies nequam
malus, ut quartarius cippis colligere oes. Quatenus signi-
ficat quasi ne hæc tenus, hac sine. At quatinus quoniam, sed anti-
qui quatenos dicebant, ut Scipio Africanus in ea oratione, quæ
scribit, postquam ex Africa rediit ut negotiū natū erat quatenos
castris nostra ita muniri erant, ut posses partē exercitus abdi-
ceret. Quamde pro quā usos esse antiquos cū multi ueteres
testimonio sunt, tū est Luius in primo Iupiter, ut nuro fre-
tus magis quam de manus ipse secundo, Quamde tuas
oies legiones, ac popularis, & Lucre. Clarus ob obscurā lin-
guam magis, ut inanes. Quamde granis tergūos qui uera re-
quirunt. Quāmox significat, quām citu, Sed si per se ponas
mox significabit paulo post uel postea. Quatere suspensum
& uicini rei aliquius motū significat, non ut Verrius putat fe-
rire, cū id ipsum uerbū concutere ex præpositione, quæ est con-
& quatere sit cōpositū. Quassare autem est s; a pe quatere.
Querquetulanæ reputantur significare nymphæ præiden-
tes querquetuores uirescenti, quod genus sylue indicat fuisse intra
porta, quæ ab eo dicta sit querquetularia. Quæ antiqui di-

xere, inde declinatū remanet datius casu, quibus nam qui ad
huc itē quers facit, ut isti isti, illi illi. Qui hoc cēsens illuc trā-
site, qui alia oīa in hanc partē iis uerbis præito minis uidelicet
causa ne dicat, qui non censetis. Quot serui, tot hostes in pro-
uerbio est, de quo Asinius capitulo existimat errore hoībus inter-
uenisse præpostere plurimi enantiabitibus. uero enim simius
esse dictum initio, Quot hostes, tot serui, tot captivi ad seruitu-
tem adduabantur, unde etiam Mancipia.

10

SEXTI POMPEII FESTI LIBER.XVI.

20

30

40

50

60

R

omanā portā uulgus appellat ubi ex episty-
lo defluit aqua, qui locus ab antiquis appella-
ri solitus est statua cincia, & in eo fuit sepul-
chrū eius familiæ, sed porta romana ista nata
est a Romulo in infimo clivo uictorie, qui lo-
cus gradibus in quadraturā formatus est, appellata autē roma-
na a sabinis præcipue q; ea proximus aditus erat Romam.
Rutabulū est quo rustic in proruēdo igne coquendi panis gra-
tia uenatur inuenitur etiā positū et pro uirili membro. Nævius
in pico quid ego facere in otio si rodebā rutabulū. Nævius ob-
scenā partem uiri describens, uel quæ sperat se nupurum iri
adolescentulo ea licet senile tractet retritū rutabulū. Rut
caſa dicuntur, quæ uenditor possessionis sui usus gratia conci-
dit, ruendaq; contraxit. Rutulū rufum significat, cuius col-
oris studio etiā antiqua mulieres fuere, unde traxere cognomina
rutilias, ut indicat frequenter Afranius. Rutū uen-
tis Inuenis est effigies in capitulo Ephebi more græcorum are-
nas ruēti exercitatiōis gratia, quod signū Pōpeius buhynicus
ex bithynia suppellectilis regiæ Romam deportauit. Rotu-
dā adēdem uestā Numa Pōp. rex Romanorū consecrassē uide-
tur, q; eadē esse terrā, qua uita hoīum sustineretur, crediderit,
eamq; pilæ forma esse ut suis simili tēplo dea coleretur. Ru-
scū est, ut ait Verrius, amplius paulo herba, & exiliis uirgilis
fructibus q; non dissimile iuncto cuius coloris rebus uti mul-
ieres solitæ cōmemorat Cato originū libro septimo, mulieres
opertæ auro, purpurāq; ars inhæret diadema, coronas aureas
rusca facie, galbeas linceas pelles redimicula. Rupitias in
XII significat damnum dederis. Rodus uel raudus signifi-
cat rem rudē uel i perfectā. nam saxū quoq; raudus appellant
poetæ ut Actius Menalippo. Constituit cognovit sensit conlo-
cat se in locū celsum. hinc manibus rapere rodus saxeū grā-
dem et graue, et in Chrysippo, neq; quisquā d' telis uacuū. Sed
uti cuiquā obuiā fuerat ferrū. alius saxū rodum uulgus qui-
dā in usū habuit nō modo pro ære i perfecto, ut Lucilius cū ait
plumbi paxillū rodus limina texā. Sed etiā pro signato cū di-
catur, in mācāpando rudusculo librā ferito assē tangito libram.
Cincus de uerbis priscis sic ait, Quæ admodum ois feremate
ria nō deformata rudis appellatur, sic uestimentū rude nō ppo-
litū. sic aēfectū rudusculū. apud adēdem apollinis aēfūlū
iacuit. id adrudus appellabat in estimatione censoria aēfūlū
rudus appellatur. Rudarij ab eodem dicuntur q; sage
noua ppoliunt hoīem i perfectum rudem dicimus. Ruden-
tes restes nauticæ & Asini cū uocem mittunt. Russari esse
cribro querere hoc uersu idicatur, & ego ibo ut latebras ru-
spans rimer amaptimas. Russica uinalia appellatur, mense
augusto. xiiij. calendas septembrib; Louis dies festus, quia latini
bellū gerentes aduersus Mezentium, ois uini libationē ei deo de-
dicauere, eodem aut die Veneri templa sunt cōsecrata, alterū
ad circū maximū, alterū in luco libitinensi quia in ipsius de-
tutela sunt orti. aliter Russica uinalia. xiiij. Calendas septem-
bris celebrabant, quo die primum uinum in urbe defrebant.

dixere virile togā, qua mulieres utebātur praetextā clavo purpureo. in recinatis mīni planipedes. quam rē diligenter exequitur Santra libro secundo, de uerborum antiquitate.

Ricē & riculæ uocantur parva ricinia, ut palliola ad usum capitū facta. Cranius quidē ait esse muliebre cingulū capitū quo pronicta flammina redimatur. Recte appellātur uestimenta virilia, quae patres liberis suis confiencia curat omnis cā ita usurpatā, quae a' stantibus, et in altitudinē texuntur. Remā apatā Gallus Aelius ē ait, quae mancipate sit ab eo cui in munū cōnenerit. Rienes quos nunc uocamus, Antiquæ frundines appellabant qā græci rēpōs uocant. Plau. satyrione, male tibi enenisse video glaber erat tanq̄ rien. Refrīna faba dicitur, ut ait Cincus quoq; quae ad sacrificium referri solet domum ex segete cā auspiciū quasi reuocent fruges, ut domū dantes teuirtito ad rem diuinā faciendā, elius dubitet an ea sit, quae prolata in segetem domū referatur, an quae refri gatur, qđ est torreatur sed opinionē Cincij adiuuat, qđ in sacrificijs publicis cūm puls fabata dijs datur noīatur refrīna. Remeare re dire, ut comeare ultro, atroq; ire, vñ comeatus dari dicitur. i. tempus, quo ire, redireq; possit. Afranius ut in Emanapato ue nit me sine mercede prosum paucis remeare in ludū. Remeligenes, & remorā a' morando dictā sunt. Plau. in patina. Nā quid ille nunc tā diuitius remorātur remeligenes, et Luci. quae nam nox ex te resonans meo gradu remorā fecit. Ab Afranio in prodito remeligo a' Laribus missa sum hāc, quae cursum coit. Reapse est re ipsa. Pacu. in armorū iudicio. Si nō est i gratum reapse, qđ sc̄i bene. Regimen pro regimento usurpat poetæ. Enni libo sextodecimo. Primus senex Bradyni regimen, Beliq; peritus. Relegati dicuntur proprie, qbus ignominia, aut pœna causa necesse est ab urbe roma, alia'ue, quo loco ab eē lege. Senatusq; consulto, ut edicto magistratum, ut ēt Aelius Gallus indicat. Religiosus est non mō deorū sanctitatem magni aestimans, Sed ēt officiosus aduersus hoies dies, aut religiosi quibus nisi qđ necesse est nefas habetur facere quales sunt sex, & triginta atrī q; appellātur et alienes, atq; qbus mundus patet. Gallus Aelius q; hoi ita facere nō liceat, ut si id faciat contra deorū uoluntatem uideatur facere quo in ḡne sunt hāc, in ēdem Bonā de a' uirū introire aduersus mystica, legē ad populū ferre die nefasto, apud prætore lege agere. inter sacrum aut, & sanctū, & religiosum differentias bellissime refert. Sa crū adificiū consecratum deo. Sanctū murū, qui sit circa oppidū, Religiosum se pulchrū ubi mortuis se pulvus, aut hūatus sit satis constare ait. Sed ita portione quadā & tē poribus eadē uideri posse. Sigdem qđ sacrum est, id. lege aut istruito maiorum sanctum esse putane, qđ uiolari id sine pœna non possit, idē religiosum quoq; esse, qđ non iā sit aliquid, qđ ibi homini facere non liceat, qđ si faciat aduersus deorū uoluntatē uideatur face re. Similiter de muro, & se pulchro debere obseruari, ut eadē, & sacra, & sancta religiosa fiant, sed quo modo supra expōsum est cum de sacro diximus. Repotia postridie nuptias apud nouum maritū coenantur quia quasi reficiunt potatio. Pacu. in illiona ab ea depulsum Mamam p̄d. agendum accipit apportalis liber. Repagula sunt, ut Verrius ait, quae p̄testāti gratia ita figuntur, ut ex contrario, que oppā gūntur. ut Cicero in uerre libro IIII. poste a conuolū repagulis effrētis nulius demoliri signum, ac uelutibus labefactari conantur, quae poetæ interdū repages appellant. Repudiū Verrius ait dictum, qđ sit ob rem pudendā. Ati. repudio eiecta ab argis iandū exulo. Repedare recedere. Pacu. paulū repeda gnatā a' uestibulo gradū. Repashnari ager is dicitur, ut Verrius existimat, cuius natura mutatur fodiēdo, cum aut sylvestr ex solatur, ut lapis molitur frangendo, ut fiat pascu uel pecori bus herba uel hoibus satione. Cato in ea, quā scribit de suis vir-

tutibus contra thermū. Ego iam a principio in parsimonia, atq; in duritia, atq; industria oēm adolescentia meā abstinui agro colendo saxis sabini silibus repashnandis, atq; conferendis, Afranius in repudiatore, pastina serati senex fugis. reliuere resoluere repignerare. Cæc. i. carmine, ut aurū, et uestē, qđ matris fuit reluat, p̄ uina ipso opposuit pignerari. resignare atq; pro scribere ponebat, ut adhuc subsignare dicimus pro subscribere, Cato de spolijs, ne sufficerentur nisi, quae F.R.A.G. Remanit, repeatant, Enn. lib. i. desunt riuos. cā posq; remanat 10 Refert cū dicens errare nos ait Verrius. eē. n. rectū rei fert datum. s. nō ablative casū sed ēt iā usū possessum. Ridiculus propriæ dicitur, qđ i rebus turpibus ridetur. video iqt Galba cante ri' prouerbii est, qđ asinus capito ita interpretatur, ut sig. principio rei alicuius i choate deficit aio. Sulpitius galba cū in prouiciā exiēs ad portā ipsam anterius suū ai aduertisset cecidisse, video iqt cante rie te iā laſſum ecē cū tā lōgum iter iturus uix id sis i gressus. retricibus cū ait Cato in ea quā scribit cū edis fertauit fuluij nobilioris censurā significat aquā eo noīe, quae est supra uia ardeatinā inter lapidē secundū et tertū, quā irrigantur ori i fra uia ardeatinā, & asinariā usq; ad latinā. Receptiū seruū Cato in sua siē legis uoconia cū ait, significat qui ob id uitiū redhibitus sit. ubi irata facta est seruū receptiū sectari, atq; flagitare uirū iubet. rogat, est consuluit populu uel petit, ab eo ut id sc̄iat, qđ serat. in nos quoq; in consuetudine habemus pro peiere & orare. Cato in dissuasiōne lex bebia derogaretur ait hoc potius agm, qđ hic rogat. restat pro distat at Enn. ponere cū is dicat i petus, aut medijs regionib; restat. ruri ecē non rure, eīe dicendum testis est Teren. phormone, cū ait ruri se continebat ibi agrū de nostro patre. Religiōi est quibusdā porta carmentalē e gredi, et in aēde i anī, quae est extra aēdē senatū habere, qđ ea egressi sex & trecenti Fabij apud cremerā oēs īterfecti sunt cū in aēde i anī Sen. consulto factū esset uti proficiscerentur. resignatū æ dicitur miliū, cū ob delictū aliqd iussū tribuni militū ne stipendiū ei detur in tabulas refertur. resignare. n. atq; pro scribere ponebant. Rituales noi autur Hetruscorū libri in qbus pscriptū est quo ritu cond. autur urbes, aræ, aēdēq; sacrentur, qua sanctitate muri, quo iure portæ, quo mō tribus, curiae centuriæ distribuantur, exercitus cōstituantur, ordinantur, cæterāq; eiusdem ad bellū, et pacem p̄tinentia. rutil. cænes i. nō procul à rubro colore īmolantur, ut ait acteius capito canario sacrificio pro frugibus depre cādē se uitiae cā sideris canicula. Req; capse, capio africanus Pauli filius cū pro aēde castoris dixit, hac cōpositiōe usus est, qbus de hoib; ego s̄pē, atq; i multis locis o p̄ factis cōsilijs, regis capse bñ meritus spē. i. et re ipsa. res publicas multarū ciuitatū pluraliter dixit C. grachus i ea quā scripsit de lege. P. enni et p̄grinis cū ait eæ nationes cū alijs rebus p̄ auaritiam, atq; stultitiam respublicas suas amiserāt. recto frōte cæteros seq̄ si norit, Cato i dissuasiōne cōsulatus atque id cūsuetudis fuit ut cū ait Enn. quoq; a' stirpe supremo et ilia dia nepos, & lupus fera, et nulla meus, et i cōmentarijs sacrorū p̄tificialiū freqniter est hic ouis, et hæc agnus, ac porcus, quæ n̄ ut uitia sed ut antiq; cōsuetudinē tūstāta debemus acti pe. recipie apud catonem pro recipiā, et aliā eiusmodi cōplura. redēptitauere, itē ut Clamitare Cato. idē i ea quā egit de signis, et tabulis honorē tentauere ait Le ge. facta bñ factis nō redēptitauere. repulsor, secūda collatiōe dixit Cato i ea, quae est cōtra corneliū apud populū. Nec qđ i cultior religiosor defertor publicis negotijs repulsor cōparatiue a' repulso. ratissima quoq; ab ijs, quae rata dici mus. unde etiam ratione dicta, Cato in quintum Thermum erga rem pub. multa beneficia ratissima, atque gratissima. Regillis tunics albis, et reticulis luteis utrisq; textis sursum uer sum astantibus pridie nuptiarū diē virginis induitæ cubitum

ib. est omnis cā, ut etiā in togis virilibus dā dis observari solet. Rapi simulatur virgo ex grāmo matris, aut si ea non est ex proxima necessitudine cum ad virū trahitur, qđ uidelicet ea res feliciter Romulo cessit. Rapi solet fax qua p̄cluente noua nuptia deducta est, ab utriq; amicis, ne aut uxor ea sub lecto viri ea nocte ponat, aut vir in se pulchro comburendam caret, quo utroq; mors propīqua alterius utrius captari putatur. Ritus est mos comprobatus in administrādis sacrificijs. sive Ritus est mos uel consuetudo. rite autem significat bene, ac recte. Rictus rixae rixosae, vīnguit dicti uidetur ga in diuersum rūpantur, contrariaq; sine recti. qđ vocabulū dictum uidetur à regendo. Religiosi dicuntur, qđ faciendarū, premitendarūq; rerum diuinaru secundum morē ciuitatis delectū hnt nec se su p̄stitutionibus implicant. Renoniat fulgur vocatur cū ex aliquo fulgure functio fieri cōp̄it si factum est simile fulgur, qđ idem significat. Referri diē proditam i. an ferri religiosum est, ut ait Veranius in eo, qui est aūspiciorum de comitijs, idq; exemplo comprobat L. Iulij & P. Licinij censorū, qui id fecerint sine illo decreto auguriū. & ob id lustrū parū felix sive rit. Regalia extra appellantur, que potentibus iſperatum pollicentur honore, priuatis, & humilioribus hereditates, filiofamiliae dominationem. Respice aut, & in aūspicando. unde quis aut prospexit cū codē reuertitur. Religiosum, ac sacrum est, ut templa oīa, atq; aedes, quae ēt sacrae dicuntur, ad quod per se religiosum. Rufuli appellabātur tribuni militū & consule facti non a populo, de quorū iure, qđ Rutilius Rufus legem tulerit Rufuli, ac post rutuli sunt appellati. Runa genis teli significat. Enī. Runata recedit i. pilati. Ructare non ructari dicendū est. Flac. Vident alios ructare, ac respue re pulcherrima superbia. Cicero tñ ructaretur dixit. Resper sum uinū dixerunt quia uino se pulchrū spargebatur. Rubidus apud Plautum panis vocatur parū colitus. itē scorteæ ampullæ rugose rubidæ dici solente. R. pro f. litera ſepe antiqui posuerunt, ut maiosib; meliosib; lajib; fesit, pro maiorib; meliorib; laribus ferijs. Rorarios milites uocabāt qui leui armatura primi præliū cōmitemebant, qđ ut aī imbrex ferorare solet, sic illi aī graue armaturam, qđ prodibat rorarij dicti. Robū rubro colore, et quāsi rufo significari, ut boū quoq; rustici appellant, manifestum est. un et materia, quā plurimæ uenæ eius coloris hēt dicta est robur, hinc & hoies ualentes, & boni coloris robusti. robus quoq; in carcere dicuntur is locis, quo præcipiatur maleficū genus, qđ aī arcis robustis includebatur. Robigilia dies se fuit VII Calen. maias quo robigo deo suo, quē putabant rubigenē auertere, sacrificabant. Rorariū uinū, qđ rorarijs dabatur. Romula tribus dicta quod ex eo agro cōsebat, quē Romulus cōperat ex Veientibus. Rumex genus teli ſimile ſpari gallici. Rumitant rumigerantur. Nāui. Simul aliud aliud de rumitate inter ſeſe. Ruminalis dicta est ficus, qđ ſub ea arbore lupa mammā dedit Remo, & Romulo, māma aut rumis dicitur. un & rustici appellant hedos ſubrūmos, qui adhuc ſub māmis habētur. Rumen est pars colli, qua eſta deuoratur. un rumare dicebatur, qđ nunc ruminate. Rumentū abruptio. Rhegū appellantur id municipū, quod in fretō ſiciliæ eſt, qđ id aī rūpendo dictū eſt. Retractare eſt rurſus tractare. Rabidus a' rabie, qui morbus caninus eſt. Rau coloris appellantur qui ſunt iter flauos, et cœfios, quos Plau. appellat rauifellos. Quis inquit haec mulier, & ille rauifellus qui uenit. Rates uocant tigna colligita, qua per aquā aguntur, quo uocabulo interdū ēt nauis significantur. Rabula dicitur in multis iteneus negotijs, paratusq; ad radendū quid, auferendūq; uel quia eſt in negotijs agendis acrior quāsi rabiosus. Rodus culana porta appellata, qđ rūdis, et impolita ſit reliqua, uel qui a rāudo. i. ære ſue

rit uīncta. Raſores fidicnes dicti, quia uidentur chordas iſſu radere. Ratitū quadrante dictum putant, qđ in eo, & trien terans fuerit effigies, ut nauis in aſſe. Raum dictebant pro rauitate. un & herbū rauio rauias. Remurinus ager dictus quia poffessus eſt a remo, & habitatio Remi remona, ſed et locis in ſummo auentino remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat aūſpiat. Remores aues in aūſpicio dicuntur, quae acturū aliquid remorari compellūt. Rimari eſt ualde quærere, ut in rimis quoq; Remillū dicitur quāſi repādum. Remorbeſatt in morbiū recidat. Refutare redarguere compositum a ſando, uerſa. a. litera in. u. Renanciatur signifi cat reprehenderit. un adhuc nos dicimus nanciatur, & naclus. i. adeptus. Reor exiſtimo, & que cūq; ab eo declinan tur. Remulco eſt cū ſcaphe remis nauis magna trahitur. Rigidum & p̄aeter modū frigidū ſignificat, et durū. Regiſugū ſacrum diabāt, quo die rex Tarquinius ſugir e Roma. Regia domus, ubi rex habitat. Rigeſcit apud Plau. ſignificat crescere. Resultare ſepe refilere. Refibilis ager fit qui biēnio continuo ſeritur farreο ſpico. i. ariftato, qđ ne fiat, ſolene qui p̄adīa locant expere. Refes ignauis, quia refi det. Refrare ſoluere religione utiq; cū reuſ populum comitiis orauerat per deos, ut eo periculo liberareter, tubebat maſtratus eū refreſcere. Plau. Refectoq; mater, qđ dudum obſeruera. Res comperendinata ſignificat iudicium in tertium diē conſtitutum. Raua uox rauca, & parū liquida proxime canum latratū ſonans. un ēt cauſidicus pugnaciter loquēs rauula. Roſea in cāpo reatino cāpus appellantur, qđ in eo arua rōre humida ſemper ſeruntur. Redicili ſanum extra portam capenam fuit, quia aedēs ad urbem Annibal ex eo loco redierunt quibusdam pterritus uifis. Refarari a ſera dictum eſt. Ridiculus qui in rebus turpibus ridetur. Retiario pugnanti aduersus myrmillonē attinatur, non te peto, pifsem peto, quid me fugi galli? quia myrmillonū genus armaturæ galliū eſt, ipſiq; myrmillones aī galli appellabātur, i. quorū galeis pīſas effigies inerat. qđ genus pugnae iſtitutum eſt a Pittaco uno ex ſep̄im ſapientibus qui aduersus phrynonem dimicaturus propter contiouerſias finū, quae erant i. iter atticos, & mi tylenaos. Rete occulatio i. pediuit phrynonem. Redinūt redeunt. Regū eſt, qđ aut eſt, aut fuit regis. Regale eſt di gnum rege. Recep̄ius moſ eſt, quē ſua ſponte ciuitas alienū adſciuit. Rosii appellabātur in oībus perfelli artibus, quod Rosius quidā pſellus unus in arte ſua. i. coœda iudicatus ſit. Rita eſt uenitū quadratū ſimbriatū purpureū, quo flaminicæ pro palliolo uerbātur. Alij dicunt, qđ ex lana ſiat ſuci da alba, qđ conficiunt uirgines ingenuæ patrimæ matrimæ ciues, & inficiunt coruleo colore. Repertum dicitur quāſi reparatum, & reparatum.

SEXTI POMPEII FESTI. LIBER XVII

SV pū antiqui dicebāt, quē nūc ſupinū dicimus ex grāmo, uidelicet pro aspiratiōe ſponente literā, ut cum idē ūras dicunt et nos ſyluas. Item iſ ſex ūras ſeptem. eius uocabulū meminūt et Lual. ſi uero das qđ rogas, et ſi ſugeri ſupus. Sempronia horrea, qđ locis dicitur in eo fuerunt leges Gracchi ad cuſtodiā ſrumenti publici. Statua eſt Ludi nūs, qui quondā fulmine uictus in arce ſepultus eſt in Ianiculo. cuius oſſa poſte a ex prodigiis, oraculorūq; reſpōſis Senatus de creto ita urbem relata in Volcanali, qđ eſt ſupra comitū obru ta ſunt, ſuperq; ea columnā cum ipſius effigie poſita eſt. Sonticum morbum, in XII ſignificare ait Aelius Stilo certum cum iuſta cā, quem nonnulli putant eſſe qui noceat, qđ ſontes ſignificant noceentes. Nāuius ait ſonticam eſſe oportet cām quam

brem perdas mulierem. Sacram uiam quidam appellatam esse existimant, qđ in ea fœdus iustum sit inter Romulum, ac Tatium. quidam, qđ continue utantur sacerdotes Idulum sacrum confiendorum c. Itaq; ne etenim quidem, ut uulgi opinatur sacra appellata est à rega ad domum regis sacrificati, sed à regis domo ad sacellum Sireniae, & rursus à regia usq; in arcem, nec appellari debere ait Verrius. Sed disiunctio, ut cæteras uias Flaminiam, Appiam latinam'ue, ne nouam uiam quidem sed nouam uiam. Scita plebei appellatur ea, quæ plebs suo suffragio sine patribus iussit plebeio magistratus rogante. Solitaria hostiarū trium diuersi generis imlationem significant, tauri arietis, uerris, quod oēs eæ solidi, intè grijs sunt corporis, contra Actius uerbaces matiales alij solidum non à solo, qđ terram significat, sed ab Oscarū lingua quia solum oīa totum, & solidū significat. uī telā quædam soliferrea uocantur tota ferrea, et homo bonarum artium solers, et qua nullā parte laxata, caudāq; sunt, solida nominantur, atq; harum hostiarū oīum i molati sunt tauri, quæ pars scædit in castratione, sunt quidem qui portent ex tribus hostijs præcipue nōmen inclusum cū solidō. tauri que amplissima sit earum. quidā dixerunt oīum trium uocabula confusa, suis, oīis, tauri, id qđ uno modo appellarunt uniuersæ, quod si à solo, & tauris earū hostiarum duclum est nōmen antiquæ consuetudinis per unum. L. enuentari non est mirum, quia tunc nulla geminabatur litera ī scribēdo. quā consuetudinem Ennius mutasse fertur, ut pote græcus græco more uisus, qđ illi aequæ scribentes, ac legentes dupplicabant mutas. Sublestria infirma, & tenuis. Sublestria. Plautus Persa, ad paupertatem si me grant infamiae grauior paupertas sit, fides sublestria. id est in infirmior. Idem in neurolaria uinū ait subleſſimū qđ infirmos faciat, uel corpore, uel animo. Suppellectilis, recto casū, & sénis ratione dicebantur, quæ nūc contraria uidetur esse finitionē pro portionis, quia oīa uocabula x litera finita per declinationes obliquorum casū syllabam accipiunt. hæc aut duo desciuerunt ab ea, ut alia complura, quæ non ideo infirmare debent præceptum. Scirra uocabulum Verrius inepissime ex græco tractum ait, quod est σωρτά, qđ aut à sequendo cui magis assentitur, qđ & tenuioris fortunæ hoies, & cæteri alioquin qui honoris gratia prosequerentur quempiam non antecedere, sed sequi sint soliti, qđ uidelicet dicit Lucilius, cornelius. P. noster scipiadas dicto, tempusq; intorquet ī ipsum oī, & deliciis luci efficaciter, atq; anædo, et seclatoria, deo ipso quo rectius dicas. Ibat forte domum, sequimur muli, atq; frequentes cum secutus uideri uelit ob eorum iurgia nō ob assuetum officium. Secus Valgus putat ex græco quod ius dictum absurdē s. significat. n. aperte aliter exemplis omnium ferē, qui eam uocem usurpant, haud secus, nō aliter. Stypem esse nūnum signatum, testimonio est & id, quod datur ī stypendum militi, et cum spōndetur pecunia, qđ stipulari dicuntur. Sobrinus est, ut ait Aelius Gallus, patris mei consobrini filius, & matris meae consobrinae filius feminæ ipsiusdem de causis appellat, fratrem et fratribus patruelē, & consobrinum, & proprius consobrino. & sobrina ipsius gradus ī sobrina quoq; sunt. Sororiū tigillū appellatur hac de causa, ex cōuentione Tullij hostili regis, & Metij suffetū ducis albanorū Trigemini Oratij, & Curiatij cum diuincissent, ut uictores se quererent imperium, & Oratius noster exuperasset, uictorq; donum reueteretur obvia soror cognita morte sponsi sui, fratribus manu occisi, uersata est eius osculum, quo noīe Oratius interfecit eam, & quāquā à patre absolitus sceleris erat, accusatus tñ paricidij apud diuuiros, dñnatūq; pronocauit ad populum, cuius indicio uictor duo tigilla tertio supiecto, quæ pa-

ter eius constituerat, uelut sub iugum missus subit, consecratisq; ibi aris Iunoni sororiæ, et Iano curiatio liberans oī noxia sceleris est augurijs approbantibus, ex quo sororiū id tigillum ē appellatum. Sororiare mammæ dicuntur puellarū, cum primū tumescunt, ut fraterculare puerorū. Plau. Tunc mammæ primū sororiabant, illud uoluit dicere fraterculabane. Sum pro eum uisus est Ennius libro primo, at tu nō ut sum sum mam seruare decet rem, & libro secundo, at sese, sumq; dederat in luminis oras. Solo osce dicuerit id, qđ nos totum uocamus. Lucilius sua quoq; omnino dirunt non solo dupondij. i. nō tota. Item Liuius, soli curia ī omni re cariora, & soliferum genus teli totum ferreū. Solers ēt in oī re prudens. & solenne, qđ omnibus annis præstari debet. Sola appellantur sedilia, in quibus non plures singulis possunt sedere, deoq; solia sternere dicuntur qui selenarium habent, & solaria uocantur babylonica, quibus eadē sternuntur, quæ ut ait Verrius, omnia ducta sunt solo aliui quoq; cauandi gratia instituti, quod singuli descendunt. Sola dicuntur à sedendo potius, qđ à solo. Selenarium, Appius pulcher ī auguralis disciplina libro primo ait esse tripudij, quod excidit ex eo, qđ illa fecit saxum solidū aut arbos uiuī radix, quæ nec præ uitio humani cedantur, uel aciantur ue pellantur ue. Solū, terrā, Meuius libro tertio, Tarquinio dedit Imperiū simul et sola regnū, & aliubi. Sed sola terrarum postquā permensa parumper. Solea ut ait Verrius, est non solū ea, quæ solo pedis subiicitur, Sed ēt pro materia robusta super quā paries craticus extruitur. alij dicunt, quod est genus pisces. Solox lana crassa, & pecus, qđ passim pascitur non teclum. Titinnius ī bayathro, ego ab lana solertia ad puram data. & Luci. Pascal. peccare, ac montano hircu atq; soleo. Sos pro eos antiqui dicebant, ut Ennius libro primo, Constitit inde loci pp̄ sos dea dearū, & libro tertio. Circū, sōsq; sunt magnæ gentes opulentæ, libro quarto Dū censem terrere munis, hortūnūq; sos. libro XI. Contendunt græcos græcos memorare solent Sos, interdū pro suos ponebāt ut cum per datiuū casum idem Ennius effert, postq; lumna sis oculis pro suis bonus ancus reliquit. Sultis pro si uoltis. Plautus in fruolaria, sequimini me hac sultis legiones oēs Lauernæ, & in rudente. Curate hac sultis magna diligentia, Cato pro Luce cœsetio, audite sultis milites sigs uestrū ī bello supfuerit sigs non inuenit pecunia egebit. Itē Sultis si uoltis significat cōposito uocabulo ita ut alia sunt sodes sis suisplacet ī loco scis licet ecqd ego quidē. Ennius. Andite sulti genas, & corde relinqui te somnū. Solaris sine præpositiōe dixisse antiquos, testis est Paean. cum ait solanur auxiliatur, hortaturq; me. Solatū genus morbi, maxime à rusticantibus dicitur, cuius meminit et Arianus. Sulci appellantur qua aratū ducuntur, uel sationis facienda causa uel urbis condende uel fossura rectis lateribus, ubi arbores seruantur. fulmē quoq; qua ciuius uestigium similiter appellatur. quod uocabulū gdam ex græco fictū quia illi dieat oīnor. Solus dictus à græco qui ab illis uuln̄s appellatur. Suasum, color appellatur, qui fit ex sillicidio sumo ī uestimento albo. Plau. quia tibi suasum ī secessu propudiosa pallulam, Quidam autē legunt ī suasum, nec desunt qui dicāt oīm colorem qui fiat ī secessu suasum uocari, qđ quasi persuadetur ī aliū ex albo transire. Saltum, Caius Aelius libro II significationū quæ ad ius ciuile pertinent ita definit, Saltus est ubi sylva, & passiones sunt, quarum causa casæ quoq; signa perticula ī eo saltu pastorum, aut custodum causa arator ea res non peregit nomensaltui nō magis, qđ fundi, qui est ī agro culto et eius causa habet aedificium signa perticula ī eo habet sylvam. Superescit significat supererit. Ennius dum qđem unus homo Romæ togæ superescat, & Actius ī Chrysippo, qui hinc supere-

scit spartam, atq; amyclas trado. Sed per se supra significat quidem supra, ut cum dicamus super illū sedit, uerū ponitur ēt pro de græca consuetudine, ut illi dicunt ὑπερί. Plautus militæ glorioſo, mea opera super hac lucina quā ego nunc concilio tibi. In p̄fāmate, candē p̄ceptio super rebus nostris loqui te paciuus in medo, qua super re imperfectum ēē hippotem dixi ſi. Cato contra amīnū. Nemo antea fecit ſuper tali re cum hoc magistratu uti p̄rē. Afranius in uirgine. Alijs de rebus cōpīſtū ſuper F R A G. Superclū dicitur, q̄ ſupra clū ſit. i. in tegmentū oculi ſuperius. Superclia in Iunonis tutela ēē putabant, q̄ ipsi protegantur oculi, per quos luce fruimur, quā tribuere putabant Iunonem un̄ et lucinia dicta eſt. Subiugū mitti dicuntur hostes uicti ereptis oib⁹ armis, telisq; cum haſis defixis duabus in terra, tertiaq; ad ſummu carū deligata, ipſi eam iubentur ſubuenire trāſire. Subices Ennius. Achille pro ſubiectis poſuit, cū dixit. Nubes pego deum ſubieſt humidas, unde oritur mber ſonitus aero ſpiritu. Superſtitiosi teſtes p̄ſentē ſignificat, cuius rei teſtimoni⁹ eſt, q̄ ſupſtitibus p̄ſentibus leges, iter quoſ controvērſia eſt uindicias ſumere uibetur. Plau. in artemone, nunc mihi licet quiduis loq, nemo hic adēſt ſuperſtitioſe. Sub corona uenire dicuntur captivi, qui a coronati ſolene uenire, ut ait Cato in eo, qui eſt de re militari, ut populus ſuus ſua opera potius ob rem bene geſtam coronatus ſuppliciū eat, q̄ re male geſta coronatus ueneat. id autē ſignum eſt nihil p̄ſtari a populo, qđ ēt Plautus ſignificat in horſulo. p̄aco ibi adiſt cum corona cuiq; licet ueneat. Sublime eſt in altitudinem elati, ut Ennius in thyeste, aſpice hoc ſublime candens quem uocant oēs louem. Virgilius georg. libro primo, hic uertex nobis ſem per ſublimis. Sublimauit dixit. i. in alium exulit originum libro ſecondo Cato, in maximū deoſ, atq; in excelsissima claritudine ſublimauit. id autem dicitur a lumine ſuperiore, quia ſupra nos eſt. Succenturiare, ē explendā centuriae gratia ſupplere, ſubiijcere. Plautus in ſaturatione, ſuccenturia centū require, qui te delectent domi, et Cæliuſ in triumpho nunc mēſe militiae aſlutiua opus eſt ſuccenturia. Subrumari dicuntur hedi, cum ad māmā admouentur, alijs dicunt rumis uel quia rumine trahunt lac ſuggentes. Subulo thufc tibicen diuatur, itaq; Ennius. Subulo condā mariñas ab ſtrahat plagaſ. Suburrā Verrius alio libro a pago ſuc- ciano dictam ait. hoc uero maxie probat eorū authoritate, q̄ aiunt ut appellatam, et regionem urbī, et tribū a ſtatuo p̄ſidio, q̄ ſolidum ſit ſuc currere aſquilijs infenſtantibus eā partem urbī gabiniſ, Indiāq; eſſe, p̄ adhuc ea tribus per literā non bſcribiuntur. Subuerbiſtā, uerubus uifam ſignificat Plautus cū ait, uiceroſam compeditam ſubuerbiſtam ſordidā. Soboles ab oleſcendo i. crescendo, ut adolescentes, et adultæ, et indoles dicitur. Lucretius. ſue uirū ſoboles ſine eſt muliebris, et Virgilius, atra deū ſoboles. Subuclū aeliu ſtilo, et Cloatius iſdem ferē uerbiſ demonstrans id uocabulū genus eſſe libi, qđ diui detur ex halita, et oleo, et melle. Nam de tunicae genere nouum eſt omnibus. Sub uos placō, in precibus fore cum dicunt ſignificat id, qđ ut in legibus, transq; dato, edēdōq; plo rato ſuop̄e ipſius, ut moepte meo ipſius nopt̄o ipſius. alijs dicunt id ēſſe, qđ ſuppliō. Suillū genus inuifum ueneri prodiderunt poetæ, ob interfectū ab Apro adonim quē diligebat dea, quidā aut, qđ immundissimi ſunt ſues ex oī mansueti pe core, et ardentissimæ libidinū. Ita ut ob probrū mulieribus in de tractum diuatur cum ſubare, et ſubire dicuntur. ſus me neruam in prouerbio eſt, ubi quis id doct̄ alterū cuius ipſe in ſcā ſit. quā rem in medio (qđ aiunt) poſitam Varro et eume rus ineptis mythis inuoluere maluerunt, qđ ſimpliſtir referre. Strues genera liborum ſunt digitorū coniunctorū non diſſimi-

lia, q̄ ſuperieſta panicula in transuersum continetur. Struices antiqui dicebant extruitōes oīum rerū. Plau. Cereales coenas dat. Ita mensas extruit tantas ſtruices concinuant patinari as, et Luius quarto, Caſtilia p̄ ſtruices ſaxas lapsu accidit. Struere antiqui dicebant addicere, uigere. un̄ industria. inde Cato iure lege libertate rei pub. cōiter uti oportet gloria, atque honore quō ſibi quip̄ ſtruxit, aut in duodecam, qđ eſt ſi alluitur pedē uerſtrū manu mendī Lacio. Alij putant ſignificare re trorsuſ ire, alijs in aliam partem, alijs furere, alijs gradū augere, alijs minuere, ac uix pedē pedi p̄eferre, otioſe et remoratur. Stroppus eſt, ut Acteius philologus existimat, qđ græce ſpōphor uocatur, et qđ ſacerdotes pro inſigni bīt in capite, qui dam corona eſſe dicunt, aut qđ pro corona inſigne in capite iponatur, quale ſit. Strophū itaq; apud phaliscos Diē festum eē qui uocetur ſtrupearia, quia coronati ambulant, et a Thufc lanis, qđ in puluſari imponatur Caſtoris, ſtrupum uocari. Struthēū in mūris p̄ceptū uocant obſcenam partem uirilē, a ſalacitate uidelicet paſſeris, qui græce ſpōphōs dicitur. a mūris p̄ceptū appellatur. ſtrenam uocamus, quæ datur die religiōſo, omnīs boni gratia a numero quo ſi ſignificatur alterū tertiuq; uenturi ſimilis cōmodi ueluti Trēnam p̄eposita ſlitera ut in lato, et ſite ſolebant antiqui. ſtatuliber eſt, qui te ſtamento certa conditione p̄eposita iubetur eſſe liber, et ſi p̄ hebreo eſt quo minus ſtatuliber p̄eſtare poſſit, qđ p̄eſtare debet nihil minus liber eſſe uideatur. Status dies uocatur, qui iudit eīj cauſa p̄econſtitutus cū peregrino. eius n̄-generis ab antiquis hostes appellaſtātur, qđ erant pari iure cū populo Ro. atq; hoſtre ponebant pro aequali. Plautus in cirſulione, ſi ſtatus condictus cum hoſte itercedit dies, tñ eſt eū quo iperat in gratias. Satura eſt abī genus ex uarijs rebus conditū, et eſt lex multis alijs conſerter legibus. Itaq; in ſanctione legū aſcrribitur, ne ue per ſaturam abrogato, aut derogato. Annus lufus in ea quam dixit aduersus Tiberiū gracchum imperiū, qđ plebs per ſaturam dederat, id abrogatū eſt, et C. Læliuſ in ea, quā pro ſe dixit, dein poſterā die quaſi p̄ ſaturā ſententia ex quixiſtis i de ditionem accipitur. quidā dicunt eē genus carminis ubi de malis rebus diſputatur. ſtatā matris ſimulachru in foro colebatur, poſtq; id collaſtrauit, ne lapides igne corrūperentur, qui plurimus ibi ſiebant nocturno tempore magna pars populi in ſuos quisq; uicis retulerunt eius deae cultum. Stolagnū genus. Inauriū uideatur ſignificare Cæliuſ in cratino, cū ait, ex aure eius ſtola gniū domi habeo. ſtolidus ſtultus. Ennius in ſexto. Nā inde pugnare ſues ſtolidi ſoliti ſunt, et in alexandro hominem appellaſt, quia laſcaui ſtolide nō intelligit, et Cæliuſ in hypobolimæo, abi hinc illi ut tibi ſit pater, et in andronico ſed ego ſtolidus gratulatū me oportuit prius. ſuprū pro turpitudo antiquos dixiſſe apparet in Nelei cermine, ſcōde, ſuprēq; caſtigor, et in appū ſententia, qui diuim compotē eſſe, ne quid fraudis, ſuprīq; ferocia parat. Nænius, ſcōq; qđ perire manuſtū ibidem, q̄ cum ſtupro redire ad ſuos popularis, itē ſi illos deſerant fortiſſimos uiros magnum ſtuprū populo fieri pergetis. ſuprā linum impoliū appellant græci dores. Sacroſanctum diubat, quod ureurādo iterpoſito erat inſtitutū, ut ſigis id uiolasset morte pœnas pēderet. cuius generis ſunt Tribunus pleb. aedilesq; eiusdē ordinis, qđ affirmat M. Cato in eam quā ſcriptis aedilis plebis ſacroſanctos. Seruilius laſcas appellaſtātur, eo q̄ qui eū faciendū curauerat in principio uitiligri continens baſilice nille in quo loco ſicut effigies hydræ poſita a M. A. grippa. ſacratae leges ſunt, qbus ſanctū erat, ut ſigis aduersus eas feciſſet ſacredicū deoru eſſet cum. ſunt q̄ eē dicunt ſacratas quas plebes iurata in mōte ſacro ſciuerit. Seclusa ſacra dicebantur, quæ græci mysteria appellante.

Scena ab alijs, & quibusdam scena, appellatur dolabra pontis
fusca. Sarissa est hastæ mædonicae genus. Sacer mons
appellatur trans Anienem flumum paulo ultra tertium mil-
liarium, qd cum plebes, cum secessisset a' patribus creatis tr. b.
pleb. qui sibi essent auxilio discedentes Ioni consecraverunt. At
homo sacer Is est, quem populus iudicavit ob maleficum, neq;
fas est eum immolari. Sed qui occidit paricidij non dñatur,
nam lege tribunitia prima cauetur si quis eum, qui eo plebisci
to sacer sit occiderit paricida ne sit, ex quo quis homo malus,
atq; improbus sacer appellari solet. Gallus Aelius ait sacrū
esse quoq; modo, aut instituto ciuitatis consecratum sit, siue
Aedis, siue aræ, siue signum, siue locus, siue pecunia, siue quid
alud quod dñi dedicatum, atq; consecratum sit. Quod autem
privati sive religionis causa aliquid eorum rerum deo dedicēt
id pontifices romanos non existimare sacrum, at siqua sacra
privata suscepit sunt, que ex instituto pontificis statu die, aut
certo loco facienda sunt, ea sacra appellari tanq; sacrificium. Il-
le locus ubi ea sacra facienda sunt uideatur sacer esse.
Sacra appellata sunt Reate orti, qui ex septentrio lygures,
siculos exegreunt, dicti sacra, nam uere sacro nati erant.
Sagmina uocantur uerbenæ, id est herbae puræ, quia ex loco
sancto se cabantur a consule, prætore uel legatis profiscientibus
ad fædus faciendum, bellumq; indicendum, uel a sanctiendo i.
confirmando. Neuius ius sacramatum Iouis iurandum sagmine,
& alibi scapori, atq; uerbenas sagmine sumperunt. Sag-
inas appellantur multi, ac solertia acuminis. Afranius in brun-
dusina, quis tam sagina corde, atq; ingenio unico, etiam canes
indagatores sagittæ sunt appellati. Sarcito in XII Seruus
Sulpitius significare damnum soluito præstato. Sardanapa-
lus rex assyriorum fuit unicæ luxuriae inter mulieres, epu-
lasq; uerbas semper, atq; omni tempore. Sargus pisces genus,
qui in Aegypto mari ferè nascitur. Lucilius quem præclarus
elops, quem Aegypto sargus meuebit. Saturnia Italia, &
mons qui nunc est capitolinus, saturnus appellabatur, qd in tu-
tela saturni esse existimat. Saturni quoq; dicebantur, qui a
strum in uno clivo capitolino incolebant, ubi ara dicata ei deo
ante bellum troianum uideatur, quia apud eam supplicant aper-
ti capitibus. Nam italici authore Aenea uelant capita, qd is cū
rem diuinam faceret in litore laurentis agri Veneri matri, ne
ab uylsse cognitus interrumperet sacrificium, caput adoperuit,
atq; ita conspectum hostis evitauit. Saturno dies festus cele-
bratur mensis Decembri, quo deo a' dñs est dedicata, & is cultu-
re agrorum præsidere uideatur, qd et falsus saturni est i signe.
uersus quoq; antiquissimum, quibus faunus fata hominibus ceci-
nissi uideatur, saturni appellatur, quibus et a Nævo bellum pui-
nium scriptum est, & a multis alijs plura composita sunt. qui
deus in saliariis saturnus nominatur uidelicit a' satiationibus.
Sas Verrius putat significare eas teste Ennio, q; dicit libro pri-
mo Virgines. nam sibi quisq; domi romanus hætas, cum suas
magie uidentur significare, sicuti eiusdem libro 111 fatidum est
eam significari, cum ait, nec quisq; philosophia, quæ doctrinæ
latina lingua non hæta, sapientiaq; perhibetur in somnis uidit
priusquam sani discere coepit. Idem cum ait sapientiam pro ipsam, nec
aliud, nomen ponit in libro XIII. Quo rei sapientia loco sece, o-
stante atq; uberiq; Pacu. in Teucro. Nam teucrum regi sapientia
res resistibiliet. Sæuiores dicitur mala quasi sinistra ouuor
in græcis in strum dicitur uulcus saeuia, & in bonam, et in ma-
lam rem uocat. Salua res est dñ saltat senex, quare parasiti
in scena apollinis dilexerunt, cām Verrius libro secundo, quo-
rum prima est p. litera reddidit, qd C. Sulpitio, et C. Fulvius con-
sulibus M. Calpurnio pisoni prætore urbis faciente ludos su-
bito ad arma exierunt, nuntiato aduentu hostiū, uictoresq; in

theatrum redierunt, soliti ne intermissi religione afferrent
institutati qui cēne, inueniū esse ibi C. Pomponiū libertinum
minum magno natu, qui ad tibicanem saltaret. Itaq; gaudiu nō
interruptæ religionis editam uocem nū quoq; celebrari. At i
hoc libro refert Asini Capitonis uerba, quibus eos ludos apol-
linares Claudio, & filiu consulibus factos dicit ex libris si-
byllinis, & Vaticinio Martij V ati institutos, nec nominatur
ullus Pomponius, ridiculeq; de appellatione parasitorū apolli-
ni hic cām reddit, cum in eo præteriū esset. Ait. n. ita appellari,
qd Caius Voluminius qui ad tibicanē saltarit, secundarū part-
ium fuerit, qui fere oibus minus parasitus inducatur. Quam
inconstantiam Verrius nostri non sine rubore retuli. Salios a
saliendo, & saltando dictos esse quāuis dubitari non debeat,
tm Polemon ait Arcada quendam fuisse noī saltum, quē aene
as a mantinea in Italiam deduxerit, qui Iuuenes italicos
irixtorū saltationem docuerit. At Critolaus saonem ex Sa-
mothrace cum Aenea deos penates, qui Lauiniū transulerit,
saliare genus saltandi instituisse. a quo appellatos salios, quibus
per oēs dies ubi cūq; manerent, quia ample ponebantur coe-
nae siquæ alia magna cōnē sunt saliaries appellatur. Sal-
macis nymphæ Cœli, & Terra filia fertur causa fontis alycar-
nasi aquæ appellandæ fuisse salmacidus, q; qui bibiſſi uinto i-
pudentiæ mollesceret, ob eam rē Q. Ideus Auitus augistarū
parietibus occasionem largitur iuuenibus petulantibus an cen-
tum puerorū, puellarumq; uolandarū quia non patet resis-
tum Ennius salmacida spolia sine sanguine, & sudore.
Saliaries uirgines Cincus ait esse conductitias, qua ad salios
erubant cum apicibus paludatæ, quas alius Stilo scripsit sacri-
ficium facere in regia cū pōtifice paludatis cū apicibus in mo-
dū saliorū. Spondere Verrius putat dictū, q; sponte sua i.
uoluntate promittatur, deinde oblitus i feriore capite s̄ dūsum, et
sponsam ex graeco dictā ait, qd licet aorðas iter positis re-
bus diuinis faciat. Salicem idē uirgulti genus nō arboris di-
cit, & ridicule iterpreta dicitam, q; ea celeritate crescat, ut
salire uideatur. Salaciā dicebant dea aquæ, quam putabat
salum ciere, hoc est mare mouere. un Ouid. Nymphæq; salaces
quo uocabulo poetæ pro aqua usi sunt. Pacu. Hinc scuam
salaciæ fugimus. Salaria uia romæ est appellata, quia per
eā sabini sal a mari deferabant. Salutaris porta appellata
est ab aede salutis, quæ ei proxima est. Salinū cum sale in men-
sa ponere singulis religioni habetur, q; qm in æquilina regiōe
cum fornax plena uasorū coqueretur, atq; ille proxime eā cō-
uiuauit, supraq; modū potus somno oppressus esset cum conui-
uis suis, præteriens quidam petulans ostio patente ex mensa
linū conicet in fornacē, atq; ita incendio excitato sigillus cū su-
is concrematus est. Salinum in mēsa pro aqua solitum cō po-
ni ait cum patella, q; nihil aliud sit sal, q; aqua. Salentinos a
salo dictos, cretes et illyrios, qui cū locrensisibus nauigantes socie-
tate fecerint eius regionis italæ, quā F R A G. Scarpum
est id, qd in palustribus locis nascitur leue, et procerū. un tege-
tes fiunt, inde prouerbium est in eas natū res, quæ nullius ipe-
dimenti sunt in scirpo nodū quædere. Enni. quædere in scirpo
soliti, qd dicere nodum, et Plautus aulularia quasi pueris, qui
nare discunt scirpo idicatur ratis. Nævius in phœnissis, sume
arma. i. an occidā clava scirpea. Sarraturos insula. Spiræ
dicuntur et basis colūna unius tori, uit duorū, et est genus operis
pistri, et funis nauticus in orbē convolans ab eadē oē simili-
tudine. Pacu. qd cessatis socij ejercere spiras sparteas. Ennius q-
dem hoium multititudinē ita appellat cum aut spiras legiobus
nex. Spectus sine præpositione Pacinius in doloreste usus est
cum ait amplius rubiendo colore, & spectu proteruo ferox.
Spectile uocatur infra umbilicum suis atro quedam proprij

habitus exos qua etiam antiqui per se utebantur. Plautus enumera
randis uilibus obsōnis in carbonaria sic ego pernam, sumen,
sue spectile, Callum, gladia. Spicit quoq; sine præpositione
dixerunt antiqui. Plautus flagitium est si nihil mutetur, quæ
super calo spicit. Et spexit, Ennius libro sextodecimo, quos ubi
rex paulo spexit decoribus celsis. Spirillum vocari ait opilius
aurelius cypriæ barbam. Spinturnix est avis ge-
nus turpis figuræ occursatrix, unde artificum perditas.

Spinturnix ea græce dicuntur, ut ait Sanxra avibasis. Spi-
cum masculine antiqui dicebant, ut hunc stryphem, Et hanc a-
mnem uersus est antiquus quasi messor permessum ununquæq;
spicium collegit. Speres antiqui pluraliter dicebant, ut Enni-
libro secundo, Et simul effugis speres, ut funditus nostras Et
Libro XV I. Spero si speres quicquā prodesse potis sunt. Spe-
chio in auguralibus ponitur pro aſpetione, Et nuntiato, quia
omne ius iacrorum habent auguralibus specchio duntaxat quoru-
m consilio rem gererent magistratus, non ut possent impeditre
nuntiando, quæ cum uidissent satis, spacio sine nuntiatione da-
ta est, ut ipsi auspicio rem gererent, non ut alios impidirent nu-
tiando. Scripturarius ager publicus appellatur, in quo ut pe-
cora pascentur certum aēs est, qui a publicanus scribendo confi-
ciat rationem cum pastore. Scribas proprio nomine antiqui,
Et librarios, Et poetas vocabant. At nunc dicuntur scribæ qui
dem librarij, qui rationes publicas scribunt in tabulis. Itaq; cū
Liuus adronicus bello punico secundo scripsisset carmen, quod
a uirginibus est cantatum, ga prosperius res populi Romani ge-
ni coepit, publice attributa est, Et in auentino aedes minor
uæ in qua liceret scribis, histriobusq; consistere, ac dona po-
nere in honorem liuij, quia is etiam Et scribebat fabulas Et
agebat. Scriptæ dicebantur nūgatoriae, ac despiciendæ mu-
liores, ut ait uerius ab ijs, quæ screa idem appellabant, id est
quæ quis excrare solet, quatenus id faciendo se purgaret. Ti-
tinnius in palla rectius, meaſtor picalet, et post i me lectum ho-
die stratum indiscratie multa per flumen, ac mare in patriam
remitteretur. Sunt qui dicant post urbem à Gallis liberatam
ob inopiam cibatus capto sexagenaria annorum homines iaci in
tyberim, ex quo numero unus filij pietate occultatus se pro-
fuerit patriæ consilio sub persona filij uelut sit cognitum ei iu-
ueni esse ignotum, Et sexagenarios ultra conuasa latebras au-
tem eius quibus arguerit senem, id est cohibuerit, Et caelauerit
sanctitate dignas esse uisas, ideoq; arca ea appellata. Sed ex-
ploratissimum illud est causa, quo tempore primum per pon-
tem capere comitia suffragium ferre iuniores, conclamauere,
ut de ponte deicentur sexagenarij, qui iam nullo publico mu-
nere fungentur, ut ipsi potius sibi, q illi deligerent in patru
cuius sententiæ est etiam sisinius capito. uanam autem opinionem
de ponte tyberino confirmavit Afranius in repudiato. Sexu
natura, habituq; ex græco quæ illi uocant εγρ Afranius
in priuigno sic agit orbus uirilis sexus adoptauit sibi. Paciu-
nius in atlanta triplicem uirili sexu procreat partum. Simi-
plude area funera sunt quibus neutrum genus interesset ludo-
rum. nam indistincta sunt quibus adhibentur non ludi modo,
sed etiam desultores, quæ sunt amplissima. Sex suffragia
appellantur in equitum centuriis, quæ sunt adfectæ ei numero
centuarum, quas priscus Tarquinus rex constituit. Seſter-
tius dicitur pars quarta denarij, quo tempore is decussis uale-
bat, id est dupondius, Et semis, sue contenditur id in alijs re-
bus quinquaginta assuum est in alijs quingentorum intra eos
qui iudicio inter se contendenter, qua de re lege L. Papirij tri-
bu plebis sanctum est his uerbis. Quicunq; prætor post hoc fa-
ctus erit, qui intra ciues ius dicit tres uiros capitales populū ro-
gato, q; tres uiri quicunq; ciere sacramenta ex

iudicantoq; eodemq; iure sunt uti ex legibus, plebeiq; scitis
exigere, iudicareq; ee oportet sacramenti autem nomine id aē-
dic cœptum est quidem Et propter arari in opiam, Et sacro-
rum publicorum multitudinem consumebatur id in rebus diui-
nis. Seſtantarij asses in usu esse cœpere ex eo tempore, q pro
pter bellum punicum secundum, qd cum Annibale gestum est
decreuerunt patres, ut ex assibus, qui tum erant librarij, fieri
rent seſtantarij per quos cum solui cœptum est, et populus aē
alieno liberaretur, Et priuati quibus debitum publice solui o-
portebat, non magno detimento afficerentur. Septuennio quoq;
anno usu, ut priore numero sed id non permanit in usu, nec
amplius processit in maiorem. Senacula tria fuisse Romæ
in quibus senatus hēri solitus sit, memoria reddidit Nicostra-
tus in libro, qui inscribitur de senatu habendo. unū ubi nunc est
aedes concordiae inter capitolium, Et forū, in quo solebant mag-
istratus, ut dicit Titinius cum senioribus deliberare, alterū
ad portam capenam, Tertium intra aēdem bellone in quo ex
terū nationum legit̄, quos in urbe admittere nolabant se-
natus dabat. Scholæ dictæ sunt non ab otio, ac uacatione
omni, sed qd ceteris rebus omisssis, uacare liberalibus studiis
pueri debent, ut et ludi appellantur, in qbus minime luditur,
ne tristis aliquo nomine fungentur, omnis uirtus uacitas
in auspiciis. Item scholæ dictæ sunt ex græco χοράω ον-
o a uacatione. Sarptur uineae i. putuntur, ut in XII qñq;
sarpta donec demptæ erunt. Suffuerat sub eodē tecto fue-
rat. Scriptum lapidē esse ait, Et ita uocari Antistius Labeo
in agro menullino, ubi diuinam rem facerent. Se quāq; seor-
sum quāq; Sanates dicti sunt qui supra, infraq; Romam
habitauerunt, quod nomen ijs fuit quia cū defecserant a romani
breui post redire in amictiam, quasi sanata mente. Itaq; in
XII cautum est, ut idē iuris esset sanatibus, qd fortibus i. bo-
nis, Et qui nunq; defecserant a populo romano. Sublucare
arbores est ramos earum suppūtare, Et ueluti subtus lucem
mittere, conlucare aut suſcis arboribus locum implere luce.
Spurcum uinū est, quod sacrī adhiberi non licet, ut ait Labeo
Antistius libro X commentarij iuris pontificij cui aqua admis-
ta est de frumento, aut igne tactum est, mustumque ante, q
deferserat. Septimontiu, ut ait Antistius Labeo seriae dice-
bantur fieri, qd septem montibus fiebat, ut in palatio, qd fit pa-
latiar Q uirinali. v elia cui item sacrificiū, sagitalij, saburia
Cerinato, oppio, cælio montibus. oppius autem appellatus est, ut
ait V arro rerum diuinarum libro octavo ab opita oppio tu-
sculano, qui cum præsidio tusculanorū missus ad romam tu-
dam dum Tullus hostilius veios oppugnaret conſederat in
carinis, Et ibi caſtra habuerat similiſer. Sinistra aues, ſin-
strum, qd est ſinistrum aſpiciū, id est, quod ſinat. V arro li-
bro. v. epſtolicarū quæſionū ait, a deorū ſede cū in meridiē
ſpectes ad ſinistram ſunt partem mundi exorientes, ad dexte-
ram occidentes, factum arbitror, ut ſinistra meliora aſpicias, q
dextriæ effe exſumentur idē ſere ſentient ſisinius C apito, Et
Cincius. ſentinare ſatagere diclu a ſentina q multam aqua-
nauis cū recipit periclitatur. Cælius in æthrione, cū mercurio
capit confliui post ſentinat ſatis. ſentinare est periculū ſubſi-
liter euitare contendo aquā euacuare a ſentina nauis, ut eā li-
beret. Senatores a ſeneclitate dicati ſtat, quos initio Romæ
lus elegit centū, quoru consilio re publicā adminiſtraret. Itaq;
et patres appellati ſunt, Et nūc cū Senatores ad eſſe ſubſetur q
busq; in ſenatu ſententiā dicere licet, q a ijs q post lustrū conditū
ex iunioribus magistrati ſepere, et in ſenatu ſententiā dicūt,
Et non uocantur senatores ante, quām in senioribus ſunt censi.
Senatus decretum a ſuſtoltō aeliuſ gallus ſic diſtinguit, ut id di-
cat particulam quandam eſſe ſenatus ſuſtolti, ut cum prokin-

cia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatus consulti est. Senis crinibus nubentes ornantur, quod is ornatus uetusissimus fuit. quidam quod eo uestales uirgines ornentur, quarum astatatem uiris suis sponte a ceteris. Sentes cum constet esse spinas, & Afranius in abducta dixerit, quia sentio sauerba pertorquet turbam, pro spinosis acipi solet. Senium a senili acerbitate uite dictum, posuit Cæcius in hymnide, sine sua senectuem ducat utique ad senium sorbitio. Senonas, Gallos, Verrinus aut exsimi appellari quoniam non uenerint ex tralpalina. Segesta, quae nunc appellatur, oppidum in sicalia est, quod uidetur Aeneas condidisse præposito ibi Egesto, qui eam egistam nominauit, sed præposita ei 5 litera, ne obsecno nomine appellaretur, ut factum est in maleueto, quod beneuenit dictum est, & in epidano, quod usurpatu dyrrachiu. Seliuastra sedilia appellantur antiqui generis d litera in L. conuysa, ut etiam in sella factum est, & subsellio, & solis, quae non minus a sedendo dicta sunt. Silas appellatur natus sursum uersus repandus. unde galeæ quoque a similitudine file dicebantur. Siluij sunt appellati albani reges, a Launio filio, quem post excessum aeneæ grauidæ relictæ nimens periculum, & suæ uitæ, & eius, quem in utero gerebat, in sylvis latenter exixa est, qui restitutus in regnum est post mortem Ascanij prælatus Iulo fratri filio, cum inter eos de regno ambigetur. Sertorem quidam putant dictum a prendendo, quia cum cupiam affirrat manum educendi eius gratia ex seruitute in libertatem uocetur adseritor, cum uerisimilius sit dictum, quod sereret quid, ac potius adserorem a serendo accipisse nomen cum aliquem serat petendo in libertatem eandem, qua ipse sit, id est uincit quia fruges, cum seruntur terræ iungit, quod totu. Verrinus ~~uincit~~ introduxit. seges dicitur ea pars agri, quae arata, & consistit est a serendo uidelicet. Serilla Verrinus appellari putat nauigia istriat, ac liburniat, quæ lino, ac sparto condensantur a conferendo, & contexendo dicta, quia dicitur Pacuum in nuptiis, nec ulla subcisus cohibet compaginem aluei, sed sua lino, et sparto serilibus cum ~~sparto~~ paxiis, & facto uocabulo uisus sit pro funiculis, qui sparto conseruntur. Seruorum dies festi existimatur idibus avgstii, quod eo die Seruus nullus serua aëdem dianæ dauerit in auentino, cuius tutelæ sint cerui a quorum celeritate fugitiuos uocente ceruos. Sero sapiunt phryges, prouerbium natum est a troianis, qui decimo deniq; anno uelle coepérant helenam, quæq; cum ea rapta erant, reddere achivis. Sistitem luronem, quam nulgo sibi appellante, antiqui usurpabant, cum ea uox ex græco uideatur sumptu, quod est ~~lōv~~ gr. Secus, a sero uideatur dictum, Accius amphitryone, si forte paulo, quæ ueniam fecius, alijs dixere serius. Sedum, alijs Sadum, appellant herbæ, quæ opilius aurelius saeuium uocari ait, eaque in tegulis seri, nec quæ obrem id fiat indicat. Specus, fœminino genere pronuntiabant antiqui, ut metus, & nepos tam hercules, q; masculino stirpis, aut from, ut Ennius, tum casu sub monte altæ specus intus patebant, et paciuus in chrysè estib; sub eo saxo penitus strata arena igitur speus. Spatiatorem, Cato in M. Cœlium si se appellauisset in coloniam me hercules scribere nolle, si uium uiru sim spatiatorem, atq; fœminiam, alijs spatiatorem erratorem dicunt. Statu sacrificia sunt, quæ certis diebus fieri debent Cato in ea, quæ scribi De Lutio nocturno, de sacrilegio cōmiso, cu ei equus ademit, q; tuq; in te fuit sacra statu solennia capite sancta defueristi. Solenia sacra dicuntur, quæ certis temporibus anni fieri solent. Serra præliari dicitur, cum assidue acceditur, recedunturq; neq; ullo constitutur tempore. Cato de re militari, si forte opus sit cuneo, aut globo, aut forcipe, aut turribus, aut

serra uti, adoriarè. Stercas ex æde Nestie XVII Calenus. Iulias defertur in angiporatum mediū fere' cluui capitolini, qui locus clauditur porta stercoraria tanta & sanctitatis maiores nostri esse iudicarunt. Summissorē alijs ædē honoris, & uirtutis C. Marius fecit, ne si forte officeret auspicijs publicis, augures eā domoliri cogeret. Sacramentū aë significat, qd pæna noīe peditur, siue eo qd interrogatur aſtionalis uoci pio anagnino, q; eiusdem rei causa eam partem æquilarum, quæ iacet ad uicum patrictiū uersus, in qua regone est ædis mesfiti tatus. Sacramentū dicitur, qd iuriſuandi sacratione iter posita geritur. Subingere arietem in codē libro Antistius esse aut dare arietem, qui pro se agitur cadatur uē. bñ ſpōſis, bñ q; uolueris in preicatione augorali Messala ait si gñificare ſpōnderi, uolueris. Serpula ſerpferit ait idē messala ſerpens irrepferit. Solinus idē ait eſſe confuso. Snape idem ait eſſe ſic te. Stella significare ait Aelius capito lœtum, & proſperū, authoritatē ſe cutus Publij Seruiliuſ auguris, quæ ex lamella ærea aſſimili ſtelle loci inauguandū p̄figeretur. Sinistrū in auſpicando ſignificare ait Aelius capito lœtum, & proſperū auſpiciū, at ſilentiū dubiū duntaxat uacat. initio ſilentiо ſurgere cum dicatur ſignificat non iter pellari quo minus rē gerat, ad ſinistrū horſa ri quoq; ad auſpiciā ad agendū, qd animo quā p̄poſuerit. Styptatores ait dictos a ſtyle, quā mercedū nomine acipiante caſtodes cuiusq; corporis unū ſtymam i quā a phoræ cū extrinſetur formari ſolent, etiam ſtymites qui ob eandē cām deſtituantur. Suq; dēq; ſignificat plus minus ue. Soniuſ ſonanti. Seruilius lachis Romæ a conditore uocatus. Secordiā quidam pro ignavia poſuerunt. Cato pro ſtūtia poſuit. compoſitum aut uidetur ex ſi, qd eſſe ſine, & arde. Semis, ſemodius, ſemuncia ex græco trahuntur ſicut & alia nonnulla, quæ ſliteram pro aspiratione eorū hñt, ut ētā ſeptem, ūa ſylua, ſic iſta ab eo, qd illi dicunt ūa declinata ſunt. ſu pueranū ſuper uacuū ſtruſſerarios dicebant, qui quædam ſacrificia ad arbores fulguritas faciebant a fertō ſi. quodā ſacrificiū genere. Silicernū erat genus farcaminis, quo ſietu familiā purgabatur. dictum aut ſilicernū, quia chiui noīe ea res iſtituebatur iſiā ſilicē cerneret. Cæc. credidi ſilicernum eius me eſſe eſſerum. Sudū ſiccū quasi ſeudū. i. ſine uido. Securus ſine cura. Surregit, & ſortus pro ſurrexit, & quaſi poſſit fieri ſurrectus, frequenter poſuit Liuius. Sors & patrimoniuſ ſignificat. unū conſortes dicuntur, & dei reſpoſum, & qd cuiq; accidit in ſortiendo. Saſracum eſt, quo ornamenta portantur ſcæniorū. Sobriū uicuū Romæ dictū putat, uel q; i eo uberna nulla fuerit, uel q; in eo Mercurio lacte non uino ſupplicabatur. Sons nocens. Inſons innoſens. Sodales dicti, q; una ſederent, & cēnt, uel q; ex ſuo daſti uici ſoliti ſint, uel q; iter ſe inuice ſuaderent, qd utile eſſet. Sodes ſi audes, ut ſis pro ſuis, & illico pro in loco. Terentius Andria, Dic ſodes, quis heri Chryſidē habuit? ſurū dicebat ex quo per diminutionē fit ſurculus. Enn. vnu ſurus ſurū ferret, tñ defendere poſſent. Surremit ſumpſit. i. q; manu ſurrenit haſtam. Surrepit ſuſtulerit. ſummiſi marmuratores. Neuius, odi inquit ſummuſos, proide aperte dice, qd ſit. Terētius muſſare pro tactere poſuit, cu ait, ſile cæla occulta tege tactu muſſa. ſoluppi genus beſtialē maleſicæ, q; ſit acruis, contractusq; feruore ſolis. uñ eſt nomen traxit. ſophus ſaluſ. Enni. in ſophiem pro ſernatore poſuit. ſophiſtre ē bō ſpe afficere, aut bonā ſpē non fallere. ſuſtrorū uox tenuis, et alta. Titin. Fœmina fabula ſuſtrorū uocula. ſuſtingulū balteū. ſuſerda ſtercus ſuſtilū. Titin. Quid hēs niſi unam arcā ſine clavi. eō condis ſuſerda. ſuſato ſententiā di. ſuſidane a hostiā dicebatur, quæ ſe cūdō loco cædebat. ſi ſic appellata eā ſuſedēdo. ſuſillatum dicitur ex græco, q; ea p̄t, que ē ſub collo alon ab eis dicitur.

Sycophant as appellatos hac de causa dicunt atticos quondam iuniores solitos aucti in hortos irrumpere facioq; deligere, quā ob causam lege est constitutum, ut qui id fecisset capite truncaretur, quam pœnam qui perseuerentur ob parvula detrimen ta sycophantas appellatos. Superuaginea dicebatur ab auguribus auis, quæ ex summo circumne uocem emissem, dicta ita, quia super omnia uagatur aut canit. Supernati dicuntur, quibus foemina sunt suasa in modum sullarum pernayum. Ennius, his pernas suadit in qua superbia pœni. supremum modo significat summum, modo extremum, modo maximum. Subsilles dicebantur quædam lamelle sacrificijs necessarie. Sotorium tigillum appellabatur locus sacer in honorem Iunonis, quem Horatius quidam statuerat causa sotoris à se imperfecte ob suam expiationem. Substillum tempus ante pluriam iam pene unidum, & post pluriam non persicatum, quod iam stillaret, aut non dum decesset.

Subscudes appellantur tabellæ, quibus tabule inter se configuntur, quia quod inveniuntur sucedunt. Pac. Nec ullus subscus cohicit compagem. Suffusus foliculus testum arietinorū, quo utebant pro marsupio à fisca similitudine distus.

Subactus, modo significat molitus, modo uictus, modo compulsus, ut cum dicimus pecus sub arbore subactum, modo coactus. Supplicia ueteres quædam sacrificia à supplicando vocabant. Suces consil lingua pœnorum. Claudiuſ ſenatus enquit censuit referentibus ſufcatis. Sub uitem hastas iacere dicunt uelēs, cum eas sub manu ſursum mittit. Luc. Ut uelēs bonus ſub uitam, qui ſummis ſtūtis, uelēs autem uelins facit. Sub uitam prælari dicuntur milites, cum ſub uinea militari pugnat. Luca. Neq; prodire in altum, prælari procul ſub uite.

Subuineam iacere dicuntur milites, cum astantibus centurionibus iacere coguntur ſudes. Supparus uelmentum puellare lineum, quod & ſubuula, id est camſia dicuntur. Afra. Puella non ſum, ſupparo ſi induita ſum. Sipat ract, unde diſcipat diſcipt, & obſipat obſipat, & inſipit hoc est inſipit. Sutela dolosæ aſtitiae à ſimilitudine ſuennum dicitur. ſuſpectus à ſuſpicio uenit, & à ſuſpicio. ſuopte ſuo ipſius, ut me optime ipſius, uopte tuo ipſius. Strebula lingua umbrorū appellabant parties carnium ſacrificiaturum. ſelata genus nauigii latum magis, q; altum & à latitudine ſic appellatum, ſed ea conſuetudine, qua ſtlocum pro locum, & ſtitem pro lito dicebant. ſtlembus graui tardus ſicut Lucilius pedibus ſtlebum dixit equum pigrum, & tardum. ſtypatores corporis cuſtodes, quos antiqui latrones uocabant, ſtypati enim ferro circundant corpora regum. ſtypes fuſti terræ defixus. ſtrituum antiqui dicebant pro trituo. ſtrigores densarū uirium homines. Strige appellantur ordines rerum inter ſe continuaturum. Striges dicuntur, & inauſpiciæ aues, quæ Syruia græcæ nuncupantur, a quibus nomen inditum malefici ualieribus, quæ etiam uolantæ dicuntur itaq; ſolent eam auertere his uerbis οὐρήτο μετέγγυην τικομα, οὐρήτα δ' οὐρήτα προτίκον μετέγγυην τικομα. à ſtringendo dicitur. ſtura flumen in agro laurentiæ. Sterilium sterilitatem. ſtitorum feriae appellabantur quirinalia, quod eodie ſacrificantij, qui ſolenni die, aut non poterunt rem diuinam facere, aut ignorauerunt. Sanqualis auis, quæ offiſigia dicuntur. ſacraria appellabantur muſtum, quod libero ſacrificabant pro uineus, et uafis, et ipſo uino conſervādis, ſicut præmeſſum de ſpicas quas primū meſſiſſent ſacrificabant Cereri. ſacrificulus rex appellatus est, qui ea ſacrificia, quæ reges facere conſueuerant, fecerit. ſacella dicuntur loca diuſ ſacrata ſine teſto. ſaga quoq; dicitur mulier perita ſacrorum, & uirſapiens producta prima ſyllaba proprie ambiguitatem euitan-

dam. Sarpa uineta putata, id est pura facta, unde & uirgo lae abſcissæ ſamenta. ſarpere enim antiqui pro purgare ponebant. ſartæ ponebant pro integræ, ob quam causam opera publica, quæ locantur, ut integræ ſectu preſtentur, ſartæ ſectu uocantur. Etenim ſarcire est integrum facere. ſardare intel ligere. Neuſius, Quid bruti nec ſatis ſardare queunt. ſaperda genus pefſim pifcis. ſandaract genus coloris. Neuſius, Merula ſandaracino colore. ſambuciſtræ dicuntur. machina quoq; qua urbs ex pugnatur, ſi multiter uocatur. Nam ut in organo chordæ ſic in machine intenduntur ſunes. ſanctæ ab haſtis appellantur ſunt, quas græci ſauia appellant, has enim ferre affuerint, ſue à colle ſannio ubi ex fabiis aduentantes conſiderunt. ſeculareſ ludi apud romanos post centum annos ſiebant quia ſeculū centum annos extendi exiſtabant. ſcutylum tenuē & macrum, & in quo tamen exilis pellicula cernitur. ſqualidum inculatum, & ſordidum, quod proxime ſimilitudinem habeat ſquamæ pifciū ſic appellatum. ſquareſ ab eadem ſquamaram ſimilitudine dicitur, quorum cutis exuget ob affidiam illuciem. Lucil. V arorum, ac rupicū ſquareſa incondita roſtra. ſchæniculae appellantur meretrices propter uſum unguentis ſcœni, quod est pefſim generis. ſcordeſ appellantur meretrices, quia ut pellicula ſubigantur, omnia nanque ex pellibus facta ſcordea appellantur. ſcordeſ id est pelleſ ſtūtum arietinorum ab eisdem pellibus dicitur. ſcandalacta genus herba frigibus inimica, quod eas uelut edera implicando necat. ſcaptaſ ſula ſtūtum ubi argenteum effoditur in macedonia dicitur à ſodiendo. ſuareſ nanque græcæ effodere dicitur. Lucretius, Quales ex piret ſcaptaſ ſula ſubter odores. ſpara minimi generis ſacula à ſhangendo diſta. Luca. Tum ſpara tam nurices portantur tragalù porro. ſartæ nugatoria, ac deſpiciendæ mulieres. ſartillus uen ter ſuillus condito farre expletus. ſpinter armillæ genus, quo mulieres utebantur brachio ſummo ſinistro. ſcripi dicuntur aſpera ſaxa, & diſſiccia atrectata. uñ ſcrupulosam rem dicuntur, quæ aliquid in ſe habet aſperi. ſcranteum pelliceum in quo ſagittæ reconduntur appellatum ab eadem cauſa, quæ ſcorium. ſabros enim græcæ pelli dicuntur. unde ſcincæ, & ſcuſa, quia non ſine pellibus ſunt. ſceleratus campus appellantur proxime portam collinam, in quo uirgines uestales, quæ in aſtūm fecerunt, deſoſſe ſunt. ſceleratus uicus Romæ appellantur, quod cum Tarquinius ſuperbus interficiendum curaſſet ſeruum regem ſocorum ſuum corpus eius iacentis filia. Carpentio ſuperuectas fit properans in poſſeſſionem donus paternæ. ſcelerata porta, quæ & carmentalis dicitur uocata, quod per eam ſex, & trecenti Fabi cum clientiū millibus quinq; egressi aduersus Hetruscos ad amnem cremeram omnes ſunt interfecti. ſchedia genus nauigii inco ditum, id est trahibus tantum inter ſe nexus factum. unde ma la poemata ſchedia appellantur. Sexus natura uel habitus ex græco īēs uocatur. Sex millium, & ducentorum hominum primus C. Marius cōſcripsit legionem, cum antea quatuor millium fuſſet. unde etiam appellabatur quadrat. ſibus callidus uel acutus. Sed pro ſine inueniuntur poſuſſe antiqui. ſibinam appellant illyriū telum uenabuli ſimile. Ennius, Illyriū reſtant ſicas, ſibinuq; fodentes. ſedculum ſedile. ſedculum genus flagelli dictum, quod napulantes ſudantes facit. ſectarius ueruex, qui gregem agnorum prædens ducit. ſeſſitam alijs ſecurim, alijs dolabram & neam, alijs culcellum putant. ſcalicum dictum, quod ſe nunciā ſecet. ſeſſiones narrationes. ſialces haſtarū ſpicula lata. Ennius, Incedit uelēs uulgo ſcalicibus latiſ. Sectio

Seftio persecutio iuris. Secunda res non a numero dicuntur, sed qui aut uelimus sequantur.
Sinciam canticem jolitriam. Sectores et qui sequantur dicuntur, et qui empta sua persecuntur.
Sicyonia genus calicamenti. Lucilius. Et pedibus lana sicyonia demit honesta. Simultas idest odium dicta ex contrario, quia minime sint odentes se simul, potest et a simulatione dicta extimari, qui et simulata loquuntur adinuicem.
Sementinae seriae fuerant institutae, quasi ex ipsis fruges grandescere possint. Simpulum uas paruum non diffidebat, quo usum in sacrificiis libabatur, unde et nubiles rebus diuinis dedit et simpulatrices dicuntur.

Senaculum locus senatorum. Scenae fabini coenae, que autem nunc prandia sunt, coenae habebant, et pro coenae uespernas appellabant. Segnitia dicitur, quod sit sine nitendo quid uile, aut honestum. Terentius. Enim uero Due nihil loci est segnitiae, neque societatis.

Signare significat modo scribere, modo annulo signa premere, modo pecora signis notare. Septimontium appellabant diem festum, quod in septem locis faciebant sacrificium, palatio uelia, fugituli, fabum Cermalio, Oppio, et Clispio. Siparium genus ueli numicum.

Seliuistra genus sedilium. Spondere anteponeretur pro dicere, unde et respondere adhuc manet, sed postea usurpari coepit est in promisso.

Subditus dicitur index, qui loco mortui datur ipsis, qui eum habuerant iudicium in aliquare uel lite. Scapta tribus a nomine urbis scriptae appellantur Sabatina a laetabate dicta. Sabini a cultura deorum dicti, idest ex rotu sibi. Silere tacere significat factio uerbo, ab litera, quae initium et nota silentij est. Saequalis porta appellatur proxima aedis Ana. Stirnidium quasi fillicidium, cum stille concretæ frigore cadunt. Stiria enim principale est, stilla diminutinum. Siremps dicitur quasi similis res ipsa. habetur hoc in libris Catonis.

Silatum antiqui pro eo quod nunc ientaculum dicimus appellant, quia ieuis ni uinum sili conditum ante meridiem absorbebant.

Struppi uocabantur in puluinaribus fasciuli de uerbenis facti, qui pro deorum capitibus ponebantur.

Secospita cultrum ferreum oblongum manubrio eburneo rotundo solido iuncto ad capulum auro, argentoque; fixum clavis etenies aeneis cyprino quo flammes, flammis uirgines, pontificisque; ad sacrificia utebantur. dicta autem est secospita a secando. Secuum libum est, quod secospita secutur.

Suffimenta dicebant, quæ faciebant ex fiba, milioque molito multo sparsa, ea diis eo tempore dababantur. quo usue calcatae prelo premebantur. Serpsit antiqui pro serpsit usi sunt. unde serpulae dictæ quas nunc serpentes dicimus ex græco, quod illi ipsæ nos pro aspiratione eorum s'li tera posita, ut ies sex ixtæ septem.

Suffibulum uestimentum album praetextum quadrangulum oblongum, quod in capite uestiales uirgines sacrificantes habebant, idque fibula comprehendebatur.

Sumanal lba farinacea in modum rotæ ficta.

Sex uestes sacerdotes constitutæ erant, ut populus pro sua quisque parte haberet ministram sacrorum. quia ciuitas Roma in sex erat distributa partes. In primos, secundosque nomen, ramnes, et luceres. Sacrificium quod fiebat Romæ in monte palatino palatiar dicebatur.

Sistere fana cum dicerent significabatur lechisternia certis in fano locis componere.

Sollicitare est solo citare, idest ex suo solo mouere. solum

autem quin significat locum quis dubitat? cum exules quoque dicuntur loco patriæ sua pulsati.

Stagnum quidam dici putant, quod in eo aqua perpetuo sit. alijs quod is locus a græcis oür dicitur, quia bene continet aquam. Scena securis an dolabra sit ambiguit, quam Circus in libro qui est ei de uerbis priscis dolabram ait Pontificiam lymnam in lydio corruit quasi istius scena haud multo secus. Sistere fana cum in urbe condenda dicatur significat loca in oppido futurorum phanorum constituere, quod Antistius labeo ait in commentario. X v. iuriis Pontificia fana sistere esse lechisternia certi locis et Diis habere.

Satis uerbum. Verrius, melius fuit præterire, quam tam absurdas opiniones suas de eo restare, quas sciens præteri, tam Herculis, quod de Scabio, quod proximum sequebatur.

SEXTI POMPEII FESTI LIBER XVIII.

Tullio Alij dixere esse silanos, alijs riuos. alijs uehementes profectiones sanguinis artuatim fluentis, quales sunt Tiburi in Aeniente. Ennius in aiace. Aixax missio sanguine tepido Tullij effantes euolant.

Tubianes etiam y appellanuntur qui sacerdotes uiri speciosi publice sacra faciunt tubarum lustrandarum gratia. Torren principaliter pro exurens ponuntur, ut est apud Paciuium in antopæ, Flammeo napore torrens terra factum exusu seru. significat etiam flumen subitis imbribus concutatum qui alioquin siccitatibus ex arescit, quando aquam ipsam quæ fluit flumen recte dicit Aelius Gallus libro secundo, quæ ad ius pertinent. Cæterum uulgi consuetudine utrumque iam dicitur flumen et perennem, et flumen torrentem.

Torum ut significat torridum et aridum, per unum quidem et antiqua consuetudine scribitur. Sed quasi per duo rr, scribatur pronuntiari oportet, Vnde antiqui nec mitas, nec se muocales literas genuerant, ut fit in Ennio, arrio, annio.

Turmam equitum dictam esse ait Curtius quasi terram, quod terdeni equites ex tribus tribubus tinenium ramnum Lucerum siebant, itaq; primi singularum decuriarum decuriones dicti, qui ex eo in singulis turmis, sunt etiam nunc terni. Torreto a torreo deductum propriæ significat scire atque arescere, sed usurpatum est iam pro eo, quod igne uere. Plauus in urna eadem opera in furnum calidum condito, atq; ibi torreto.

Turhenos heetracos appellant solitos ait Verrius a Turheno duce lydorum, a cuius gentis præcipua crudelitate etiam tyrannos dictos.

Tyria maria in prouerbium deductum est, quod tyro oriundi Poeni adeo potentes maris fuere, ut omnibus mortalibus nauigatio esset periculosa. Afranius in epistola, hunc seruum autem maria tyria conciet.

Toruitas a ferociâ tauorum dicta est. Paciuus in armorum iudicio, ferocia ingenio toruus prægrandi gradu et cum recordor eius ferocem et toruam confidentiam. Toruitas quasi torui acerbitas. Turbellas dixisse antiquos, quas nunc turbas appellantur Testis est Plautus in pseudulo, quales et quantas soleam turbellas dare.

Tutulum uocari aiunt flaminicarum capitum ornamentum, quod fiat uitra purpurea in nexa crinibus et extructum in altitudinem. quidam pileum lanatum forma estuli figuratum, quo flammeæ, ac pontifices utantur, eodem nomine uocari.

Ennius liba quæ sectores argeos & tutulatos.

Tonsam, Ennius significat remum quasi tondatur ferro cum ait lib. se p̄mo post recumbite, uestrāq; pectora pelli-te tonsis. Item pone petunt exīn referunt ad pectora tonsas, & in asōto, aliis in mari uult tenere tonsas.

Tymbreum Apollinem Virgilius à monte thymbreo appellavit, qui est in agro troiano. Tollenon genus machinae quo trahitur aqua alteram partem prægravante pondere, dicitur à tollendo. Tolerare patienter ferre. Acius in neoptolemo, ut quisquam potis est tolerare acitudinem. Ennius libro secundo ferro secedere, quam dias his tolerare.

Tolcs tumor est in fauibus, que per diminutionem tonsillæ dicuntur. Tullianum dicitur pars quædam circæris, quod Seruum Tullium edificasse auunt.

Taxat uerbum ponitur in ijs que finiuntur quoad tangiliceat, mulibus quoq; arbitrioq; cum præscribitur quo ad ei iussit statuendi, taxatio dicitur quæ sit certæ summæ. à tangendo autem dicet etiam scænia testimonio sicut, qui taxatores dicuntur, quod alter alterum maledictis tangit.

Tabernacula dicuntur ad similitudinem tabernarum, quæ ipse quod ex tabulis olim siebant dictæ sunt, non ut quidam putant, quod tabulis claudantur.

Tagit paciuus in teuco, vt ego si quisquam me tagit, & tagim. idem in hermona. aut non cernam nisi tagam. sine dubio antiqua consuetudo usurpauit, nam nunc ea sine præpositionibus non dicuntur, ut contigit attige, quæ secundum aliquos idem sunt, quod tagit, & componuntur,

Tablinum proxime atrium locus dicitur quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas rationum ibi habebant publicarum rationum causa factum locum. alij dicunt tablinum à tabulis. Tabem eam quæ faceret tabescere apud antiquos usurpatum. Sallustius quoq; frequenter, ut in Catilina. cum ait uti tabes pleroq; ciuium aumos inuaserat, & in libro quarto historiarum qui quidem mos, ut tabes in urbem coniectus, & Coruinus pro liburnia propter hanc tabem atq; perniciem domus totius. Tabellis pro chartis utebantur antiqui, quibus ultro citro'ne, sine priuatum, sine publice opus erat certiores absentes faciebant, unde adhuc tabellarij dicuntur, & tabellæ iussæ imperatoribus. Tages furculus a tegendo dictus, cuius uocabuli Lucilius meminit, & mutant manum perscribere posse tagacem. Tages nomine Genij filius, nepos Iouis, puer dicitur disciplinam auspicij dedisse duodecim populus heturiae. Tamnia una sylvestris generis uidetur uerrio dicta que tam mira sit, quam minima. Tallus in sabinorum nominibus prænominis loco uidetur fuisse. Talentorum non unum genus, Atticum est sex millium denarium. Rhodium & cistophorum quatuor millium quingentorum denarium, Alexandrinum duodecim denarium. Neapolitanum sex denarium, syracusanum trium denarium, rheginum uictoriati. Tamne, eousq; ut ælius stilo, & opilius Aurelius interpretatur. Itaq; Afranius tam' ne arcula tua plena est aranearum.

Thale, nomen dictum, alij ab ætatis flore, alij quod armi na semper florent. Talipedare antiqui dicebant prouacillare pedibus lassitudine, quasi qui trahit pedes ut talis uideatur insistere, aut identidem tollere pedes. Tam modo antiqui ponebant pro modo, apud græcos quoq; oītw; & zav.

Item ex contrario dicimus, quæ malus humor tam bonus cherylus poeta est. At antiqui tam etiæ protamen usi sunt, ut Nonius, quid si taret dum uideat, tam etiæ sciat quid scriptum sit. Ennius ille meæ tam potis pacis potiri. Titinius bene cum facimus tam male subiungimus, ut quidam per-

hibent uiri. Item quanquam estis, nihil tam escator simul uobis cōsului. Alij dicunt tam habere significationem positivam cui subiungimus quæm, ut ex præmissis patet.

Tandem cum significeat aliquando interdum tam ex superuacio ponitur, ut apud Terentium in phormone, cum ait. Ita ne tandem uxorem duxit antiphō, iniussu meo non enim hic tempus ullum significat. at Cicero etiam duplicit temporalem significationem cum ait, tandem aliquando.

Tauri, uerbenæq; in commentario sacerorum significat fitcha farinacea. Tærus græcam uocem sic interpretatur Verrius ut dicat ornamentum esse lanceum capitis honorati, ut sit apud Cæclium in androgyno sepulchrum plenum tænarum, ita ut solet & alijs dum tænam qui uulnus uincaret petit. Ennius in Alexandro, uolans de Cœlo cum corona & tænijs. Acius in Neoptolemo decarare est satius, quam urbem tænijs. Tedulum antiqui interdum pro fastidioso interdum quod omnibus odio esset ponere soliti sunt.

Tatuum occisum ait Lanuinus ab amicis eorum legitorū, quos interficerant Tatiani latrones, sed sepultum in auentineni laureto. Taurorum species simulachra fluminum. idest cum cornibus formantur, quod sunt atrocia ut tauri.

Tauras uactas steriles dia existimant hac de causa, quod non magis, quam tauri pariant. Talionis mentionem fieri in duodecim ait Verrius, hoc modo, si membrum rapit uisum cum eo pacit talio esto, neq; id quid si gñificat indicat, puto quia notum est. permittit enim lex parem uindictam.

Tallationem in iu p̄tis Varro ait signum esse lanificij. Tallationem enim uocabant quassillum qui alio modo appellatur calathus uas, utiq; i p̄sis lanificij aptum. Tarquinias scalas quas rex Tarquinius Superbus fecerit ab hominandi eius nominis gratia ita appellatas esse ait uulgo existimat Verrius. Tarpeia etiam effigiem ita appellari putant quidam in æde Iouis metellina, eius uidelicet in memoriam Virginis que pacta a sabinis hostibus ea que in sinistris manibus haberent, ut sibi darent, intromiserit eos cum rege Tarpeio, qui postea in pace facienda cauerit a Romulo, ut ea Sabinis semper pateret.

Tam perit, quæ in extremis faba, in pro uerbo est, quod ea plerunq; aut proteritur, aut decerpitur a prætereritis.

Tapullam legem annualen sicut nomine conscripsit ioco so carmine Valerius Valentinus, cuius meminit Lucilius hoc modo, Tapullam rident legem contere opim. Termonem Ennius græca consuetudine dixit, quem nos modo terminum hoc modo ingenti uadit cursu qua redditus termo est, & hortatore bono prius qui iam finibus termo est.

Trientem. iij. pondo coronam auream deditse Ioui donum scripsit Titus Quintius dictus om̄ per nouem dies totidem urbes & decimam Prænestē ap̄isset, id significare ait Cincius mystagogicon libro secundo, duas libras pondo & trientem, qua consuetudine, hodieq; utinam cum lignibus alterum dicamus, idest pedem & bessem latitudinis habens & festertium, idest duos asses, & semissim tertium, item si tres asses sunt, & quartus quadrans.

Tersum diem pro sereno dictum ab antiquis.

Teres est in longum rotundum. Temulentū ebrium. Nævius ī duobus doennis. sequimini præminate sequere temeti timor idem in funere. Agite exite, temulentiamq; tollite, & sine surdo filias habeo temulentas, sed ecas video incedere. Afranius ī consobrinis. pol magis istius temulentæ futilis. Alij dicunt temetum uimum. unde temulentus & temulenta.

Titinnire apud Nævium hoc modo tantum ibi molle crepitum faciebant, titinnabant compedes, pro sonitu titinnabili dixit & apud Afraniū hostiarij ī pedimenta titinnire audio. Tributorum

Tributorum conlationem cum sit alia in capite aliud ex censu, dicitur etiam quoddam temerarium, ut post urbem a Gallis captam conlatum est, quia proximus quindecim annis censu alius non erat. Item bello punico secundo. Valerio levino M. Claudio Marcello cum et senatus et populus in aerarium quod habuit detulit. Tentipellum Artorius putat esse calciamentum ferratum quo pelle extenduntur, idem Afranum dixisse in primo pro manibus, Credo habere ego illos tentipellum. Titinum autem Verrius existimare id mendicamentum esse quo rugae extendantur, cum dicat, tentipellum induas, rugae in ore extenduntur cum ille Protorinus dixerit. Tignum non solum in aedificijs quo uenuntur appellantur. Sed etiam in vineis, ut est in X I tignum iunctum aedibus, Vineae uerba et concipi ne soluito.

Triumviri M. Valerius corvinus, Iunius Scena. P. Fulvius Longus ex se. et idibus Ianuarij. P. Papyrio cariore. G. Iunio cons. Tela proprie diauidentur, ea que missilia sunt ex graecis uidelicet translato eorum nomine, quia illi tuberiori missa dicunt quae nos eminus sicut arma ea que ab humeris dependentia retinentur manibus quam nouimus in nobis partem corporis armatum uocari existimandum est.

Tigillum sororum appellari incipiunt ex agri qui ibi uiles non habent, ut marsi aut peligni, sed ex uicis partim habent rempublicam et uis dicunt partim nihil eorum, et tameni bi nundine aguntur, negotijs gerendi causa, et magistri uia. Item magistri, pueri, annis fuerit. Altero cum id genus aedificij que continentia sunt ipsi oppidis quod itineribus, regionibus quod distributa distante, nominibus; dissimilibus discriminis causa sunt dispartita. Tertio cum id genus aedificiorum definitur quae in oppido priu in suo quisque loco proprio ita aedificat, ut in eo aedificio peruum sit quo itinere habitatores ad suam, quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur uicarii sicut ipse, qui aut in oppido uies, aut hi qui in agri sunt uicarii appellantur.

Tegillum cuciunculum ex serpo factum. Plautus Tegillum nubi aret, id si uis dabo. Topper significare ait Artorius cito fortasse celeriter temere, cito. Sic in Nelei carmine. Topper fortunae conuictatur hominibus, sic Cneui. citius. Capesce flammat Vulcani Topper, sic in eodem, namque nullum peius macerat humanum, quam domares eum uiret cui sunt magnae toppe constrigenae in portione, unde fortasse sic Coelius libro septimo, ita uti se quisque studeat uobis amulari in statu fortunae Reipublicae eadem reges toppe nihil minore negotio acto gratia minor esset, forte sic Actius imo toppe, ut sit patris, nunc eicit iras. Ennius Vero toppe fortasse ualeat in Ennius et Pacuvius scriptis apud Ennium est toppe, quam nemo melius scit. Pacuvius toppe temerari potestas fixit si mecum uelit in antiquoparam, et in antiquissimum scriptis celeriter ac mature in odyssae uertere toppe facit homines utrius fuerit toppe citi ad aedis uenimus acri simul duona eorum portant ad nauis nullia alia in iussione inueniuntur. Terentum locus in campo martio dictus, quod eo loco ara dictis patris terra occultaretur.

Tauri appellabantur ludi in honorem deorum inferorum facti. Institutu autem uidentur hac de causa. Regnante Tarquinio superbo cum magna incisus pestilentia in mulieres grandas, que fuerat facta ex carne diu uendita populo taurorum, ob hoc diis inferis instituti, et tauri uocati sunt.

Todi genus uiuum paruarum. Plautus, Cum extortis talis cum todillis crusculis. Tibulustria dies appellabant, in quibus agna tubas lustrabant. Tuditantes signifiat negotium tundentes, id est agentes. Lucretius, Nec tuditent-

tia rem cessant extrinsecus ullam. Tudit es mallei a tundendo dicti. inde et uidam cognomen Tuditano fuit, quod caput malleo simile habuerit. Theor video.

Tuor defendo. Tusci uicus Romae est dictus, quod ibi habitauerunt tusci qui recente ab obsidione Porsonae remanserunt. Tusci a tuco rego filio Herculis sunt dicti, uel a sacrificando studiose ex graecis uel ut tuscum dictum, quod adiuuum difficilem habeat, id est discolor.

Thomae graecis nomine appellantur canabi im politi, et sparto leuiter tortae restes, ex quibus fines fiunt, puluilli quoque quos in collo habent, ne a resti leuantur thomae uocantur. Tungere noſſe est, nam praeſentis tongitionem dicunt notionem. Ennius, Alij rhetorica tongueant.

Tesqua loca augoria designata. Cicero aſpera ait esse et difficilia. Tonilla palus dolatus in acumen et aspide praeferratus, qui nauis religandae causa in litore figitur. Accus, Tacte et tonillas litore in leda edite.

Talia folliculum cape. Tarmes genus uermiculi carnem excendens. Tepocon appellarunt graeci genus scribendi deorsum uerſus, ut nunc dextrorum uerſus scribimus. Tartarino horrendo et terribili.

Tama dicunt cum labore uiae sanguis in crura descendit, et tumorem facit. Lucilius, Ingenui ne exſit papule tama ne bona noxit. Termentum apud Plautum detrimentum.

Tempeſtatem pro tempore frequenter dixerunt.

Tempeſta tempeſtua. Timia uasa uinaria.

Thenſa uehiculum argenteum, quo ex uia deorum ludis circensis per circum ad puluinar uehebantur.

Temerare uolare sacra et contaminare, dictum uidelicet a temeritate. Tyberis flumen dictus a Tyberino rege albanorum, quod in eo occidisset. Tyberis a Tyberi rege tuorum.

Tibicanes in aedificijs dicti existimantur a similitudine tibijs canentium qui ut cantantes sustinunt, ita illi aedificiorum testa. Tippula bestiale genus sex pedes habens, sed tantae levitatis, ut super aquam currrens non desidat. Plautus, Neque tippula leuiss pondus est, quam fides lenonia.

Testiculares est iumentis maribus feminas, uel mares foemini admouere, licet alijs dicant testiculares. Tifata illiceta, Romae autem tifata curia, tifata etiam locus iuxta Capuam.

Titali milites appellantur quasi tutuli, quod patriam uerentur. Unde et tita praeponit orum est.

Thiasitas fodalitas.

Titiensis tribus a praenominis Tatij Regis appellata uidetur. Titia quoque curia ab eodem rege est dicta.

Tetini pro tenus. Thraeces gladiatores a similitudine palmularum thraeciarum. Titiullitum nullius significatio est, ut apud graecos baltiri, et syndapsis. Plautus, non ego istud uerbum empsitem titiullitio.

Trabs proprijs dicitur duo ligna compacta.

Tragus genus conchae malisaporis.

Trabica nauis, quod sit trabibus confixa. Pacuuius, labitur trabita in aliueos.

Trachali appellantur muricam ac purpure superioribus partes. Unde ariminenses maritimis homines cognomen traxerunt trachali.

Troia et rego priam et lusus puerorum equestris dicuntur, et locus in agro laurente quo primum italiam eae cum suis constitit.

Trifax telum longitudinis trium cubitorum quod catapulta muttitur. Ennius, Aut permacret paret percussus trifac. Tributum dictum quia ex priuato in publicum tribuitur.

Throcum genus sellae habetur apud Plautum.

Tritogenia Minervia a ripa Tritonis fluminis dicta, quod ibi primus sit uisa.

Truo auis onocrotalus. Cæcilius irridens magnitudinem nasi, pro dij immortales, unde hic perrepsit truo.

Trapit uertit. unde trepido & trepidatio, quia turbatione mens uertitur.

Triumphales coronæ sunt, quæ imperatori uictori auree præferuntur quæ temporibus antiquis propter paupertatem laureæ fuerunt.

Templum significat & ædificium deo sacratum, & tignum, quod in ædificio transuersum ponitur.

Transtra & tabulae nauium dicuntur & tigna, quæ pro parietem in parietem porrigitur. Tromentina tribus a campo tromento dicta. Tragula genus teli dicta, quod scuto infixa trahatur. Themis deam putabant esse, quæ præcipiter hominibus id petere, quod fas esset, eamq; id esse existimabant, quod & fas est. Terminus ramus directus ex arbore, nec folijs repletus, nec nimis glaber.

Tenuis significat finem, ut cum dicimus hactenus.

Trofili equites dicti, quod oppidum Thuscorum trofilium sine opera peditem ceperint. Taciturnus qui facile taceat. Tacitus argutus etiam, quia potest aliquando tacere. Tenire credebant esse fortium deæ dictæ, quod tenendi haberent potestatem. Termino sacra faciebant, quod in eius tutela fines agorum esse putabant. deniq; Numa pompilius statuit eum qui terminum exarasset, & ipsum & boves sacros esse. Terminus quo loco celebatur super eum foramen patebat in tecto, quod nefas esse putarent terminum intra tectum consistere.

SEXTI POMPEII FESTI. LIBER. XIX.

Viget dictum uidetur a ui agendo, sed non in agendis, hostilibusq; rebus, uerum his quæ celerrimo, concitatōq; animo ad bonam tendunt frugem. Alij dicunt uiget a ui agendo dici, sed in agendis hostilibus rebus, uerum ijs qui concitatō animo ad bonum tendunt. Voisgram auem quæ se uellit, augures fecilitram appellant. Vigilma, quod uicita ducatur ad altare, aut quæ ab hostilibus uictis immoletur.

Viatores appellantur, qui magistratis apparent eo quia initio omnium tribuum cum agri in propinquo erant urbis, atq; assidue homines rusticabantur, crebrior opera eorum erat in uia, quam in urbe, quod ex agris plerunq; homines uocabantur a magistratis, & frequens eorum erat ab agris ad urbem uia. Vigil, es uia. Vergilia dictæ, quia earum ortu uer finitur, & aetas incipit.

Venustus in prouerbiū uenisse existimatūr cum Roma capitā Senonibus gallis aurum ex conventione, & pacto pensum ut recederent, quod ini quis ponderibus uno ex barbaris querente, at Claudiæ Brennus dux glæborum ad pôdera adiecit gladium, & dixit, ue uictis, quem postea a Furius Camillus cum insidijs circumuentum concideret, & quererentur contra fœdus fieri eadem uoce renunerasse dicitur.

Ve grande significari. alijs aiunt male grande. ut uelox uesanus mali cordis, maleq; sanus. alijs parvum sive minutum, ut cum dicimus, ue grande frumentum, & Plautus in cistellaria, qui nisi iteres nimium is ue grandi gradu.

Velors est mali, turbatiq; cordis. Ve uobis dicebatur ab antiquis & ue nobis. V apula papiria in prouerbio antiquis fuit de quo Sisinius capitulo refert, tum dici solitum esse cum uellent minantibus significare se eos negligere.

Vaccaram & alijs & alijs complures uocari aiunt styphi

tem, ad quem equi solebant religiri. Alij dicunt maledictum significari hoc nomine acerbatis magnæ, ut sit uecors & uisanus. Vagorem pro uagitu. Ennius libro sextodecimo qui clamans oppugnat uagore uolanti, Lucretius libro secundo & superantur, Item miscetur funere uagor.

V aluoli fabae folliculi appellantur, quasi nulluoli, quia a nullo facti excutiantur. Valgulatio in libro duodecimo significat quæstionem cum conuito, cui testimonium defugrit is certis diebus, ob portum, ob ualagationem.

V algos opilius aurelius, Alijq; complures aiunt dici qui diversas furas habeant. Plautus muite glorioſo, qui talos uitiosos maiorem partem uideas ualgis suavis, ergo sit ea multi insignitos pueros pariat, postea aut uarum, aut ualgum, aut compernem, aut pætum, aut boc cum filium.

Vari e' contrario dicuntur incurva crura habentes.

Viere alligare significat, unde viuina, & uasa viuinea.

Veruta pila dicuntur. Vrat Ennius in Andromeda significat circundat, ab eo sulco qui fit in urbe condenda uero aratri, quæ sit forma simillima uncui curvatione burris & dentis, cui præfigitur uomer, aut autem circum se feruunt ad pedes. Vnicaria lex. Ventabam antiqui dicebant sine præpositione pro aduentabam. Viminalis & porta & collis appellantur, quod ibi viuinum sylva finit uideatur, ubi est & aram viuino consecrata.

Vindex ab eo qui uindicat quo minus is qui prensus est ab aliquo teneatur. Vineæ, ut Verrius præcipit, quod uinciferas sint, etiam militares quædam machinationes a similitudine appellantur. Viuatus & viuidus a' poetis dicuntur a ui magna. Vindice appellantur res eæ, de quibus contiouerchia est, de quibus Cinctus sic ait, Vindice olim dicebantur, quæ ex fundo sumptu in ius allatae erant. Seruus sulphitius uindiciam esse ait ab eo, quod uindicatur res ex contiouerchia. Vicinia uianorum conuersatio.

Vesterna apud Plautum corna intelligitur.

Vesticeps puer qui iam uestitus est pubertate, contra inuestimentos, qui neicum pubertate uestitus est. Vela apud oscos dicebatur plastrum, inde uarii stypites in plastro, & ueratura.

Urbanas tribus appellant i quas urbs erat dissipartita a Seruio Tullo regi, id est suburrana palatina, ex aquilina. collina. Vestis generaliter dicitur, ut strigula forensis nubilebris. Vestimentum pars aliqua, ut pallium tunica penula. Vesci fastidiosus. ue enim pro pusilli utebantur. Lucretius uesum dixit edacem, cum ait, Nec mare quæ impendit uesco sale saxa peresa. Vescor paſcor. Vesperugo uesper stella. Plautus, Nec uesperugo, nec uergilia occidunt. Vespæ dicuntur qui funeribus corporibus officium gerunt non a minutis illis uolucribus, sed quia uesprino tempore eos efferrunt qui funebri pompa duci propter inopiam nequeunt uespolæ.

Vessipes fructu densa dicta a similitudine uestis.

Veluti appellantur uestiti & inermes qui exercitum sequuntur, quicq; in mortuorum militum loco substituebantur, ipsi sunt & ferentarij, qui fundis ac lapidibus pugnabant quæ tela feruntur non tenentur. Cato eos ferentarios dixit, qui tela ac potionis militibus prædictis ministrabant.

Velutatio dicta est ultra, citroq; probrorum obiectatio ab exemplo uelitaris pugnæ. Plautus, Nescio quid uelutati estis inter uos. Veterosus dicitur qui graui premitur somno. Cato veterosum hydropticum intelligi uoluit cum ait,

Veterosus quam plurimum bibit, tam maxime sit. Veteratores callidi dicti a multa rerum agendarum uetusſtate. Ganus mulieri non astutæ facie veterator persuasit.

Veterinam

Veterinam bestiam iumentum Cato appellavit a uhen-
do. O pilus veterinam dici Cato, quasi uaterinam, uel ut uete-
rinam, quod aduentrem onus religatum gerat.

Vitulans laetans gaudio, ut prato uitulus. Ennius, habet is
coronam uitulans uictoria. Vidiuertas calamitas, dicta,
quod uidet bonis. Vitiligo in corpore hominis machi-
la alba, quam græci alphon vocant, a quo nos album, si-
ue a uino dicta etiam si non laedit, siue a uito propter eius
membranæ candorem, qua nascitur inuolutus. Lucilius, Hæc
odiosa mishi uitiligo est, num dolet inquit.

Vel colligatio quidem est disiunctiva, sed non ex earum re-
rum, que natura disiuncta sunt, in quibus aut coniunctione
rectius uentur, ut aut dies est, aut nox, sed earum que non sunt
contra, in quibus que elegiuntur nihil interest, ut Ennius, ueltus
dictator uel equorum, equitumq; magister esto uel consul.

Vibice plague uerberum in corpore humano dicitæ, quod
ui fiunt. Vibrisse pili in naribus hominum, dicti, quod
hui euulsi, caput uibratur. Vibrisso est uocem in cantan-
do crippare. Titinius, si erit tibi cantandum facito usq; ex ui-
brissem. Verticulas cum dixit Lucilius, articulos intelli-
gi uoluit. Vola uestigium medi pedis concavum, sed
et palma manus uola dicuntur. Volones dicti sunt militi-
es qui post cannensem cladem usq; ad octo milia cum essent
serui uoluntarie se ad militiam obulere.

Versuti dicuntur, quorum mentes crebro ad malitiam uer-
tuntur. Verne appellatur ex ancillis ciuium Romano-
rum uere nati, quod tempus anni maxime naturalis facturæ
est. Viritanus ager dicitur, qui uiritim populo distribui-
tur. Veruncens uertunt. Pacuvius, Di nouerint meliora,
atq; amentiam aueruncissent tam, id est auertissent.

Vasuum pro magnum. ponitur tamen et pro manu. Acci-
us, Hanc urbem ferro uastam faciet. Unde uastitas et uastitu-
do. Vermina dicuntur dolores corporis cum quodam
minuto motu, quasi a uermiibus scandatur. hic dolor græce
et popos dicitur. Vernat, arcundat. Vngulum
Oscorum lingua significat annulum. Vinalia diem fe-
stum habebant, quo die uinum nouum ioui libabant.

Venerari uerbuni compositum ex uena, et orando.

Vinatus, et uiuidus a ui magna dicuntur.

Vmbræ uocabantur neptunalibus case frondeæ pro ta-
bernaculis. Vallescit perierit, a uallo militari, quod fit

circæ castra, quod qui eo ejciuntur pro perditis habentur.

Vexillum diminutum est a' uello. Vinulus dici-
tur molliter se gerens, et minime quid uiriliter faciens.

Vetus languidus sine ui, et naturalibus priuatus uiribus.

Vngustus fustis uncis. Vadem sponsorem signifi-
cat datum in re capitali. Victularia uita dicitur eorum,
qui uectibus parietes perfrondi alienos furandi gratia. Ca-
to, Veficulariam uitam uiuere, repente largiter habere, re-
pente nihil. Viritim dicitur dari, quod datur per singu-
los uiros. Cato, præda, quæ capti est, uiritim diuisa.

Vxorium pependisse dicuntur, qui quod uxorem non habue-
rit, es populo dedit. Vls acto pro ultro posuit.

Volturnalia, volurno suo deo sacra faciebant cuius, sacer-
dotem Volturnalem uocant. Vesuli male curati
et graales homines. ue enim syllabam rei parue prepon-
bant, unde Veionem paruum Iouem, et uegrandem fabam
minutam dicebant. Vaticanus collis appellatus est,
quod eo potius sit populus Romanus uatum responso expul-
sis Hetruscis. Vuiissimus superlativus a uiuendo.

Vngulatos ungueri magnos, atq; asperos habentes Cato ap-
pellauit. Verberitare idem Cato frequentatius ab eo,
quod est herbero dixit. V opte pro uo ipsi Cato posuit.

Ver sacrum uouendi mos fuit Italus. magnus enim pericu-
lis adducti uouebant quæcumq; proximo uere nata esse
apud se animalia immolatueros, sed cum crudele uideretur
pueros, ac puellas innocentes interficere, perductos in adulam
ætatem uelabant, atq; ita extra fines suos exigebant.

Versuram facere, mutuam pecuniam sumere, ex eo dictum
est, quod initio qui mutuabantur ab alijs, non ut domum fer-
rent, sed ut alijs soluerent uelut ueriterent creditorem.

Vinciam dicebant continentem. Vernisera mensa-
lia auguria. Vehere portare uel trahere. Veredis anti-
qui dixerunt, quod uicherent rhedas. id est ducerent.
Veruta pila dicuntur, quod uelut uerua habent praefixa.

**SEX. POMPEII FESTI
LIBRI VLTI**

MI.

FINIS.

and had nothing to do with the book itself, so far
as its original object was concerned. This
was well known to all, and it was very
natural, therefore, that the author should have
a strong desire to see the book published.
He had written a preface to the book,
which he intended to add to the volume
when it was published, but which he
never did. He also had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did. He had a number of
handwritten notes, which he intended
to add to the book, but which he
never did.

John G. Chapman's *Book of Common Prayer*,
and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him

in 1849, and his *Book of Common Prayer*

and his *Prayer Book*, were published by him